

Ons kenmerk

2007/37277

Maastricht

20 maart 2008

VERZONDEN 21 MAART 2008

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg**1. De aanvraag**

Op 7 september 2007 hebben wij een aanvraag d.d. 4 september 2007 ontvangen van Jos Menten Metaalrecycling BV voor een vergunning ingevolge artikel 8.1, lid 1, sub b en c juncto artikel 8.4, lid 1 van de Wet milieubeheer (Wm) voor het veranderen van de inrichting en het daarna in werking hebben van de gehele inrichting.

Het betreft de inrichting van Jos Menten Metaalrecycling BV die gelegen is aan de Mijnheerkensweg 5 en 5a te Roermond, kadastraal bekend als gemeente Roermond, sectie K, nummers 184, 186, 187 en 188. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 07/37277. De vergunningsaanvraag is op 13 september 2007 en 19 november 2007 aangevuld.

De aanvraag van Jos Menten Metaalrecycling BV betreft met name de volgende activiteiten:

- De handel in metaalproducten;
- Het sorteren, verkleinen, op- en overslaan van te recycleren industrieel staal- en metaalafval (waaronder asbest verontreinigd metaal);
- Op-, overslag en verdichting van afvalstoffen;
- Op-, overslag van niet gevaarlijke (losgestorte) bulk- en stukgoederen;
- Het voeren van een administratie;

Van toepassing zijn met name de categorieën 28.4.a.6 (opslag meer als 1.000 m³ aan bedrijfsafvalstoffen), 28.4.c.1 (bewerken van meer dan 15.000 ton/jaar aan bedrijfsafvalstoffen) en 28.5 (bewerken van schroot d.m.v. werktuigen met (gezamenlijk) motorisch vermogen van meer dan 25 kW) van bijlage 1 van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb). Op basis van deze categorieën zijn wij het bevoegde vergunningverlenende gezag.

Ter inzage legging ontwerpbeschikking en mogelijkheid tot zienswijzen

De ontwerpbeschikking, de vergunningsaanvraag en overige van belang zijnde stukken hebben op de daartoe gebruikelijke en verplichte plaatsen van 3 januari 2008 tot en met 13 februari 2008.

In deze periode bestond voor een ieder de mogelijkheid om naar keuze mondeling of schriftelijk zienswijzen in te dienen ten aanzien van het ontwerpbesluit.

080208-0129

Op 7 februari 2008 hebben wij van een groep omwonenden van het gezoneerde industrieterrein "Willem Alexander" mondelinge zienswijzen ontvangen. De heer M. Peters, Op het Schoor 1a, 6041 te Roermond, is de contactpersoon voor deze groep omwonenden die of Op het Schoor, of aan de Roroweg of aan Mijnheerkens in Roermond wonen. Op 7 februari 2008 hebben wij van de volgende omwonenden zienswijzen ontvangen:

De heer D. Span, Mijnheerkens 2 te Roermond;
 De heer H. Wolters, Mijnheerkens 10 te Roermond;
 De heer J.C. Noordholland de Jong, Op het Schoor 3 te Roermond;
 De heer R. Wolters, Mijnheerkens 1 te Roermond.

De zienswijzen zijn als volgt weer te geven.

1. Akoestiek

Door de omwonenden wordt aangegeven dat zij veel overlast ervaren van de diverse inrichtingen op het industrieterrein Willem Alexander en concreet van de scheepvaartbewegingen in de haven. Met name wordt het manoeuvreren van de schepen die moeten aanmeren ten behoeve van de op- en overslag van brandstoffen bij Van der Sluis (naburig bedrijf van de onderhavige inrichting). Ook het overpompen van de olie naar de opslagtanks levert veel overlast op, mede gezien het feit dat dit ook gedurende de nachtelijke uren plaats vindt. Daarnaast geven de omwonenden aan dat ze geen inzicht en daarmee geen vertrouwen hebben in de wijze waarop de geluidboekhouding van het industrieterrein 'Willem Alexander' gevoerd wordt, mede met het oog op het feit dat er zowel door het provinciebestuur als door het gemeentebestuur milieuvergunningen worden verleend. Ook de geluidsoverlast van de Steenbrekerij en de Asfaltcentrale op het industrieterrein wordt als zeer hinderlijk ervaren.

Wij hebben verduidelijkt dat in het akoestisch rapport van de onderhavige inrichting het directe geluid van de aanmerende schepen die geladen en gelost worden verdisconteerd is. De indirecte geluidbelasting van deze schepen is niet specifiek te onderscheiden van de andere scheepvaartbewegingen welke in de haven plaatsvinden. Door de omwonenden wordt benadrukt dat hun opmerkingen zich niet specifiek richten op de firma Menten maar in zijn algemeenheid op de overlast die door de scheepvaartbewegingen in de haven worden veroorzaakt.

Reclamanten verwijzen hiervoor ook naar de brief van de VROM-Inspectie Regio Zuid dd. 8 november 2007 gericht aan onze afdeling Vergunningen en Subsidies.

Met betrekking tot de ontwerpvergunning van Menten wordt nog gevraagd of er rekening is gehouden met de verspreiding van het geluid over het water en de mogelijkheid van het optreden van reflecties. Verder wordt nog gevraagd of de firma Menten gebruik gaat maken van een shredderinstallatie.

2. Asbestdeeltjes in de lucht

Tot slot wordt door de omwonenden hun bezorgdheid geuit over het feit dat bij de firma Menten metaal of metaaldelen mogen worden aangevoerd welke besmet zijn met asbest.

Reactie op zienswijzen

Ad 1

Wij hebben op 7 februari 2008 aan de aanwezige reclamanten verduidelijkt dat in het akoestisch rapport van de onderhavige inrichting het directe geluid van de aanmerende schepen die geladen en gelost worden bij de inrichting van Menten verdisconteerd is en dus ook is beschouwd in het akoestisch rapport dat tot de vergunningsaanvraag behoort. In de geluidbelasting welke wij vergund hebben op zogenaamde immissiepunten is het laden en lossen van schepen derhalve verdisconteerd. Ter bescherming van de omgeving en ter facilitering van de handhaving hebben wij in dit besluit een voorschrift opgenomen dat aanvraagster bij het laden van schepen verplicht om zo laag als mogelijk boven de bodem van het laadruim van het schip deze stoffen in het schip te deponeren. Voor het laden en lossen op het land is deze hoogte beperkt tot 1 meter.

Tijdens het aan- en afmeren liggen de woningen aan de Venlose weg het dichtst bij. Hier zal het geluidniveau door het aan- en afmeren lager zijn dan 50 dB(A). Door de aanwezigheid van de N280 is het geluid echter niet waarneembaar bij deze woningen. De schepen die van en naar de inrichting van Jos Menten varen, komen het dichtst bij de woningen van reclamanten als ze op een afstand van 400 meter van de inrichting zijn verwijderd. Op die locatie zijn de schepen ten behoeve van Jos Menten akoestisch niet te onderscheiden van de overige schepen die van of naar de Lisbonnehaven varen en is er dus in analogie met de benadering van het wegverkeer geen sprake van indirecte hinder. De schepen gaan op in het heersende scheepvaartverkeer aldaar en het geluid wat zij aldaar produceren is niet als zodanig toewijsbaar aan de inrichting. Het geluid dat de schepen overigens maken is niet anders dan het geluid van de andere schepen die deze vaarroute bevaren en ook om die reden niet onderscheidelijk waar te nemen bij de woningen van reclamanten. De afstand waarbinnen namelijk sprake is van indirecte hinder veroorzaakt door een inrichting blijft beperkt tot die afstand, waarbinnen de herkomst van de veroorzakende geluidsbronnen in redelijkheid kan worden teruggevoerd op de aanwezigheid van de inrichting in kwestie. Toepassing van dit criterium houdt voor scheepvaartverkeer van en naar inrichtingen in dat de reikwijdte van de milieuvergunning beperkt blijft tot dat gebied waarbinnen de vaartuigen van en naar de inrichting voor het gehoor nog herkenbaar zijn ten opzichte van andere vaartuigen op de openbare transportroutes. Op de locatie waar de schepen ten behoeve van de onderhavige inrichting de woningen van reclamanten het dichtst bij passeren is het geluid daarvan niet herkenbaar ten opzichte van de andere schepen op deze vaarweg/haven.

De aanvoerroute van de schepen ten behoeve van Menten ligt bovendien op 150 meter van de woningen aan Mijnheerkens terwijl de vaarroute naar de andere haven ten noordoosten van de inrichting van Menten op veel kortere afstand van de woningen van reclamanten ligt en aldaar zal leiden tot veel hogere geluidniveaus.

Daar waar overigens überhaupt kan worden gesproken over indirecte hinder, heeft aanvraagster feitelijk geen zeggenschap over de afgemeerde schepen en behoort het treffen van bronmaatregelen niet tot de mogelijkheden. Daarbij is het van belang onderscheid te maken tussen schepen onder Nederlandse vlag en schepen onder een vlag van andere nationaliteiten. In het laatste geval is er sprake van buitenlands grondgebied waarop de Wet milieubeheer niet van toepassing is. Van belang in casu is dat het laden en lossen van de schepen akoestisch is beschouwd en bij de woningen van reclamanten niet tot hinder leidt. Over het schrijven van de VROM-inspectie hebben we aan reclamanten aangegeven te zullen bezien op welke wijze hier een vervolg aan gegeven kan worden. Problematiek aangaande andere inrichtingen dan Menten waarop het schrijven betrekking heeft, kan in deze procedure echter geen rol spelen.

Ook wordt gewezen op de mogelijkheid de milieuklachtentelefoon te bellen als er overlast wordt ervaren van de Steenbrekerij, de Asfaltcentrale of andere inrichtingen waartoe wij het bevoegde gezag in de zin van de Wm zijn.

In het akoestisch model dat ten behoeve van de activiteiten van Menten opgesteld is rekening gehouden met de bodemgesteldheid van de omgeving van de inrichting en als zodanig is water daar ook in verdisconteerd alsmede de hoogten van objecten. B en W van Roermond hebben de akoestische situatie van Menten in haar zonebewakingsmodel ingevoerd en daaruit blijkt dat de geluidbelasting van Menten en de overige inrichtingen in de zone de grenswaarden bij woningen en de waarde van 50 dB(A) niet te boven gaan. Er zijn voor ons geen redenen aan te nemen dat de zoneboekhouding van B en W van Roermond niet in orde zou zijn.

Binnen de inrichting van Menten is geen shredderinstallatie aanwezig. Deze wordt ook niet aangevraagd. Aangevraagd is een knipschaar/pers (van boven is schaar geopend gedurende de toevoer en vervolgens gaan de deuren aan de bovenkant dicht waardoor metaal wordt verdicht) ten behoeve van het verdichten en knippen van schroot.

Formeel is het zo dat de knipschaar/pers bij Menten volgens het Besluit beheer autowrakken dezelfde functie als een shredder-installatie heeft, aangezien autowrakken die bij Menten geaccepteerd worden louter uit metalen bestaan en derhalve een zelfde scheiding tussen metalen en niet-metalen kan worden aangebracht als bij het verwerken van een autowrak (bestaande uit metalen en niet-metalen) in een echte shredder-installatie.

Ad 2

Door ons is op 7 februari 2008 al aangegeven dat op dit soort activiteiten het Asbestverwijderingsbesluit van toepassing is. Dit besluit dat zich rechtstreeks richt tot het bedrijf stelt zeer strenge regels omtrent de wijze waarop met dit schroot moet worden omgaan. Voor verspreiding van asbestdeeltjes in de lucht buiten de inrichting behoeft niet gevreesd te worden. Op pagina 19 tot en met 21 van de vergunningsaanvraag welke tot de te verlenen vergunning behoort, is nauwkeurig weergegeven op welke wijze aanvraagster asbest verontreinigd schroot accepteert, opslaat en verwerkt. De daar weergegeven voorzieningen en maatregelen voorkomen verspreiding van asbestdeeltjes buiten de inrichting te allen tijde. De weergegeven voorzieningen en maatregelen zijn voor ons ook handhaafbaar. In dit besluit zijn bovendien nog aanvullende voorwaarden opgenomen ter bescherming van het milieu.

Op 12 en 13 februari 2008 hebben wij van aanvraagster zienswijzen ontvangen welke als volgt weer te geven zijn:

1. Geurhinder

In voorschrift 21.1 en 21.2 en 21.3 worden eisen gesteld aan de op- en overslag van potentieel geurverspreidende materialen. De voorgeschreven voorzieningen zijn vanuit financieel en organisatorisch oogpunt niet haalbaar. Teneinde te vermijden dat geurhinder kan ontstaan verzoek ik u de wijze van opslag van textielafval anders te formuleren en stellen wij voor om een aantal potentieel geurverspreidende stoffen niet in de vergunning op te nemen. Ik verzoek u dan ook de genoemde voorschriften zodanig aan te passen dat:

- er geen afvalstoffen mogen worden geaccepteerd die bij acceptatie in staat van ontbinding zijn of die tot ontbinding overgaan gedurende de tijd dat deze binnen de inrichting aanwezig zijn;
- de afvalstoffen genoemd in bijlage IIIb onder "textielafval" of die vallen onder de euralcode 15.01.09 in volledig gesloten containers worden geladen en gelost;

- de afvalstoffen genoemd in bijlage IIIb onder "Biomassa", "Groenafval" en "Hout" uitsluitend als volgt worden geaccepteerd:
 - o alle onder de euralcodes 02.01.03, 02.01.07, 02.01.09 vallende stoffen voor zover het betreft onverkleind afvalhout, takken en stobben;
 - o alle onder de euralcodes 02.07.01, 02.07.04, 15.01.03, 19.12.07, 19.12.12 vallende stoffen met uitzondering van organische afvalstoffen en afvalstoffen die organische componenten bevatten;
 - o alle onder de euralcodes 03.01.01, 03.01.05, 03.03.01, 03.03.08, 03.03.09 met uitzondering van afvalstoffen die bij acceptatie in staat van ontbinding zijn of die tot ontbinding overgaan gedurende de tijd dat deze binnen de inrichting aanwezig zijn;
 - o alle onder de euralcodes 02.03.04, 02.06.01, 16.03.06, 19.05, 19.06, 20.01, 20.02, 20.03 niet worden geaccepteerd met uitzondering van de codes 20.01.01, 20.01.10, 20.01.11, 20.01.36 en 20.01.40.

Ik verzoek u dan tevens om het verwijderingstarief voor afvalhout en groenafval/biomassa aan te passen tot een passend tarief van € 46/ton.

2. Coördinatie Woningwet

Het in werking treden van de (gehele) milieuvergunning pas nadat de bouwvergunning voor de (alle) aangevraagde activiteiten is verleend is een te grote beperking in de opstartfase van onderdelen van mijn bedrijf. Artikel 20.8 Wm bepaalt immers dat de Wm-vergunning voor die delen van de inrichting waar nog een bouwvergunning voor moet worden verleend niet eerder van kracht wordt dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend. Ik verzoek u om onderdeel 3.5 van de considerans van de milieuvergunning hierop aan te passen zodanig dat de milieuvergunning wel van kracht wordt voor die onderdeel waarvoor geen bouwvergunning voor nodig is.

3. Bodembeschermende maatregelen

Het opslaan van niet bodembedreigend biomassa en groenafval op een vloeistofdichte vloer vindt ik een te verregaande bodembeschermende maatregel. Ik verzoek u om voorschrift 6.2.1 zondanig aan te passen dat de volgende afvalstoffen (onderdeel van biomassa en groenafval) op een vloeistofkerende vloer kunnen worden opgeslagen:

- o alle onder de euralcodes 02.01.03, 02.01.07, 02.01.09 vallende stoffen voor zover het betreft onverkleind afvalhout, takken en stobben;
- o alle onder de euralcodes 02.07.01, 02.07.04, 15.01.03, 19.12.07, 19.12.12 vallende stoffen met uitzondering van organische afvalstoffen en afvalstoffen die organische componenten bevatten;
- o alle onder de euralcodes 03.01.01, 03.01.05, 03.03.01, 03.03.08, 03.03.09 met uitzondering van afvalstoffen die bij acceptatie in staat van ontbinding zijn of die tot ontbinding overgaan gedurende de tijd dat deze binnen de inrichting aanwezig zijn;

4. Bronniveau en maximaal geluidniveau van knipschaar

Aanvraagster heeft een aantal werkzaamheden binnen haar inrichting in afwachting van dit besluit reeds opgestart en daarbij ook het bronvermogen van de knipschaar gemeten.

Gebleken is dat de uitstraling van de piekgeluiden (maximale geluidniveaus) hoger uitvallen dan waren geprognostiseerd op basis van de door de leverancier verstrekte gegevens. Naar aanleiding hiervan vallen de vergunde maximale geluidniveaus op de vergunningspunten hoger uit dan in het ontwerpbesluit waren opgenomen.

Wij hebben de maximale geluidniveaus op de vergunningspunten in dit besluit gebaseerd op de metingen van aanvrager. Overigens hebben de verhoogde geluidwaarden op de vergunningspunten geen relevante nadelige gevolgen voor de ontvangerpunten bij woningen binnen de geluidzone. Hier zal het maximale geluidniveau niet hoger zijn dan 70 dB(A).

Ad 1

Aanvrager nuanceert feitelijk de acceptatie van een aantal aangevraagde afvalstoffen welke in potentie geur kunnen verspreiden. De afvalstromen die aanvrager daadwerkelijk gaat accepteren en gaat overslaan (binnen drie dagen na binnenkomst worden ze wederom afgevoerd) zullen zonder de door ons in het ontwerpbesluit opgenomen stringente voorwaarden niet tot hinderlijke geurverspreiding gaan zorgen. Wij zullen in de vergunningsvoorwaarden dan ook tegemoet komen aan de wens van aanvrager waarbij de acceptatie van bepaalde geurende organische afvalstromen verboden wordt. Vergunningvoorwaarden 21.1, 21.2 en 21.3 zijn daarom in die zin aangepast dat de in pandige opslag met afzuiging van de vrijkomende lucht middels een biofilter niet noodzakelijk is. De gewijzigde voorschriften waarborgen desondanks dat er geen zodanige hinderlijke geurverspreiding kan optreden dat bij geurgevoelige objecten hinder kan worden ondervonden.

Aangezien afvalstoffen als stedelijk afval en keuken- en kantineafval niet meer geaccepteerd worden, maar hoofdzakelijk houtachtige materialen en groenafvalstoffen, kan het bedrag dat in de ontwerpbeschikking als bedrag voor de berekening van de negatieve waarde van de afvalstoffen is opgenomen, gewijzigd worden waardoor het totaal bedrag van de zekerheidstelling omlaag kan. Het voorgestelde bedrag van € 46,- per ton is echter te laag, daar er onder de noemer hout/biomassa/groenafval ook 5.000 ton aan B-hout kan worden opgeslagen binnen de inrichting. Een bedrag van € 46,- per ton ter verwijdering hiervan is een te laag bedrag. Ter dekking van de kosten voor de afvoer hiervan naar een gemiddelde vergunninghouder geldt een bedrag van circa € 50,-. Vergunningsvoorschriften worden dan ook aangepast in dit besluit.

Ad 2

Deze zienswijze kunnen wij niet honoreren. Aanvrager geeft een onjuiste uitleg aan artikel 20.8 van de Wm. Aangezien dit besluit vergunning verleent voor veranderingen en uitbreidingen van de inrichting welke tevens aan te merken zijn als bouwen en waarvoor een of meer bouwvergunningen zijn vereist, treedt de gehele milieuvergunning niet in werking. Van een gedeeltelijke niet inwerkingtreding, bijvoorbeeld voor zover de milieuvergunning ziet op het bouwvergunningsplichtige deel van de inrichting, kan geen sprake zijn. Dit heeft de ABRS bepaald in haar uitspraak van 30 juni 2004, AB 2004, 320.

Ad 3

Aangezien aanvrager haar te accepteren organische afvalstoffen genuanceerd heeft en de meest geurgevoelige afvalstoffen niet meer accepteert, impliceert een en ander dat het risico op proloaattuitreding ook een stuk minder het geval zal zijn. Takken, stobben, onbehandeld hout en ook verkleind hout zijn niet bodembedreigend en kunnen ook zonder risico op bodemverontreiniging op een vloeistofkerende vloer opgeslagen worden.

Overslag van ander stortgoed kan op basis van de NRB ook op een vloeistofkerende vloer plaats vinden om een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging te bereiken. Vergunningsvoorwaarde 6.2.1 zal dan ook aangepast worden. Het risico op bodemverontreiniging blijft verwaarloosbaar.

Ad 4

Naar aanleiding van onze eigen verrichte geluidsmetingen bij aanvraagsters inrichting en de verrichte geluidmetingen in opdracht van aanvraagster door haar adviseur, zullen wij de maximale geluidniveaus op de vergunningspunten aanpassen ten aanzien van het ontwerpbesluit. De maximale geluidniveaus vallen op de vergunningspunten hoger uit dan in het ontwerpbesluit waren opgenomen.

Wij hebben de maximale geluidniveaus op de vergunningspunten in dit besluit aangepast naar aanleiding van onze metingen en die van aanvraagster. Overigens hebben de verhoogde geluidwaarden op de vergunningspunten geen relevante nadelige gevolgen voor de ontvangerpunten bij woningen binnen de geluidzone. Hier zal het maximale geluidniveau niet hoger zijn dan 70 dB(A). Er wordt dus voldaan aan de grenswaarden voor maximale geluidniveaus zoals die in de Handleiding industrielawaai en vergunningverlening zijn verwoord. Verdere uitleg is gegeven onder 'ambtshalve aanpassing'.

Tot slot hebben wij op 11 januari 2008 per faxbericht zienswijzen ontvangen van de heer M. Walraven (degene die schrijven heeft ondertekend) te Roermond. Het briefhoofd geeft overigens 'Walraven Groep BV en Walraven Waterbouw BV' als rechtspersonen met een bijbehorend adres weer. Het schrijven betrof een handhavingsverzoek waarin tevens een 'reactie' op ons ontwerpbesluit is gegeven, hetgeen daarom beschouwd is als een zienswijze ten aanzien van het ontwerpbesluit.

De in het schrijven weergegeven gronden van de heer Walraven zijn als volgt weer te geven.

1. De vergunning zou onwerkbaar en irreëel zijn. Hierbij wordt naar opslag- en doorzetcapaciteiten van schroot, grond en grind verwezen evenals het milieuzorgsysteem, solvabiliteitscijfer en Euralcodes eindigend op '99';
2. De geuremissiebeperkingen zouden het op- en overslaan van schroot niet toestaan aangezien dit voor 100 % verontreinigd zou zijn met koelwater en olie hetgeen gaat rotten en dus gaat stinken;
3. De geluidemissie van de inrichting is te laag aangehouden. Er wordt hiervoor naar bestaande niet bijgevoegde documentatie en ervaringscijfers verwezen. Reclamant meent dat de te vergunnen normen voor langtijd gemiddeld en maximaal geluidniveau overschreden worden en er een nieuwe onafhankelijke meting dient plaats te vinden. De handling met metalen is onderschat volgens hem voor wat betreft het maximaal te vergunnen geluidniveau op de vergunningspunten. Zelf zou reclamant 146 – 155 dB(A) hebben gemeten bij het beladen van de knipschaar. De scheepsbelading zou niet zijn meegenomen welke minimaal 150 dB(A) aan geluid zou produceren. Het vullen en legen van containers zou ook niet zijn beschouwd door ons;
4. De keerwanden welke aangebracht zijn door aanvraagster zijn niet vergund door de gemeente Roermond en bovendien akoestisch niet beschouwd;
5. Autowrakken welke zijn ontstaan van C.1 en C.6 stoffen bestaan niet volgens reclamant en kunnen slechts onder certificaat worden geleverd waarvan in het ontwerpbesluit geen melding is gemaakt;
6. De stofvorming is te beperkt aan bod gekomen. De roestvorming van opgeslagen schroot is niet beschouwd volgens reclamant. Dit zou grote milieuschade veroorzaken volgens reclamant.

Onze reactie op de gronden is als volgt.

Ad 1

Deze zienswijze is volledig uit de lucht gegrepen en vindt verder geen steun in welke motivering dan ook. Schroot is een afvalstof welke nuttig toepasbaar is in de vorm van materiaalhergebruik en mag om die reden gedurende drie achtereenvolgende jaren opgeslagen worden alvorens er sprake is van het storten op basis van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen. Indien er dus 270.000 ton in opslag mag zijn en er jaarlijks 90.000 ton wordt doorgezet ligt het schroot er maximaal drie jaar zoals ook in dit besluit is toegestaan. Schroot fluctueert nogal in prijs en om die reden wil aanvraagster de mogelijkheid hebben het schroot gedurende maximaal drie jaar in opslag te hebben om het binnen die termijn voor de beste prijs te kunnen verkopen. Dit heeft niks met onwerkbaarheid dan wel irrealiteit te maken. Het niet hebben van een daadwerkelijk milieuzorgsysteem dan wel een bepaald solvabiliteitscijfer dat uit een jaarrekening van aanvraagster te voor schijn komt, zijn slechts overwegingscriteria geweest om aan aanvraagster een financiële zekerheid op te leggen en zijn geen zaken welke verder enige milieurelevantie hebben. Indien reclamant van mening is dat er meer wordt doorgezet dan is vergund, dient reclamant daartoe een handhavingsverzoek van dit besluit te doen. Wij hebben besloten op wat is aangevraagd door aanvraagster en wij zijn van mening dat dit niet irreëel is. Het is ons bovendien niet toegestaan om meer te vergunnen dan is aangevraagd. Grind is een grondstof en geen afvalstof zoals bepaalde kwaliteiten grond dat wel zijn. Grind hoeft dan ook helemaal niet onder de noemer grond maar kan onder de noemer bulkgoederen overgeslagen worden, hetgeen eveneens is vergund.

Ad 2

De geuremissiebeperkende voorwaarden in het ontwerpbesluit belemmeren de overslag van schroot helemaal niet. Deze voorwaarden hebben betrekking op daadwerkelijk geurende afvalstoffen zoals groenafval, keuken- en kantineafval en dergelijke en bepaald niet op schroot. Overslag en bewerking van schroot wordt dan ook zonder meer toegestaan. Dat aan metaal aanhangend koelwater en olie zou gaan rotten en daardoor zou gaan geuren en zelfs ongedierte zou gaan aantrekken, is voor ons een geheel nieuwe ontwikkeling. Bij alle schrootbedrijven in Limburg waarvoor wij het bevoegde vergunningverlenende gezag zijn, is tot op heden nog nooit enige geurontwikkeling laat staan geuroverlast geconstateerd welke te maken zou hebben met koelwater en olie. Koelwater is een anorganische stof welke niet met de buitenlucht reageert en tot geurverspreiding kan leiden. Olie welke wel een organische stof is, reageert evenmin met de moleculen in de buitenlucht en kan ook niet tot welke geurverspreiding dan ook leiden. Niet onopgemerkt dient hierbij overigens te blijven dat de inrichting van reclamant in het geheel niet wordt beschermd tegen geuroverlast aangezien dit bepaald geen geurgevoelig object betreft. Het belang van reclamant wordt hier dan ook ernstig betwijfeld.

Ad 3

Tot de vergunningsaanvraag behoort een akoestische rapportage waarin alle activiteiten van aanvraagster zijn beschouwd en ook zijn gemodelleerd. Bronvermogens van de diverse activiteiten welke binnen de inrichting ontplooid gaan worden zijn deels gebaseerd op meetgegevens deels op ervaringscijfers bij gelijkwaardige inrichtingen elders. Door reclamant worden geen feiten of onderbouwingen verschaft welke ons tot de veronderstelling zouden moeten leiden dat de vergunde geluidemissie te laag zou zijn. De prognoses zijn wat ons betreft betrouwbaar. Dat er niveaus van 146 – 155 dB(A) aan de orde zouden zijn voor de handling van schroot lijkt niet bepaald met de werkelijkheid overeen te stemmen.

Dit zijn niveaus welke permanente gehoorbeschadiging opleveren bij blootstelling en overeen komen met het geluid van een startend straalvliegtuig van nabij. Scheepsbelading is wel degelijk beschouwd in het akoestisch rapport dat tot de vergunningsaanvraag behoort. Hiertoe is in dit besluit zelfs een extra vergunningsvoorschrift opgenomen dat de loshoogte van schroot beperkt. Ook hier geldt wederom dat geluidniveaus van 150 dB(A) onwerkelijk zijn voor dit soort activiteiten en volledig uit de lucht zijn gegrepen. Het storten van schroot in de knipschaar dan wel een container of een vrachtwagen zijn terdege beschouwd en ook op basis hiervan zijn de vergunde waarden in dit besluit tot stand gekomen. Ook hier zullen wij de loshoogte ter bescherming van het milieu gaan beperken. Ook voor wat dit aspect betreft, is het zo dat reclamant geen bewoner is van een geluidgevoelig object dat door de inrichting van aanvraagster wordt belast.

Uit de Wet geluidhinder volgt dat woningen en bedrijven, zoals die van reclamant, op een gezoneerd industrieterrein niet behoeven te worden beschermd tegen geluidhinder. Het belang van reclamant wordt dan ook ernstig in twijfel getrokken.

Tot slot zij opgemerkt dat wij n.a.v. klachten en een handhavingsverzoek van reclamant geluidmetingen hebben uitgevoerd bij de inrichting van aanvraagster alwaar de maximale geluidniveaus op de vergunningspunten en de bronniveaus gemeten zijn. Ook aanvraagster heeft akoestische metingen uitgevoerd op basis van deze klachten en tezamen is geconcludeerd dat de geluiduitstraling van de inrichting voor wat betreft de maximale geluidniveaus, zoals weergegeven in het ontwerpbesluit, onderschat is. In dit besluit zijn op basis van onze meetresultaten en de akoestische beschouwing van aanvraagster de normen voor het maximale geluidniveau aangepast in overeenstemming met de werkelijkheid. Voor de te beschermen geluidgevoelige objecten binnen de zone, waartoe het bedrijf van reclamant bepaald niet behoort, bieden de in dit besluit opgenomen normen voor de maximale geluidniveaus voldoende bescherming. Onder 'ambtshalve aanpassing' wordt dit verder uitgelegd.

Ad 4

Het feit dat keerwanden door B en W van Roermond niet zouden zijn vergund, is geen aspect dat in de onderhavige procedure afweging behoeft. De keerwanden maken wel degelijk onderdeel uit van de akoestische beschouwing van de activiteiten binnen de inrichting welke in het akoestische rapport dat tot deze aanvraag behoort is weergegeven.

Ambtshalve aanpassing ten opzichte van het ontwerpbesluit

Geluid

Zoals hierboven reeds is gesteld zijn er naar aanleiding van klachten geluidsmetingen door ons uitgevoerd. Deze metingen zijn op 13, 18 en 29 februari 2008 en gerapporteerd in een rapportage met kenmerk G.08022.JV in maart 2008. Dit meetrapport wordt tezamen met dit besluit ter inzage gelegd. Uit de meetresultaten blijkt dat op vergunningspunten 3 en 4 voor het maximale geluidniveau overschrijdingen van de opgenomen normen in het ontwerpbesluit met respectievelijk 4 dB(A) en 14 dB(A) zijn geconstateerd. Er werd overigens geen overschrijding van de door ons in het ontwerpbesluit opgenomen bronvermogens geconstateerd. Hierbij dient te worden opgemerkt dat bij het bemeten van de metaalschaar door ons zowel het geproduceerde geluid van de metaalschaar (107 dB(A)) als dat van de hydraulische kraan (113 dB(A)) in ogenschouw genomen is daar deze onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn (tezamen 114 dB(A)).

Als zodanig hebben wij dit in de vergunningsvoorwaarden nog nader gedefinieerd. Zoals eerder weergegeven heeft aanvraagster zelf ook metingen uitgevoerd binnen haar inrichting en dan vooral aan de metaalschaar en de aanverwante activiteiten ter verificatie van gegevens welke aanvraagster van de leverancier van de metaalschaar had gekregen.

Uit de metingen, gerapporteerd in notitie 20060294-56 d.d. 13 maart 2008 van Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs BV blijkt dat de maximale geluidniveaus ten gevolge van de knipactiviteiten meer bedragen dan de gegevens die in de vergunningsaanvraag zijn gehanteerd.

De piekgeluiden die gepaard gaan met het gebruik van de metaalschaar blijken in drie categorieën in te delen te zijn, namelijk piekgeluiden als gevolg van:

- Het grijpen en neerleggen van niet geknipt materiaal (grote en kleine onderdelen) hetgeen onvermijdbaar is;
- Gebruik van metaalschaar zonder gebruik te maken van de voorraadbak (onvermijdbaar en bekleden van de wanden van de knipsectie is onmogelijk). De metaalschaar is overigens gloed nieuw en voorzien van alle mogelijke geluidreducerende maatregelen);
- Gebruik van de voorraadbak voor het voeden van de metaalschaar. Hier is geconstateerd dat het vullen van deze bak met grote metaaldelen (meterslange balken en dergelijke) hogere piekgeluiden veroorzaakt dan het vullen met de regulier aangevoerde metaaldelen. Deze hogere pieken zullen vermeden moeten worden door de grote metaaldelen rechtstreeks in de metaalschaar te brengen. De piekgeluiden ten gevolge van het gebruik van de voorraadbak voor de regulier aangevoerde metaaldelen zijn van dezelfde grootte orde als de overig optredende piekgeluiden.

Uiteindelijk is onder de omstandigheden zoals hierboven aangegeven gebleken dat het bronvermogen (L_{Amax}) van de metaalschaar maximaal 133 dB(A) bedraagt. Hiervan uitgaande is de belasting op de vergunningspunten beschouwd. Uit de rekenresultaten blijkt dat het maximale geluidniveau bij de meest belastende woningen (gelegen binnen de geluidszone van het industrieterrein) niet meer bedragen dan 70 dB(A) in de dag- en 54 dB(A) in de avond- en nachtperiode. Deze waarden zijn, gezien de onvermijdbare bedrijfssituatie, noodzakelijk en op basis van de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening vergunbaar. Deze waarden zijn dan ook verwerkt in dit besluit waarbij ter bescherming van omwonenden en ter facilitering van de handhaving eveneens een verbod is opgenomen om de voorraadbak van de metaalschaar met grote metalen delen te vullen. Het maximale geluidniveau van het bronvermogen van de knipschaar is bovendien als extra te handhaven voorwaarde aan dit besluit verbonden.

Overig

Wij hebben geconstateerd dat vergunningsvoorschrift 1.1.8 en 10.1.2 het zelfde onderwerp (visuele hinder door lassen) regelen en om die reden hebben we besloten om voorschrift 1.1.8 te verwijderen. Wij hebben eveneens geconstateerd dat sub a van voorschrift 11.1.2 niet strookt met sub van het zelfde voorschrift. Voorschrift 11.1.2. is in onderhavig besluit dan ook aangepast zodat er geen sprake meer is van onduidelijkheid voor aanvraagster.

Tot slot dient opgemerkt worden dat de hieronder volgende tekst, met uitzondering van de vergunningsvoorschriften, exact hetzelfde gebleven is als de tekst van de ontwerpbesikking. Waar de voorschriften in dit besluit gewijzigd zijn ten aanzien van die in het ontwerpbesluit, dient de motivering hiervoor gelezen te worden in de hierboven weergegeven tekstpassages waarin wij op de zienswijzen van reclamanten en aanvraagster reageren.

2. Huidige vergunningensituatie

Op 13 september 1994 is op de locatie Mijnheerkensweg 5 te Roermond aan Trefil Bouwstaal BV een revisievergunning verleend in de zin van de Wm voor het vervaardigen van zogenaamde gevlochten metaalnetten t.b.v. de bewapening van beton. Op 30 mei 1995 hebben wij een melding ex artikel 8.19, lid 2 geaccepteerd van Trefil. Op 7 juli 1998 hebben wij aan Trefil een veranderingsvergunning in de zin van de Wm verleend. Op 10 januari 2006 hebben wij een vergunningsvoorschrift op verzoek van Trefil gewijzigd en tenslotte hebben wij op 10 mei 2007 een melding in de zin van artikel 8.19, lid 2 van de Wm van Trefil geaccepteerd.

De onderhavige aangevraagde activiteiten vervangen de eerder vergunde activiteiten volledig. Jos Menten Metaalrecycling BV heeft de voormalige inrichting van Trefil gekocht, is nu vergunningaanvraagster en wordt ook drijver van de nieuwe inrichting. De aard van de aangevraagde activiteiten wijzigt ten opzichte van de vergunde activiteiten aan Trefil Bouwstaal BV. Desondanks dient er volgens bestendige jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in een dergelijk geval geen oprichtingsvergunning verleend te worden, indien de aard van de te vergunnen activiteiten danig verschilt van de reeds vergunde en er een vergunning vigerende is.

3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

3.1. Milieueffectrapportage of beoordelingsplicht (MER)

Het besluit milieu-effectrapportage 1994, zoals gewijzigd in 1999 (hierna :het Besluit) maakt onderscheid naar m.e.r.-plichtige activiteiten (onderdeel C van de bijbehorende bijlagen) en m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten (onderdeel D van de bijbehorende bijlage). Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel C hebben zodanige nadelige milieugevolgen, dat er altijd een milieu-effectrapportage (verder MER) moet worden opgesteld. Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel D dienen beoordeeld te worden naar de omstandigheden waaronder deze activiteiten worden verricht. Doel van deze MER-beoordelingsplicht is vast te stellen of een MER moet worden opgesteld of niet.

De aangevraagde activiteiten zijn nergens genoemd in één of meerdere categorieën van onderdeel C of D van het Besluit milieu-effectrapportage 1994.

3.2. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 de beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de afvalbranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten. Alle bedrijven in de afvalbranche die verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden.

Wanneer echter twijfel bestaat over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen aanleiding gezien om tot nader onderzoek over te gaan en is de 'gewone' vergunningenprocedure gevolgd.

3.3. Natuurbeschermingswet en Flora en Faunawet

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Met deze wet zijn internationale verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn alsook verdragen, bijvoorbeeld het verdrag van Ramsar (Wetlands), in nationale regelgeving verankerd. De Vogelrichtlijn (VR; richtlijn 79/409/EEG) uit 1979 beoogt de instandhouding van alle natuurlijke in wild levende vogelsoorten op het grondgebied van de EU-lidstaten. De Habitatrichtlijn (HR; 92/43/EEG) uit 1992 heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het instandhouden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het grondgebied van de EU-lidstaten. De VR en HR kennen een tweeledig beschermingsregime: gebiedsbescherming en soortenbescherming.

De soortenbescherming is geïmplementeerd in de Flora- en Faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet. Op grond van VR en de HR zijn de lidstaten verplicht zogenoemde speciale beschermingszones (sbz's) aan te wijzen en te beschermen. Het is de bedoeling dat deze gebieden tezamen een samenhangend Europees ecologisch netwerk vormen (Natura 2000). De Nbw kent drie typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden;
- beschermde natuurmonumenten;
- gebieden die de minister van LNV aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (met uitzondering van verplichtingen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn), zoals Wetlands.

Het grootste deel van de aangewezen gebieden betreft een Natura 2000-gebied.

3.3.1. Natuurbeschermingswet (Nbw)

In de Nbw staat dat voor elk Natura 2000-gebied een beheersplan moet worden vastgesteld. Gelet op artikel 19a dient een beheersplan in ieder geval te bevatten een uitwerking van de instandhoudingdoelstellingen en de beoogde resultaten.

Ook bestaat de mogelijkheid dat bestaande vormen van gebruik, waarvan via de habitattoets kan worden vastgesteld dat deze de instandhoudingdoelstellingen niet in gevaar brengen, in het beheersplan worden gereguleerd en daarmee buiten de vergunningplicht van artikel 19d e.v. vallen. Bij het verlenen van een vergunning die niet is 'vrijgesteld' van de vergunningplicht en bij het vaststellen van een plan, moet vanzelfsprekend rekening worden gehouden met het beheersplan (artikel 19e en artikel 19j), derde lid, juncto artikel 19e).

Om schade aan de natuurwaarden waarvoor Natura 2000-gebieden zijn aangewezen, te voorkomen, bepaalt de wet dat projecten en andere handelingen die de kwaliteit van de habitats kunnen verslechteren of die een verstorend effect kunnen hebben op de soorten, niet mogen plaatsvinden zonder vergunning (artikel 19d, eerste lid). Ook plannen moeten getoetst worden op hun gevolgen voor de Natura 2000-gebieden. Alléén voor een activiteit buiten een Natura 2000-gebied én waarvan de zekerheid bestaat dat de activiteit geen gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied (met inbegrip van de cumulatieve effecten van gecombineerde plannen of projecten), bestaat er géén vergunningplicht. Ook voor een project dat of een handeling die is opgenomen in een beheersplan op basis van de Natuurbeschermingswet 1998, waarbij de vrijstelling ex artikel 19d lid 2 van toepassing is, hoeft géén vergunning te worden aangevraagd.

De definitie van 'project' dient men ruim te nemen. In ieder geval is daar sprake van bij de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken. Verder betreft het andere ingrepen in het natuurlijke milieu of landschap, inclusief ingrepen voor de ontginning van bodemschatten. Door de ruime uitleg van 'project' valt hier bijna elke handeling onder. Het in de wet gemaakte onderscheid tussen projecten en andere handelingen is daarmee van minder belang: het bijvoorbeeld aanleggen van een weg, bouwen van een stal of verwezenlijking van een kartbaan - het zijn allemaal handelingen die eveneens een project zijn - omdat het om ingrepen gaat in het natuurlijke milieu of landschap. Als 'plan' moeten in ieder geval worden aangemerkt plannen die als besluit in de zin van de Algemene Wet bestuursrecht (Awb) kunnen worden aangemerkt, zeker als deze dienen als toetsingskader voor concrete besluiten van bestuursorganen (bijvoorbeeld bestemming- en streeksplannen, reconstructieplannen en milieubeleidsplannen). Dus ook documenten die niet de naam 'plan' dragen, kunnen onder het begrip 'plan' vallen.

Alhoewel in de wet het begrip 'habitattoets' niet voorkomt, wordt dit begrip in de praktijk veel gebruikt om de verschillende procedures te benoemen die beschreven staan in artikel 19d t/m 19ka van de Natuurbeschermingswet 1998. De habitattoets heeft tot doel vast te stellen of, en zo ja, onder welke voorwaarden een menselijke activiteit in en rondom een Natura 2000-gebied kan worden toegelaten. Meer concreet heeft de habitattoets de volgende twee kenmerken:

- zekerheid bieden dat de natuurlijke kenmerken (instandhoudingdoelstellingen) van Natura 2000-gebied niet worden aangetast;

- zekerheid bieden dat een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en habitats van de soorten, dan wel de verstoring van soorten, niet optreedt.

Het gaat met name om de vraag of er een kans op een significant negatief effect bestaat. Dat is het geval als op grond van objectieve gegevens niet valt uit te sluiten dat het project of andere handeling significante gevolgen heeft voor het gebied. Op deze vraag zijn drie antwoorden mogelijk:

- er is zeker geen negatief effect. Dit betekent dat er geen Nbw-vergunning nodig is;
- er is wel een mogelijk negatief effect, maar dit is zeker geen significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat het effect zeker niet significant is, volstaat daarvoor de zogenoemde verslechterings- en verstoringstoets;
- er is een kans op een significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat er een kans op een significant negatief effect bestaat, is een passende beoordeling vereist.

Deze habitattoets komt niet in de plaats van de verplichtingen uit de Flora- en faunawet. Wanneer de habitattoets wordt uitgevoerd, dient ook het gevolg van de voorgenomen ingreep voor de soorten van bijlage 4 van de Habitatrichtlijn en bijlage 1 AMvB ex. artikel 75 Flora- en faunawet te worden meegenomen. Er mag geen misverstand over bestaan, dat de bescherming van soorten binnen de Natura 2000-gebieden even groot is als daarbuiten.

Afweging

Op respectievelijk 1,3, 3,5 en 5 kilometer van de inrichtingsgrens gemeten, liggen de gebieden 'Roerdal', 'Swalmdal' en het 'Leudal'. Alle drie de gebieden zijn aangewezen als habitatrichtlijngebied. Momenteel zijn de aanwijzingsbesluiten in ontwerp vastgesteld en vooralsnog niet definitief. De Minister van LNV is momenteel bezig met het verwerken van alle ingekomen zienswijzen tegen alle ontwerp aanwijzingsbesluiten.

Uit bestendige jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is inmiddels gebleken dat ondanks de bewoordingen in artikel 19d, lid 1 van de Nbw een beoordeling en toets van de gevolgen van bijvoorbeeld een te vergunnen Wm-inrichting op een gebied dat enkel als habitatrichtlijngebied in ontwerp is aangewezen (of enkel aangemeld is), in die Wm-vergunning plaats dient te vinden en niet verwezen mag worden naar de Nbw als toetsingskader.

Gezien de afstand van de onderhavige inrichting tot het dichtstbijzijnde gebied, de buffer (gebouwen, wegen en werken) tussen de inrichting en de gebieden en de te vergunnen activiteiten van de onderhavige inrichting, kan zonder meer gesteld worden dat de aangevraagde activiteiten op de hierboven genoemde afstanden geen (verstorende) effecten kunnen hebben op natuurwaarden van de genoemde gebieden. De aangevraagde activiteiten zijn louter fysisch (op-, overslag, verdichting en verkleining van vaste afvalstoffen) van aard, veroorzaken geen emissies en immissies van verontreinigende stoffen in de lucht en zijn op 1,3 km niet als zodanig merkbaar (akoestisch, bodem en afvalwaterlozingsmatig).

3.3.2. Flora en Faunawet

De aangevraagde activiteiten hebben geen nadelige effecten/nadelige effecten op beschermde dier- en plantensoorten. De activiteiten vinden immers op een daartoe bestemd industrieterrein plaats.

Op de locatie waar de inrichting zal worden geëxploiteerd is bovendien al meer dan 10 jaar een andere inrichting (Trefil) in werking geweest. Van enig conflict met een verbodsbepaling uit de Flora en Faunawet is niet gebleken. Dit aspect is overigens al afgewogen in de besluitvorming omtrent de meest recente bestemmingsplanprocedure omtrent het industrieterrein in 2006. In dat kader is voor wat betreft de locatie van de onderhavige inrichting niet gebleken van enige beschermde Flora dan wel Fauna.

3.4. Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo)

Voor het lozen van bedrijfsafvalwater is op 11 september 2007 een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) aangevraagd bij het Roer en Overmaas. Op grond van artikel 7b, tweede lid Wvo juncto 14.1 Wm dient de behandeling van de aanvragen ingevolge de Wvo en Wm gecoördineerd plaats te vinden. Bij brief van 18 september 2007, kenmerk V2007-126, ingekomen op 19 september 2007 heeft het Waterschap Roer en Overmaas ons medegedeeld dat bij hen een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wvo op 11 september 2007 is ingekomen. De aanvragen zijn derhalve gecoördineerd behandeld.

3.5. Woningwet

De aangevraagde activiteiten moeten deels (bouwen loodsen, overkappingen en de knipschaar) tevens worden aangemerkt als het bouwen in de zin van de Woningwet. Op grond van artikel 20.8 Wm kan deze vergunning op grond van de Wet milieubeheer niet eerder in werking treden dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

4.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd.

De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitsdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'.

Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

4.2. Best Beschikbare Technieken (BBT)

4.2.1. Toetsingskader

Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - hierna: de IPPC-richtlijn - verplicht het bevoegd gezag een milieuvergunning op te stellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties. De IPPC-Richtlijn is van toepassing op activiteiten die zijn opgenomen in Bijlage I van de Richtlijn.

Op 1 december 2005 is een aanpassing van de Wm in werking getreden, waarmee de IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Dientengevolge dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Voor installaties als bedoeld in bijlage 1 van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gpbv-installaties) moet in ieder geval rekening worden gehouden met de in tabel 1 van deze regeling opgenomen documenten. Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting. Tenslotte dienen blijkens jurisprudentie de zogenaamde Best Reference Documents (BREF's) danwel de eindconcept-BREF's die nog niet zijn opgenomen in tabel 1 te worden betrokken bij de besluitvorming. Deze moeten immers worden beschouwd als documenten die een beschrijving bevatten van vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd.

De aangevraagde activiteiten vallen niet onder één of meerdere genoemde categorieën uit bijlage 1 van de genoemde IPPC-richtlijn. Er is derhalve geen sprake van een gpbv-installatie. Dit betekent dat wij rekening dienen te houden met de in tabel 2 van de Regeling BBT-documenten genoemde documenten welke de best beschikbare technieken vertegenwoordigen voor de onderhavige inrichting indien deze documenten op de activiteiten van toepassing geacht kunnen worden.

4.2.2. Beoordeling

De volgende documenten uit de regeling gelden als BBT-documenten voor de onderhavige inrichting:

- Leidraad afval- en emissiepreventie;
- Circulaire energie in de milieuvergunning;
- NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht;
- Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB);
- PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties;

4.2.3. Conclusies BBT

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften - aan de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf.

4.3. Afvalstoffen

4.3.1. Afvalstoffen (preventie, reductie, nuttige toepassing, hergebruik, scheiding en verwijdering)

Op grond van de Wet milieubeheer worden onder de bescherming van het milieu mede verstaan de gevolgen die verband houden met het doelmatig beheer van afvalstoffen. Een aanvraag voor een Wm-vergunning dient dan ook getoetst te worden aan de criteria voor een doelmatig beheer van afvalstoffen. Het afvalstoffenbeleid is neergelegd in het Landelijk afvalbeheerplan 2002-2012 (LAP) en de daarop volgende wijzigingen. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP: Beleidskader. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen;
- door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Afvalpreventie

In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

In de handreiking is aangegeven wanneer afvalpreventie relevant is bij bedrijven. De relevantie wordt uitgedrukt in ondergrenzen. Deze waarden zijn zodanig gekozen dat bij overschrijding in het algemeen wordt verwacht dat preventiemaatregelen een bijdrage leveren aan het beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu. Uit de handreiking volgt dat de ondergrenzen voor afvalpreventie bepaald zijn op 25 ton/jaar bedrijfsafval of 2,5 ton/jaar gevaarlijk afval.

De totale hoeveelheid afval die binnen de inrichting vrijkomt bedraagt 51 ton waarvan 6 ton gevaarlijk afval is. De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

De totale hoeveelheid gevaarlijk en/of niet gevaarlijk afval ligt boven de gehanteerde ondergrenzen. Deze hoeveelheden heeft aanvraagster afgeleid van haar gelijkwaardige reeds vergunde activiteiten in Haelen. Aangezien aanvraagster zich nu pas gaat vestigen in Roermond zullen de daadwerkelijke hoeveelheden pas inzichtelijk worden als de inrichting enige tijd stabiel in werking is. Aanvraagster geeft aan dat ze de vrijkomende afvalstoffen registreert en deze periodiek analyseert. Bovendien is er een functionaris binnen de inrichting aangesteld die verantwoordelijk is voor het beheer en het voorkomen van vrijkomende afvalstoffen (niet gerelateerd aan de afvalbewerking binnen de inrichting). De brancheorganisatie waartoe de inrichting behoort ondersteunt aanvraagster bovendien om afval te voorkomen dan wel te verminderen. Aanvraagster maakt gebruik van diverse informatiebronnen op internet om afval te voorkomen dan wel te verminderen. Tot slot heeft aanvraagster diverse organisatorische maatregelen (duurzaam inkopen, intern hergebruik, instructies, opleiding en training) genomen binnen haar inrichting in Haelen die in Roermond op gelijke wijze genomen zullen worden om de hoeveelheid vrijkomend afval te voorkomen dan wel te beperken. Gelet op de verwachte beperkte hoeveelheid vrijkomende afvalstoffen en de preventiemaatregelen die genomen zullen worden om de hoeveelheid afval terug te dringen, worden aan deze vergunning geen voorschriften meer verbonden m.b.t. dit aspect.

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting afvalstoffen in de volgende hoeveelheden afvalstoffen vrijkomen: 45 ton restafval en 1 ton asbest en 5.000 liter afgewerkte olie.

In het LAP is aangegeven dat voor bepaalde hoeveelheden afvalstoffen die vrijkomen binnen een inrichting scheiding van die afvalstoffen kan worden verlangd.

Aangezien het restafval niet verder gespecificeerd is, vinden wij, uitgaande van de afvalstromen welke bij gelijksoortige bedrijven vrijkomen, het in de voorliggende situatie dan ook redelijk om afvalscheiding voor te schrijven voor de volgende afvalstoffen:

- piepschuim;
- folie;
- glazen verpakkingen;
- plastic bekertjes;
- overige kunststoffen;
- houten pallets;
- overig houtafval.

4.3.2. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Op grond van artikel 8.10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor de doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheersplan 2002- 2012, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd .

De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen; Door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Een belangrijk aspect voor het bewerken van afvalstoffen is de minimumstandaard. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen bij meerdere inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

Toetsing doelmatigheid

Opslag/overslag/verdichting van afvalstoffen

In de toelichting bij de sectorplannen van het LAP staat aangegeven dat voor het uitsluitend opslaan van afvalstoffen (opslaan als zelfstandige activiteit) in beginsel een Wm-vergunning wordt afgegeven, met uitzondering van die afvalstoffen waarvoor een inzamelvergunning noodzakelijk is op grond van het Besluit inzamelen afvalstoffen. Ingevolge het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag voorafgaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

Aanvraagster verzoekt om een aantal afvalstoffen op te slaan (voor geurgevoelige afvalstoffen is er enkel sprake van overslag aangezien deze afvalstoffen binnen drie dagen na binnenkomst de inrichting wederom verlaten) en eventueel ten behoeve van effectief transport te verdichten (mechanisch samendrukken met loader of hydraulische kraan), al dan niet voorafgaande aan bewerking. Het verdichten is geen voorbewerking ten behoeve van nuttige toepassing van de desbetreffende afvalstroom en wordt daarom ook nergens beschreven in een sectorplan. Onder 'bewerking' zal dit aspect dan ook geen toetsing behoeven. Wel zullen wij een voorschrift aan dit besluit verbinden waarin het verboden zal worden afvalstoffen zodanig te verdichten dat noodzakelijke scheiding elders bemoeilijkt wordt.

Het betreft in hoofdzaak de volgende groepen: metaalafvalstoffen, groenafval, bouw- en sloopafval, grond en overige afvalstoffen. In de vergunningsaanvraag zijn alle te accepteren afvalstoffen voorzien van Euralcoderingen. Voor de opslag van deze afvalstoffen kennen de desbetreffende sectorplannen uit het LAP geen afvalstroomspecifieke aspecten. Er is eveneens geen sprake van inzamelvergunningplichtige afvalstoffen. De op, overslag en verdichting is daarmee toegestaan. Afvalstoffen welke nuttig toepasbaar zijn (o.a. schroot, grond, BSA) mogen, indien dit milieuhygiënisch verantwoord (bijvoorbeeld: niet geurend) kan, drie jaar opgeslagen worden en afvalstoffen welke verwijderd moeten worden of waarvoor het LAP een kortere opslagtermijn kent (binnen de inrichting pas vrijkomende autobanden, asbest en overige niet nuttig toepasbare gevaarlijke afvalstoffen), mogen maximaal een jaar opgeslagen worden. Dit is in de vergunningsvoorwaarden vastgelegd.

Be-/verwerking

Op basis van de vergunningsaanvraag kunnen de volgende bewerkingsactiviteiten onderscheiden worden:

- Knippen/sorteren/snijbranden/shredderen van metaalafvalstoffen¹ (waaronder het verwijderen van verontreinigingen aan het metaalafval) t.b.v. nuttige toepassing bij smelterijen elders;
- Verwijderen van asbest aan geaccepteerde metaalafvalstoffen en bouw- en sloopafvalstoffen;
- Uitsorteren van onvrijwillig verkregen afvalstromen (o.a. banden, kunststoffen, glas, zand) afkomstig van het geaccepteerde metaalafval;

¹ Hieronder vallen ook volledig gestripte metalen autowrakken, metaalhoudend BSA en straalgrit, verpakkingsafval, metalen afvalmunitie, metalen wit- en bruingoed, kabelreststoffen, accu's, slakken, autovelgen, metalen remblokken en metaalhoudend straalgrit.

sectorplan 11: Auto-afval

Bij Jos Menten Metaalrecycling BV worden uitsluitend autowrakken geaccepteerd die volledig zijn ontdaan van de onderdelen en stoffen die zijn genoemd in de voorschriften C.1 en C.6 van de bijlage behorend bij artikel 5, eerste lid, van het Besluit beheer autowrakken (Besluit van 24 mei 2002)².

Concreet gaat het daarbij om het volgende:

C.1 stoffen zijn:

- motorolie;
- transmissieolie;
- versnellingsbakolie;
- olie uit het differentieel;
- hydraulische olie;
- remvloeistoffen;
- koelvloeistoffen;
- ruitensproeiervloeistoffen;
- airconditioningsvloeistoffen;
- benzine;
- diesel;
- LPG-tank, inclusief LPG;
- accu, inclusief accuzuren;
- oliefilter;
- PCB/PCT-houdende condensatoren;
- batterijen.

C.6 stoffen zijn:

- banden;
- binnenbanden;
- grotere kunststofonderdelen die als materiaal hergebruikt kunnen worden, zoals bumpers, grilles, wioldoppen, achter- en knipperlichten, instrumentenborden of delen daarvan en vloeistoftanks, indien voor die kunststofonderdelen een mogelijkheid voor materiaalhergebruik bestaat en die kunststofonderdelen in een shredderinstallatie niet zodanig worden gescheiden dat ze als materiaal hergebruikt kunnen worden;
- metalen onderdelen die koper, aluminium of magnesium bevatten indien deze metalen niet in de shredderinstallatie worden gescheiden;
- glas, inclusief koplampenglas;
- katalysatoren;
- ontplofbare onderdelen, zoals airbags en gordelspanners, voorzover deze niet onschadelijk zijn gemaakt;
- onderdelen die lood, kwik, cadmium of zeswaardig chroom bevatten en als zodanig zijn gecodeerd;

² Inmiddels is het besluit bij besluit van 19 juni 2007, Stbid. 2007, 231, gewijzigd. Deze wijziging is op 1 oktober 2007 in werking getreden. De wijziging houdt onder andere in dat voorafgaande aan de afvoer van een autowrak naar een shredder-installatie er minder stoffen/onderdelen van gedemonteerd hoeven te worden. Deze wijziging is gebaseerd op de Europese Autowrakkenrichtlijn. Deze wijziging heeft voor deze vergunning echter geen gevolgen, daar aangevraagd is om enkel wrakken te accepteren waar de oude de C.1 en C.6 stoffen van zijn gedemonteerd, de inrichting geen shredder-installatie bezit en het Besluit evenals het gewijzigde Besluit niet op de activiteiten van aanvragerster toezien.

- andere materialen waarvoor economisch haalbare mogelijkheden voor materiaalhergebruik beschikbaar zijn, zoals rubberstrips, veiligheidsgordels, kokoshaar, polyurethaan-schuim, indien die materialen in een shredderinstallatie niet zodanig worden gescheiden dat ze als materiaal hergebruikt kunnen worden.

De wrakken zullen alleen nog maar uit metaal bestaan alvorens ze binnen de inrichting van aanvrager geaccepteerd worden.

De autowrakken zijn afkomstig van autodemontagebedrijven. Binnen de inrichting van Jos Menten B.V. worden de metalen onderdelen geknipt en afgevoerd naar smelterijen voor materiaalhergebruik. Ingevolge de voorschriften uit de bijlage van het Besluit beheer autowrakken dienen autowrakken waarvan alle in voorschriften C.1 en C.6 bedoelde stoffen, preparaten of andere producten zijn afgetapt of gedemonteerd, te worden afgevoerd naar een inrichting waarin zich een shredderinstallatie bevindt waarin autowrakken worden verwerkt of vernietigd. Bij de verwerking van autowrakken in een shredderinstallatie worden normaliter autowrakken gescheiden in direct als materiaal her te gebruiken metaalschroot en shredderafvalstoffen. Met ingang van 1 januari 2007 moeten shredderafvalstoffen afkomstig van autowrakken, indien technologieën voor de nuttige toepassing van shredderafvalstoffen beschikbaar zijn, worden afgevoerd ten behoeve van nuttige toepassing.

Het Besluit beheer autowrakken stelt voorwaarden aan inrichtingen voor het opslaan, be- en verwerken, vernietigen en overslaan van autowrakken. Aangezien aanvrager aangeeft enkel autowrakken te accepteren welke voor 100 % uit metalen bestaan, hoeft scheiding in metalen en niet metalen delen niet meer plaats te vinden. Er is dan ook geen sprake van shredderafvalstoffen, los van de vraag of de knipschaar waarover aanvrager beschikt als een shredderinstallatie beschouwd kan worden.

Het bewerken van autowrakken zoals dat bij aanvrager plaatsvindt bestaat uit het verkleinen van metalen onderdelen met behulp van een hydraulische knipschaar. Op of aan de installatie zijn geen voorzieningen aanwezig om reststoffen te scheiden van het bewerkte metaal. Overeenkomstig voorschrift C.6 van het Besluit beheer autowrakken mogen de autowrakken geen kunststofonderdelen en metalen onderdelen bevatten van koper, aluminium of magnesium of andere materialen. In concreto betekent dit dat de autowrakken die Jos Menten in mag nemen, volledig moeten zijn ontdaan van alle materialen die niet van ijzer zijn. Het in te nemen autowrak mag uitsluitend bestaan uit ferro-metaal, al dan niet behandeld met roestwerend materiaal zoals lak, menie, plamuur- of tectylrestanten of een zinklaag. Overeenkomstig voorschrift C.7 van het BBA dient de identiteit van de autowrakken die binnen de inrichting worden gebracht herkenbaar te zijn. De identiteit is herkenbaar als het merk, het type, het chassisnummer, het voertuigidentificatienummer en eventuele in het kader van een verwerkingssysteem aangebrachte identificatieobjecten zichtbaar blijven.

In een vergunningsvoorschrift is opgenomen dat bij acceptatie van het autowrak visueel gecontroleerd moet worden dat alle in de voorschriften C.1 en C.6 van het Besluit Beheer Autowrakken (van 2002) genoemde en/of bedoelde stoffen, preparaten en andere producten gedemonteerd zijn en het autowrak derhalve niet aan het autowrak gerelateerd (rest)afval bevat.

In sectorplan 11 is aangegeven dat het beleid voor auto-afval is gericht op het bevorderen van nuttige toepassing van de verschillende materialen en onderdelen van auto-afval, bij voorkeur in de vorm van product- en materiaalhergebruik.

Voordat aanvrager het autowrak mag innemen heeft reeds de scheiding van metaal en restfractie plaatsgevonden en wordt het vrijkomend metaalschroot voor verdere verwerking c.q. nuttige toepassing geschikt gemaakt. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard zoals gedefinieerd in sectorplan 11 van het LAP.

Los van de aangeboden autowrakken, kunnen bij het aangeboden metaalafval ook velgen aangeboden worden van auto's en landbouwwerktuigen waarvan de band nog niet verwijderd is. Binnen de inrichting wordt de band van de velg verwijderd waardoor deze stroom gescheiden wordt in een metaalstroom en een autobandenstroom.

De aanvraag heeft mede betrekking op de opslag van autobanden met een opslagcapaciteit van 50 m³. Uit kentallen is gebleken dat ca. 16 personenautobanden overeenkomen met een volume van 1 m³ zodat de aangevraagde opslagcapaciteit overeenkomt met ca. 800 personenautobanden.

Gelet op de problemen die de afgelopen jaren zijn ontstaan met het illegaal dumpen en onbeheerd achterlaten van grote partijen afgedankte autobanden, wordt in afwijking van de algemeen geldende bepalingen bij vergunningverlening voor het uitsluitend opslaan (opslaan als zelfstandige activiteit) van afgedankte autobanden uitsluitend een vergunning verleend wanneer het betreffende bedrijf concrete afzetmogelijkheden heeft voor de totale hoeveelheid autobanden die wordt opgeslagen. In de aanvraag voor een vergunning moet de aanvrager motiveren dat het opslaan van de autobanden effectief en efficiënt is. De maximale opslagtermijn per ingenomen partij is één jaar. Dit is opgenomen in voorschrift 19.1.1.

In de aanvraag is op pagina 16 aangegeven dat onvrijwillig verkregen afvalstoffen, welke tijdens het sorteer- en bewerkingsproces/onderhoud binnen de inrichting vrijkomen, worden gescheiden en naar soort ingezameld, waarna ze afgevoerd worden naar erkende verwerkers. De minimumstandaard voor het be- en verwerken van afgedankte autobanden is nuttige toepassing. Hieraan wordt voldaan indien de banden worden afgegeven aan een inzamelaar die aangewezen is in het kader van het Besluit beheer autobanden. In het Besluit beheer autobanden is voor autobanden een verwijderingsstructuur vastgelegd die door producenten en importeurs is opgezet.

sectorplan 13: Bouw- sloopafval en daarmee vergelijkbare stoffen

Uit sloopwerken wordt bouw- en sloopafval aangevoerd. Binnen de inrichting vindt sortering plaats waarbij hout en metaal van steenachtig materiaal worden gescheiden. Opbulken van bouw- en sloopafval, en het scheiden van de fracties, maakt het verwerkingsproces doelmatig. Verdere verwerking vindt plaats bij externe verwerkers, zoals verwerkers met een puinbreekinstallatie. Koolteerhoudend afval wordt apart verzameld en afgevoerd.

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor bouw- en sloopafval. Dit is afval dat vrijkomt bij het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen, bouwwerken en wegen. Tevens wordt ingegaan op afval dat vrijkomt bij het bewerken van bouw- en sloopafval, zoals sorteer- en brekerzeefzand, straalgrit en enige qua aard en samenstelling met bouw- en sloopafval vergelijkbare afvalstoffen die niet of niet altijd onder de noemer bouw- en sloopafval vallen.

Bouw- en sloopafval bestaat doorgaans voor meer dan 90% uit steenachtig materiaal, zoals beton, metselwerk en (teerhoudend) asfalt.

De resterende 10% bestaat uit een groot aantal kleinere deelstromen, zoals gips en cellenbeton, bitumineus dakafval, teermastiek en

dakgrind, houtafval, asbest en asbesthoudend materiaal, vlakglas en metalen. Het beleid voor bouw- en sloopafval is gericht op het bevorderen van preventie en het nuttig toepassen van deelstromen. Bij het aantreffen van asbest dient het materiaal te worden gereinigd of gestort.

De milieuhygiënische eisen aan het nuttig toepassen van steenachtig materiaal en zeefzand als secundaire bouwstof in werken zijn vastgelegd in het Bouwstoffenbesluit³. Het is slechts toegestaan secundaire bouwstoffen toe te passen met een door de Ministers van VROM en Verkeer en Waterstaat erkende kwaliteitsverklaring volgens de Nationale Beoordelingsrichtlijn (BRL) 2506 of met een partijkeuring. Indien afvalstoffen in een ander bouw materiaal zijn toegepast geldt de voor dat materiaal vastgestelde BRL.

Afvalhout wordt onderverdeeld in:

- onbehandeld hout (A-hout),
- geveerd, gelakt of verlijmd hout (B-hout), en
- verduurzaamd hout, exclusief met waterglas verduurzaamd hout (C-hout).

C-hout wordt verder onderverdeeld in gecreosoteerd hout en gewolmaniseerd hout (CCA- en CC-hout).

CCA-hout is aangemerkt als gevaarlijk afval. CC-hout bevat eveneens koper en chroom, maar geen arseen en is niet aangemerkt als gevaarlijk afval. A-hout en B-hout worden nuttig toegepast, met name als materiaalhergebruik in de houtvezelindustrie en de spaanplaatindustrie en als brandstof in onder meer energiecentrales. Product- en materiaalhergebruik van CC- en CCA-hout is ongewenst vanwege de aanwezige verontreinigingen. Verwijderen door verbranden in een AVI is niet gewenst met het oog op de kwaliteitsafname van de AVI-reststoffen. CC- en CCA-hout worden in de praktijk nuttig toegepast in elektriciteitscentrales of gestort.

Op grond van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen geldt voor de volgende stromen bouw- en sloopafval een stortverbod: (ongesorteerd) bouw- en sloopafval en residuen afkomstig van het bewerken van bouw- en sloopafval (categorie 19), zeefzand (categorie 20), straalgrit (categorie 21), en houtafval (categorie 22).

Het straalgrit dat door Jos Menten B.V. wordt geaccepteerd heeft een hoog metaalgehalte en kan zonder verdere reiniging naar metaalsmelterijen worden afgevoerd voor materiaalhergebruik.

- De minimumstandaard voor het be- en verwerken van steenachtig materiaal is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik.
- De minimumstandaard voor bitumineus dakafval is verwijderen door storten.
- De minimumstandaard voor dakgrind is reinigen en nuttige toepassing van het grind. De restanten teer, bitumen en deposities uit de lucht mogen worden gestort.
- De minimumstandaard voor teermastiek is thermisch verwerken. In afwachting van het beschikbaar komen van thermische verwerkingscapaciteit wordt verwijderen door storten toegestaan.

³ Het Bouwstoffenbesluit wordt in de loop van 2008, vermoedelijk per 1 juli 2008, ingetrokken en vervangen door het Besluit Bodemkwaliteit. Waar in dit besluit dus naar Bouwstoffenbesluit wordt verwezen dient dit gelezen te worden als 'Bouwstoffenbesluit of indien dit vervallen is, het Besluit Bodemkwaliteit'.

- De minimumstandaard voor onbehandeld (A-hout), geveerd, gelakt en verlijmd hout (B-hout) is nuttige toepassing.
- Voor CC-hout en gewolmaniseerd CCA-hout is de minimumstandaard storten. Verwerking in de vorm van producthergebruik, materiaalhergebruik en andere vormen van nuttige toepassing of verwijderen door verbranden waarbij diffuse verspreiding van de in het hout aanwezige metalen optreedt, is niet toegestaan.
- De minimumstandaard voor het be- en verwerken van reinigbaar straalgrit is reinigen gevolgd door nuttige toepassing.
- De minimumstandaard voor niet-reinigbaar straalgrit is storten.

Omdat de gescheiden afvalstromen worden afgevoerd naar erkende verwerkers wordt voldaan aan de minimumstandaarden voor bouw- en sloopafval en daarmee vergelijkbare afvalstoffen.

sectorplan 14: verpakkingafval

In dit sectorplan is het beleid voor verpakkingafval uitgewerkt. Op materiaalniveau wordt in dit sectorplan ingegaan op glazen en houten verpakkingen. Voor de overige verpakkingmaterialen papier/karton, kunststoffen en metalen wordt verwezen naar de sectorplannen 18 'Papier en karton', 19 'Kunststoffen' en 21 'Metaalhoudende afvalstoffen'. Het beleid voor verpakkingafval is gericht op het bevorderen van preventie en het optimaliseren van afvalscheiding ten behoeve van nuttige toepassing van de verschillende verpakkingmaterialen.

Voor de minimumstandaard voor niet-gescheiden ingezameld verpakkingafval wordt verwezen naar de sectorplannen 1 'Huishoudelijk restafval' en 3 'HDO-restafval'. De minimumstandaard voor deze stromen is verwijderen door verbranden, waarbij aan reststoffen minder dan 5% van de ingangshoeveelheid op gewichtsbasis wordt gestort.

In de aanvraag is de Euralcode 15 01 (verpakkingafval) vermeld. Jos Menten B.V. scheidt metaal-, kunststof-, hout-, papier en kartonverpakkingen. Het metaalafval wordt aan klanten aangeboden voor hergebruik, kunststof, glas, hout, papier en karton wordt aan daartoe aangewezen verwerkers aangeboden.

Aan de genoemde minimumstandaarden wordt derhalve voldaan.

sectorplan 15: wit- en bruingoed

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur van huishoudens en vergelijkbare apparatuur van bedrijven (inclusief snoeren), die vallen onder het Besluit verwijdering wit- en bruingoed (Staatsblad 1998, nr. 238).

Het beleid voor wit- en bruingoed is gericht op het tot stand brengen van een lekvrije afvalbeheerstructuur, met zoveel mogelijk product- en materiaalhergebruik. De minimumstandaard voor het be- en verwerken van gescheiden ingezameld wit- en bruingoed is nuttige toepassing van de samenstellende delen, tot minimaal het percentage dat is opgenomen in de Leidraad Besluit verwijdering wit en bruingoed. Shredderafval dat vrijkomt bij de verwerking van wit- en bruingoed moet worden verwerkt conform de minimumstandaard die is opgenomen in sectorplan 25 'Shredderafval'. Jos Menten B.V. accepteert de metaalfracties van wit- en bruingoed waarbij zoveel mogelijk componenten uit de apparaten worden verwijderd voordat ze worden geshredderd.

Het innemen van wit- en bruingoed dat gevaarlijke stoffen bevat is echter niet toegestaan. De Euralcodes 16 02 11 (dit is afgedankte apparatuur die chloorfluor-koolwaterstoffen - HCFK's en/of HFK's - bevat) en 16 02 13 (dit is niet onder 16 02 09 tot en met 16 02 12 vallende afgedankte apparatuur die gevaarlijke onderdelen bevat - gevaarlijke onderdelen van elektrische en elektronische apparatuur omvatten: onder 16 06 genoemde accu's en andere batterijen die als gevaarlijk zijn ingedeeld, kwikschakelaars, glas van kathodestraalbuizen en ander geactiveerd glas, enz. -) zijn echter niet aangevraagd en mogen derhalve niet binnen de inrichting aanwezig zijn.

sectorplan 16: explosieve afvalstoffen en drukhouders

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor ontplofbare stoffen en ontplofbare voorwerpen in het afvalstadium, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen:

1. explosieve afvalstoffen, al dan niet gevat in een voorwerp, die door chemische reacties een ontploffing kunnen veroorzaken. Het betreft: afvalmunitie, vuurwerkafvall en overig explosief afval zoals ontplofbare chemicaliën.
2. drukhouders in het afvalstadium, waarbij een ontploffing kan ontstaan door een mechanisch/fysisch proces. Het betreft: LPG-tanks, gasflessen, brandblussers, en overige drukhouders.

Ad 1

Indien oude of in beslag genomen munitie niet kan worden gebruikt, wordt het vernietigd door detonatie of verbranding, waarbij zo mogelijk metalen (hulzen) worden gescheiden ten behoeve van metaalhergebruik. De bij Jos Menten B.V. aangevraagde afvalmunitie heeft betrekking op genoemde metalen hulzen; de daarin aanwezige explosieve lading is, voordat deze binnen de inrichting worden gebracht, daaruit reeds verwijderd. Deze afvalstroom dient derhalve getoetst te worden aan sectorplan 21 (Metaalafvalstoffen). De aangevraagde Euralcode 16 04 01 is echter niet in overeenstemming met de beschreven afvalstroom en mag als zodanig niet (meer) gehanteerd worden. Voor deze afvalstroom zou Eural code 20 01 40 (metalen) gebruikt kunnen worden. Voor de duidelijkheid is in de voorschriften opgenomen dat het niet is toegestaan (afval)munitie met een explosieve lading binnen de inrichting aanwezig te hebben (zie voorschrift 18.1.7).

Ad 2

Zowel (gedeeltelijk) gevulde als 'lege' LPG-tanks moeten rechtstreeks worden afgegeven aan een vergunninghouder voor verwerking ervan. Zij mogen slechts door een vergunninghouder worden ontdaan van hun inhoud, waarna de tank geen gevaarlijk afval meer is, en in het hergebruikscircuit voor de metalen kan worden gebracht. Deze geheel ontgaste en onklaar gemaakte LPG-tanks kunnen volgens de aanvraag bij Jos Menten aanwezig zijn.

De minimumstandaard voor LPG-tanks is nuttige toepassing van de LPG-resten en nuttige toepassing van tanks in de vorm van materiaalhergebruik. LPG-tanks met ECE-keurmerk moeten – indien mogelijk, eventueel na herkeuring – als product worden hergebruikt. Thans is voor de verwerking van gastanks uit autowrakken aan één bedrijf vergunning verleend. Dit bedrijf leegt de LPG-tank, slaat het LPG op ten behoeve van hergebruik en beoordeelt in hoeverre de tank geschikt is voor product- dan wel materiaalhergebruik.

Voor geheel ontgaste en onklaar gemaakte LPG-tanks geldt dezelfde redenering als hierboven onder ad. 1 voor afvalmunitie is uitgewerkt. Deze afvalstroom dient derhalve getoetst te worden aan sectorplan 21 (Metaalafvalstoffen).

De aangevraagde Euralcode 16 01 16 is echter niet in overeenstemming met de beschreven afvalstroom en mag als zodanig niet (meer) gehanteerd worden. Voor deze afvalstroom zou Eural code 20 01 40 (metalen) gebruikt kunnen worden.

In voorschrift 18.1.8 is bepaald dat het niet is toegestaan afgedankte LPG-tanks binnen de inrichting aanwezig te hebben tenzij deze geheel ontgast en definitief onklaar zijn gemaakt.

sectorplan 21: metaalafvalstoffen

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor ferro en non-ferro metaalafvalstoffen. Het betreft metalen in het afvalstadium en (grotendeels uit metalen bestaande) vaste afvalstoffen, zoals (metaal)schroot, roestvast staal, restanten zink, aluminium, koper, lood en legeringen, metaalstof, edele metalen en katalysatoren. Bij Jos Menten B.V. is dit sectorplan eveneens van toepassing op productie-uitval van de automobiellindustrie.

Naast het beleid voor metaalafvalstoffen is in dit sectorplan aandacht besteed aan twee specifieke stromen:

- metaalafvalstoffen met aanhangende olie of emulsie. Dit zijn verspaningen (zoals draaisels en boorsels) van verschillende metalen met aanhangende vloeistoffen zoals boor-, snij-, slijp-, walsolie of koelemulsies, maar ook fijn metaalbewerkingsafval zoals hamerslagslib en oliehoudend fijn slijpafval. Dit metaalafval komt voornamelijk vrij bij de metaalbewerkende industrie.
- metalen ondergrondse opslagtanks.

De minimumstandaard voor de be- en verwerking van metaalafvalstoffen, met uitzondering van metaal met aanhangende olie of emulsie en metalen ondergrondse opslagtanks, is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Uitval en niet voor hergebruik geschikt metaal moet worden verwijderd.

Er kan niet geheel worden uitgesloten dat radioactieve metaalafvalstoffen worden aangeboden en binnen de inrichting worden gebracht. Het Besluit detectie radioactief schroot, dat op 1 januari 2003 in werking is getreden, stelt de detectie van radioactief schroot voor een aantal categorieën van inrichtingen verplicht, zo ook bij Jos Menten B.V. Bij Jos Menten B.V. is een detectiesysteem aanwezig dat in beginsel alle binnenkomende vrachten controleert op radioactiviteit.

Bij metaal met aanhangende olie of emulsie dient een scheiding plaats te vinden van het metaal en de olie of emulsie. De scheiding dient bij voorkeur plaats te vinden bij de bedrijven waar deze metaalafvalstoffen vrijkomen. De scheiding kan plaatsvinden door deze metaalafvalstoffen minimaal 48 uur te laten uitlekken en de olie of emulsie apart op te vangen. Een andere mogelijkheid is centrifugeren. Door deze scheiding vermindert het milieurisico tijdens opslag en transport in het vervolgtraject. De afgescheiden olie dient als gevaarlijk afval afgevoerd te worden. De verplichting tot scheiden is in de vergunning opgenomen (voorschrift 18.1.9).

Om te garanderen dat scheiding alsnog plaatsvindt wanneer dit niet bij de ontdoener of houder van een vergunning voor het opslaan is gebeurd, wordt de verplichting daartoe opgenomen in de vergunningen voor be- en verwerken.

- De minimumstandaard voor de be- en verwerking van metaalafvalstoffen met aanhangende olie of emulsie, met uitzondering van fijn metaalbewerkingsafval, is scheiding van metaal en de olie of emulsie. De afgescheiden olie of emulsie moet worden verwerkt conform de minimumstandaard voor oliehoudende afvalstoffen (zie sectorplan 23 'Oliehoudende afvalstoffen' of sectorplan 24 'PCB-houdende afvalstoffen').

- Voor de be- en verwerking van de resterende metalen geldt de minimumstandaard voor metaalafvalstoffen algemeen (paragraaf 4.1.2).
 - De minimumstandaard voor fijn metaalbewerkingsafval is nuttige toepassing.
- Hiermee wordt bij Jos Menten B.V. voldaan aan de minimumstandaard.

sectorplan 25: Shredderafval

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor shredderafval. Een shredder is een installatie voor het verkleinen door stuktrekken en versnijden van grote samengestelde producten om herbruikbare metalen te verkrijgen. Shredderafval bestaat uit een lichte fractie (shredderstof) en een zware fractie (grove brokken), die overblijven na afscheiding van ferro- en nonferro metalen van autowrakken, welvaartschroot (zoals wit- en bruingoed, fietsen, kindervagens, meubilair), en overig materiaal (zoals lichtere delen van industrieel schroot) in een shredder.

Preventie van shredderafval wordt bereikt door verbeterde selectieve demontage van bruikbare slooponderdelen en van andere componenten en materialen zoals glas, rubber, kunststof, en dergelijke, uit autowrakken, welvaart- en industrieschroot. Hoe meer componenten en materialen vóór het shredderen ten behoeve van materiaal- en producthergebruik uit het autowrak of apparaat worden verwijderd, hoe minder shredderafval ontstaat. Uitgangspunt hierbij is dat de producent c.q. importeur verantwoordelijk is voor zijn product in het afvalstadium (zie sectorplannen 11 'Autoafval' en 15 'Wit- en bruingoed'). Shredderafval kan, afhankelijk van het metaalgehalte en het terug te winnen metaal, nuttig worden toegepast. Het toetsingskader als opgenomen in sectorplan 21 'Metaalafvalstoffen' is dan van toepassing. Aanvraagster accepteert de metaalfracties welke vervolgens aan smelterijen welke de metalen nuttig toepassen worden afgevoerd. Hiermee wordt voldaan aan de minimum standaard uit sectorplan 21.

sectorplan 26: kabelreststoffen

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor reststoffen van kabels die zijn toegepast in onder- en bovengrondse kabelnetwerken voor telecommunicatie en transport van energie. Kabelreststoffen komen vrij bij de productie van kabels en bij het aanleggen, onderhouden, vervangen en verwijderen van bekabeling. Het betreft de volgende soorten:

- papiergeïsoleerde kabelreststoffen (afkomstig van met papier en lood omhulde metalen kabels, vaak met olieachtige materialen geïmpregneerd);
- kunststofgeïsoleerde kabelreststoffen (afkomstig van met kunststoffen omhulde metalen kabels);
- glasvezelkabelreststoffen;
- garnituren, zoals verbindingsmoffen en eindsluitingen.

De minimumstandaard voor de be- en verwerking van papier- en kunststofgeïsoleerde kabelreststoffen en garnituren is scheiding van de metaalfractie en de restfractie, gevolgd door materiaalhergebruik van de metaalfractie en verwijderen door verbranden van de restfractie.

Jos Menten zamelt kabels in, shreddert deze (dit is verkleinen en sorteren/scheiden van metaal en reststoffen) of slaat kabels op en voert deze af naar verwerkers die deze overeenkomstig sectorplan 26 verwerken. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard.

sectorplan 30: accu's

Het beleid voor accu's is gericht op inzameling en opslag, ten behoeve van nuttige toepassing van de verschillende bij de verwerking vrijkomende componenten van accu's. Accu's worden doorgaans uitgevoerd naar het buitenland en daar vrijwel volledig nuttig toegepast.

De minimumstandaard voor de be- en verwerking van samenstellende componenten van accu's is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik, met uitzondering van bakelietafval dat na verwerking van oude bakeliet accu's resteert. Voor de kunststofcomponenten is de minimumstandaard nuttige toepassing. Jos Menten zamelt accu's in en levert deze door aan verwerkers die de accu's be- of verwerken overeenkomstig dit sectorplan. Be- of verwerking van accu's vindt niet plaats bij aanvrager.

Licht verontreinigde grond

Het beleid hiervoor is beschreven in de nota 'Grond grondig bekeken' en is gericht op volledig nuttig toepassen van de grond als bodem of in werken. Binnen de inrichting van aanvrager worden schone en licht verontreinigde grond (tot en met categorie 2 van het Bouwstoffenbesluit bodem en grondwaterbescherming) geaccepteerd en na kwaliteitsuitkeuring afgevoerd naar hergebruikers van de grond als bodem of in werken. Hiermee zijn de activiteiten van aanvrager in lijn met de bovengenoemde nota en zijn de grondbankactiviteiten doelmatig.

Asbesthoudend afval

Binnen de inrichting wordt eveneens met asbest verontreinigd metaal en bouw- en sloopafval geaccepteerd. Dit afval wordt conform de vereisten uit het Asbestverwijderingsbesluit (o.a. gesloten containers) geaccepteerd en dienovereenkomstig opgeslagen (lekdicte container of afgesloten ruimte). Binnen de inrichting draagt een BRL 5050 gecertificeerd bedrijf (vakbekwaam om asbest te verwijderen) er zorg voor dat het asbest op een verantwoorde wijze (pagina 20 van de vergunningsaanvraag) wordt gescheiden van het nuttig toepasbare afval. Deze activiteit wordt niet als zodanig benoemd in een sectorplan, maar kan wel worden geschaard onder het geschikt maken van afvalstoffen voor nuttige toepassing elders en is daarmee zonder meer doelmatig te achten.

Gelet op het bovenstaande zijn wij van mening dat de aangevraagde activiteiten in overeenstemming zijn met het geldende afvalbeheersplan en daarmee bijdragen aan een doelmatig beheer van afvalstoffen.

Samenvoegen/mengen van afvalstoffen

Afvalstoffen dienen met het oog op hergebruik en nuttige toepassing over het algemeen na het ontstaan zoveel mogelijk gescheiden te worden gehouden van andere afvalstoffen. Onder bepaalde condities kunnen verschillende afvalstromen echter net zo goed of soms zelfs beter samengesteld worden verwerkt. Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentraties niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen alsmede het samenvoegen van afvalstoffen en niet-afvalstoffen wordt mengen genoemd.

Mengen is niet toegestaan tenzij dat expliciet en gespecificeerd is aangevraagd en vastgelegd in de vergunning. Binnen de inrichting wordt niet aangevraagd om afvalstoffen te mogen mengen. Om nuttige toepassing als materiaalgebruik elders te kunnen garanderen zullen afvalstoffen (vrijkomend na uitsortering) zo veel als mogelijk gescheiden worden opgeslagen en afgevoerd. Er worden alleen maar afvalstoffen samengevoegd welke tot dezelfde afvalstoffencategorie behoren en van vergelijkbare kwaliteit zijn. Voor wat betreft de grondbankactiviteiten worden kleine partijen grond van onbekende samenstelling samengevoegd tot partijen van 100 ton en kleine partijen waar wel enige voorinformatie over bekend is tot 2.000 ton waarna partijkeuring plaats vindt. De voorwaarden uit de BRL 9335 worden hierbij in acht genomen en aanvrager heeft deze expliciet in haar acceptatie- en verwerkingsprocedure opgenomen.

Onder de voorwaarden uit de Beoordelingsrichtlijn 9335 (grond en stoffenpakket, uitgegeven door Stichting Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodembeheer) is een en ander milieu hygiënisch verantwoord.

4.3.3. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) is op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten geïmplementeerd. In Nederland is hiertoe de Regeling Europese afvalstoffenlijst opgesteld die het Besluit Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (BAGA) en de Nederlandse afvalstoffencodelijst vervangt. Verder zijn ook de Regeling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAGA) en de Regeling Aanvulling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAAGA) komen te vervallen.

De Regeling Europese afvalstoffenlijst is per 8 mei 2002 in werking getreden onder gelijktijdige intrekking van het BAGA, RAGA en het RAAGA. Per 8 mei 2002 is het in Nederland bij uitsluiting de Eural die het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval bepaalt.

De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld. De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk. De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Voor de Euralcodes welke corresponderen met de aangevraagde afvalstoffen wordt verwezen naar bijlage III van de vergunningsaanvraag welke onderdeel uitmaakt van dit besluit. Hier is onderscheid gemaakt tussen de op-, overslag, het sorteren en bewerken van industrieel staal- en metaalafval en de op- en overslag van overige afvalstoffen.

Niet elders genoemd afval

In bijlage III staan een aantal Euralcodes die eindigen op '99'. Dit impliceert dat het om afvalstoffen gaat die niet elders zijn genoemd, maar wel onder het desbetreffend hoofdstuk van de Eural te scharen zijn. Deze '99' coderingen worden in de aanvraag nergens nader omschreven dan wel feitelijk benoemd. Aanvraagster weet dus niet welke concrete afvalstoffen zij onder de '99' codes wil accepteren. Wij kunnen deze afvalstromen dan ook niet beoordelen wat betreft de daarbijbehorende milieubelasting. In de vergunningsvoorschriften is gereguleerd dat deze '99' afvalstoffen pas dan mogen worden geaccepteerd als aanvraagster heeft aangetoond wat de concrete milieubelasting van deze afvalstoffen is en dat die belasting binnen de onderhavige vergunning (o.a. acceptatie- en verwerkingsprocedure) en haar voorwaarden past.

De volgende opslag- en doorzetcapaciteiten van de te onderscheiden categorieën afvalstoffen worden aangevraagd.

Afvalstof	Maximale opslag op enig moment [ton]	Maximale doorzet [ton/jaar]
Ferro en non-ferro metalen, schroot, BSA dat uit metaal en/of staal bestaat, accu's inclusief kabels en voor 100 % uit metaal ontstane autowrakken	270.000	90.000
Restafval en glas	1	45
kunststof	30	500
Afgewerkte olie	1.000 (liter)	5.000 (liter)
Asbest verontreinigd metaal/BSA	1	variabel
Afgedankte autobanden	50 m³	variabel
(zandafval) van ijzerslakken	50	variabel
BSA	200	20.000
Groenafval/biomassa en A- en B-hout	5.000	20.000
Grond (schoon t/m cat. 2 Bsb)	2.500	50.000
Overig (incl. asbestverontreinigd BSA)	20	10.000

4.3.4. Acceptatie en opslag en / of verwerking

In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) dient te beschikken. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. Het A&V-beleid is van toepassing op alle bedrijven die afval accepteren. In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord", maar dat per specifieke situatie maatwerk moet worden geleverd.

De uitgangspunten voor afgifte, ontvangst en verwerking van afvalstoffen zijn vastgelegd in hoofdstuk 10 van de Wm alsmede het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP). Voor wat betreft de acceptatie en verwerking geldt het aan het LAP verbonden eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek van februari 2002 (verder: DVV) en de in bijlage VIII van dit eindrapport opgenomen "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid" als toetsingskader.

Bij de aanvraag is een beschrijving van het A&V-beleid gevoegd (bijlage IV). Daarin is, gebaseerd op DVV, per afvalstof aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaats zal vinden, waarbij rekening is gehouden met de specifieke bedrijfssituatie (hoofdzakelijk worden vaste visueel controleerbare afvalstoffen geaccepteerd).

Het beschreven A&V-beleid voldoet aan de randvoorwaarden zoals die in het LAP en DVV zijn beschreven. Op basis van het gestelde in de aanvraag kunnen wij met dit A&V-beleid instemmen. In de vergunning zijn voorschriften opgenomen waarin verplicht gesteld is dat de acceptatie van afvalstoffen uitsluitend mag geschieden op basis van een adequate acceptatie- en verwerkingsprocedure, zoals die in bijlage IV van de vergunningsaanvraag is weergegeven.

4.3.5. Administratieve organisatie en interne controle

In het LAP is tevens aangegeven dat een beperkt aantal bedrijven dat gevaarlijke afvalstoffen accepteert over een adequate administratieve organisatie en een interne controle (AO/IC) dient te beschikken. Onder administratieve organisatie wordt verstaan het complex van organisatorische maatregelen gericht op de informatieverzorging ten behoeve van het besturen en doen functioneren van een organisatie, alsmede voor het afleggen van verantwoordingen.

Onder interne controle wordt verstaan het toetsen van resultaten aan normen door of namens de leiding ten behoeve van de leiding. Via de AO/IC dient een betrouwbare informatie naar het management en derden (vergunningverleners en toezichthouders) te zijn gewaarborgd. Met betrouwbaar wordt bedoeld een juiste, tijdige en volledige informatieverzorging die tevens controleerbaar is.

In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord", maar dat per specifieke situatie een oordeel dient te worden gevormd. Bij de aanvraag is in bijlage IV, hoofdstuk 6 een beschrijving van het AO/IC gevoegd. Daarin is, gebaseerd op DVV, een beschrijving opgenomen van de wijze waarop de acceptatie en verwerking zijn vastgelegd in procedures met betrekking tot de administratieve organisatie en interne controle (AO/IC). Deze procedures zijn gebaseerd op een risicoanalyse van de handelingen die met afvalstoffen worden uitgevoerd en dienen ter formulering van interne beheersmaatregelen teneinde de risico's op een onjuiste verwerking te verminderen.

Rekening houdend met de aard van de bedrijvigheid voldoet het beschreven AO/IC aan de randvoorwaarden zoals die in DVV zijn beschreven.

4.3.6. Besluit financiële zekerheidstelling milieubeheer (Besluit FiZe)

Het bevoegd gezag bij vergunningverlening ingevolge de Wet milieubeheer (Wm) is vanaf 1 mei 2003 op basis van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer, juncto artikel 8.12 van de Wm, de mogelijkheid gegeven om voor het nakomen van vergunningvoorschriften, inzake het opslaan van afvalstoffen en het beheer van afvalstoffen na beëindigen van de activiteiten binnen de desbetreffende inrichting, en voor de dekking van aansprakelijkheid voor schade aan de bodem financiële zekerheid te stellen. Van deze laatste mogelijkheid zal ons College geen gebruik maken, aangezien wij in elke milieuvergunning een zodanig bodembeschermingsniveau verlangen of in maatregelen dat niveau opleggen dat er sprake is van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging in de zin van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). Op basis van artikel 7, lid 1 jo. bijlage 2, van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer is zekerheidsstelling in dat geval namelijk uitgesloten. Wij hebben op basis van het Besluit provinciale beleidsregels vastgesteld in: "Beleidsregels provinciale omgang met het Besluit Financiële zekerheid milieubeheer".

Op 23 maart 2007 zijn deze beleidsregels in werking getreden.

In principe kunnen alle inrichtingen onder categorie 28 (afvalbedrijven) van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer op basis van bijlage 1 van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer met deze zekerheidsstelling te maken krijgen, als de beheerskosten van de desbetreffende afvalstoffen binnen de inrichting boven de € 10.000,- liggen. Vooropgesteld dient te worden dat de zekerheid enkel en alleen gesteld kan worden voor de te vergunnen maximale opslag van afvalstoffen. Wij hebben in afwijking van het in het Besluit genoemde drempelbedrag van € 10.000 voor € 100.000 gekozen, aangezien dit bedrag boven de € 60.000 ligt waarvan in de toelichting van het Besluit wordt geadviseerd geen door een bedrijf gereserveerde eigen bedragen of balansgarantie (mogelijke door ons te accepteren vorm van zekerheid) meer te accepteren omdat deze onvoldoende garantie bieden ter dekking van eventuele schade als gevolg van het beheer van afvalstoffen binnen de inrichting. In IPO-verband is verder afgesproken om pas bij een potentiële schade van € 100.000 of meer het Besluit, voor zover van toepassing bij een categorie 28-inrichting, te gaan toepassen. Een potentieel risico tot € 100.000 is bovendien voor ons aanvaardbaar.

Wij zijn van mening dat de zekerheidsstelling allereerst slechts dient te gelden voor opgeslagen afvalstoffen (inclusief binnen de inrichting vrijkomen bedrijfs- en gevaarlijke afvalstoffen, zoals bijvoorbeeld afgewerkte olie en met KGA/KCA vergelijkbaar afval), welke niet nuttig toepasbaar zijn, dan wel zekere reguliere bewerkingen dienen te ondergaan alvorens ze rechtstreeks nuttig toepasbaar zijn. In concreto achten wij de zekerheidsstelling dus pas zinvol voor zogenaamde laagwaardige afvalstoffen, afvalstoffen waar men in de regel voor moet betalen om ze aan een vergunninghouder af te geven. Voor overige afvalstoffen (met een zekere positieve waarde) achten wij een financiële zekerheidsstelling in principe niet noodzakelijk.

De hoogte van de financiële zekerheidsstelling wordt bepaald door het marktconforme verwijderingsbedrag (het bedrag dat een vergunninghouder als acceptatietarief stelt) per ton/stuks afvalstof vermenigvuldigd met het aantal vergunde opgeslagen tonnen/stuks van desbetreffende afvalstof, vermeerderd met 25% voor de transportkosten en handelingskosten, tenzij de totale kosten minder dan € 100.000,- (drempel) bedragen.

Ferro en non-ferro metalen en accu's vertegenwoordigen een positieve waarde en blijven derhalve buiten beschouwing bij het vaststellen van het bedrag waarvoor financiële zekerheid gesteld dient te worden. Bij Jos Menten Metaalrecycling B.V. gaat het voor het vaststellen van de financiële zekerheid over de volgende binnen de inrichting aanwezige afvalstoffen:

Soort afvalstof	Maximaal aanwezige hoeveelheid [ton]	Verwijderingstarief [€ per ton]	Negatieve waarde van de maximale opslag
Afvalhout (B-kwaliteit) en groenafval/biomassa ⁴	5.000	160	800.000
Bouw- en sloofafval gemengd	200	140	28.000
Restafval (incl. glas)	1	160	160
Kunststofafval	30	125	3.750
Afgewerkte olie	1	165	165
Asbestverontreinigd afval	21	75	1.575
Autobanden	50 m ³ (= 5 ton)	93	465
Zandafval	50	75	3.750
Overig (m.u.v. loodaccu's)	20	150	3.000
Categorie 2 Bsb grond	2.500	35	87.500
Totaal			€ 928.365,-

In de afweging bij het daadwerkelijk opleggen van financiële zekerheid dient ons college op basis van artikel 3, lid 2 van het Besluit in ieder geval de volgende criteria te betrekken:

- de specifieke omstandigheden van het betreffende bedrijf, de solvabiliteit en de aanwezigheid van een milieuzorgsysteem;
- de aard en de omvang van de afvalstoffen;
- de frequentie van het afvoeren van de afvalstoffen;
- de verhouding tussen de maximaal te verwachten kosten van beheer van afvalstoffen en de hoogte van de kosten voor het stellen van financiële zekerheid;
- het reeds zodanig vrijwillig gesteld zijn van financiële zekerheid door degene die de inrichting drijft, dat de krachtens de vergunning voor hem geldende verplichtingen ten aanzien van het opslaan van in de vergunning aangegeven afvalstoffen of ten aanzien van het beheer van afvalstoffen na het beëindigen van de activiteiten in die inrichting, kunnen worden nagekomen, en;
- de naleving van aan de vergunning verbonden voorschriften en beperkingen.

In de nota van toelichting behorende bij het Besluit is ten aanzien van artikel 3 aangegeven dat de bovenstaande criteria in onderling verband moeten worden gezien en dat, behalve onderdeel e, geen van de criteria doorslaggevend is.

Zo betekent onderdeel f niet dat ons college alleen financiële zekerheid mag voorschrijven als zich een relevante overtreding heeft voorgedaan.

⁴ Onder biomassa worden een groot aantal afvalstromen aangevraagd. Voor de tariefstelling is uitgegaan van de meest negatieve stromen, zoals keuken- en kantineafval en fracties van huishoudelijk en dierlijk afval.

De naleving in relatie tot de solvabiliteit en de omvang van de te verwachten kosten voor het afvoeren en verwijderen van de kosten, is echter wel een belangrijke indicatie voor het beoordelen van het financiële risico dat ons college loopt om met de kosten van afvoer en verwijderen te blijven zitten.

De term "situatie van het betreffende bedrijf" (onderdeel a) moet breed worden opgevat. Relevante aspecten zoals de ligging van het bedrijf, de grondsoort en de bedrijfsvoering vallen hieronder. Daarbij is aangegeven dat onder "situatie" ook vallen financiële aspecten; vanwege het grote belang van dit aspect, wordt het begrip solvabiliteit - dat onder de term situatie kan worden begrepen - voor alle duidelijkheid apart vermeld.

Bij de te verwachten kosten van het beheer (onderdeel d) gaat het om de kosten van inzameling en verwijdering. Hierbij moet er uiteraard niet zonder meer vanuit gegaan worden dat het afval moet worden gestort of verbrand, doch moet ook worden gekeken naar de mogelijkheden van (al dan niet na reiniging) gehele of gedeeltelijke nuttige toepassing.

Ad a.

Uit de aanvraag blijkt dat de door Jos Menten B.V. getroffen procesmatige en technische maatregelen voldoende garanties bieden dat de risico's op het veroorzaken van milieuschade tot een minimum zijn beperkt. Ook aan de ligging van het bedrijf zijn geen verhoogde risico's verbonden. Wel is het zo dat aanvraagster onbekend is met de acceptatie van bepaalde afvalstromen zoals verontreinigde grond.

Bij het beoordelen van de financiële situatie van een bedrijf is het noodzakelijk inzicht te verkrijgen in de financiële situatie van het bedrijf, zodat kan worden bepaald of al dan niet kan worden afgezien van het stellen van zekerheid. Volgens de Handreiking "Besluit financiële zekerheid milieubeheer (VROM)" is het daarbij niet de bedoeling (dit zou moeilijk uitvoerbaar zijn) om een inrichting grondig door te lichten.

Hierbij speelt ook dat de financiële situatie in korte tijd soms sterk kan veranderen en rooskleuriger kan worden voorgedaan dan deze in werkelijkheid is. Daarbij is het aan het bevoegd gezag om naar eigen inzicht de diepgang van de financiële analyse te bepalen. Doorgaans kan men de bedrijven, zo nodig door middel van een accountantsverklaring, verzoeken aan te tonen dat vanwege de goede solvabiliteit kan worden afgezien van financiële zekerheid.

Indien het wenselijk is dat de financiële situatie van een bedrijf diepgaander wordt bekeken, dan is een hulpmiddel hierbij het uitvoeren van enkele financiële analyses. De belangrijkste financiële analyses die redelijk eenvoudig kunnen worden uitgevoerd, geven inzicht in de:

- liquiditeit (current- en quick ratio);
- solvabiliteit (solvabiliteit en interestdekking);
- rentabiliteit (rentabiliteit totaal vermogen "RTV" en rentabiliteit eigen vermogen "REV").

Deze financiële parameters zijn losse indicatoren, die een verschillend beeld kunnen geven. Voor iedere parameter zijn minimum niveaus aangegeven, waar beneden kan gesproken worden van een gevarezone en het raadzaam is om een financiële zekerheid te verlangen. Daarbij wordt er in de Handreiking nadrukkelijk op gewezen dat deze parameters met enige voorzichtigheid moeten worden benaderd.

De financiële situatie waarin een onderneming verkeert, is namelijk veelal te complex om weer te geven door één enkele parameter. Wij hebben de meest recente jaarrekeningen van aanvraagster, zijnde de jaarrekeningen over 2004, 2005 en 2006 van aanvraagster, beschouwd. Indien we de solvabiliteit uitrekenen door het eigen vermogen (31-12-2004, 31-12-2005 en 31-12-2006) te delen door de langlopende schulden opgeteld bij de kortlopende schulden (per 31-12-2004, 31-12-2005 en 31-12-2006), komen hier getallen van respectievelijk 0,02, 0,31 en 0,30 te voor schijn.

Op basis van de Handreiking Besluit Financiële Zekerheid milieubeheer, pagina 26, dient de minimumnorm voor de solvabiliteit 0,25 te bedragen, wil een bedrijf bij liquidatie in voldoende mate in staat zijn om aan haar financiële verplichtingen te voldoen. Het moge duidelijk zijn dat met name de solvabiliteitsbepaling uit 2004 geen financieel heel positief beeld weergeeft. De daarop volgende jaren zijn wat dat betreft beduidend beter. Desondanks zijn solvabiliteitsgegevens momentopnames die geen garantie voor de toekomst kunnen zijn, mede gezien de dynamiek van de afvalstoffenmarkt in Nederland, maar zeker ook binnen de EG, en hebben ze bovendien hoofdzakelijk betrekking op de financiële situatie van de inrichting van aanvraagster in Haalen, daar de onderhavige locatie Roermond nog niet in gebruik is en zijn ze in zoverre dan ook maar deels representatief voor de situatie binnen de inrichting in casu. Aanvraagster beschikt niet over een gecertificeerd milieuzorgsysteem.

Ad b.

De aangevraagde opslagcapaciteit van de binnen de inrichting aanwezige afvalstoffen, met uitzondering van de opslag van ferro en non-ferro metalen staat in de hierboven weergegeven tabel. Deze afvalstoffen dienen afgevoerd te worden naar een vergunninghouder welke de afvalstoffen allereerst nog moet bewerken alvorens nuttige toepassing kan plaats vinden. Om die reden vertegenwoordigen de afvalstoffen een negatieve waarde en daarmee een risico voor het vergunningverlenende bevoegde gezag indien aanvraagster niet meer kan voldoen aan haar verplichtingen met betrekking tot het beheer van de door haar geaccepteerde afvalstoffen.

Ad c.

Voor de opslag van afvalstoffen geldt, overeenkomstig de bepalingen uit het LAP, een maximale opslagduur van 1 jaar, respectievelijk 3 jaar voor afvalstoffen die voor hergebruik ingezet worden. Voor wat betreft de te stellen financiële zekerheid is de maximale opslaghoeveelheid die aangevraagd is relevant. Aanvraagster wenst een snelle doorzet van de afvalstoffen die een negatieve waarde vertegenwoordigen zo blijkt uit de vergunningsaanvraag. Dit zijn echter maar prognoses, aangezien de inrichting niet in werking is en nog volledig ingericht moet worden. Aangezien de afvalstoffenmarkt erg dynamisch is en ook het aanbod en de vraag, afhankelijk van marktomstandigheden en gewijzigde wetgeving erg kunnen fluctueren, kan niet van een hoge frequentie van doorzet van afvalstoffen uitgegaan worden.

Ad d.

Voor de bij Jos Menten B.V. te onderscheiden afvalstromen worden per afvalstroom en vaak ook per inzamelaar verschillende tarieven gehanteerd. Een gebruikelijk verwijderingstarief per afvalstroom staat in bovenstaande tabel aangegeven. Het verwijderingstarief (inclusief afgifte aan vergunninghouders welke de afvalstoffen nuttig toepassen of bewerkingen daartoe uitvoeren) van alle afvalstromen tezamen bedraagt € 928.365,-.

Voor opslag, handling en transport wordt uitgegaan van 25% opslag zodat de totale kosten voor verwijdering kunnen worden gesteld op € 1.160.456,25. Op basis van het bovenstaande achten wij het stellen van financiële zekerheid nodig voor een bedrag van € 1.160.456,25.

Ad e

Niet is gebleken dat door aanvrager reeds vrijwillig op enige wijze financiële zekerheid is gesteld ten aanzien van het beheer van afvalstoffen.

Ad f.

Het naleefgedrag van de inrichting geeft ons geen aanleiding opmerkingen te maken. De inrichting moet feitelijk nog ingericht en in werking gebracht worden. Ervaring met de exploitatie van de onderhavige inrichting zijn er feitelijk dus niet.

Afweging

Gelet op de (grootschalige) opslag van afvalstoffen en daarmee gepaard gaande kosten voor verwijderen ervan, dit bij een eventueel faillissement, gezien de aanwezige risico's hierop die door aanvrager onvoldoende weg genomen zijn, wordt de drempelwaarde van ca. € 100.000,-- overschreden en achten wij het stellen van een financiële zekerheid noodzakelijk ten bedrage van € 1.160.456,25.

Aangezien het bedrijf in opstart zal zijn en bepaalde afvalstoffen niet gelijk aanwezig zullen zijn, zullen wij de vergunningsvoorschriften zo redigeren dat er bij ons een zekerheid (voor de maximaal aangevraagde hoeveelheden) gesteld dient te worden voor die afvalstoffen die ook binnen de inrichting aanwezig zijn.

4.4. Afvalwaterlozingen

Binnen de inrichting ontstaan de volgende afvalwaterstromen:

- Bedrijfsafvalwater zijnde verontreinigd hemelwater, afkomstig van vloeistofdichte voorzieningen,
- Bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard (sanitair afvalwater);
- Niet verontreinigd hemelwater (daken en verharde delen waarop geen bodembedreigende activiteiten plaats vinden);

Alle drie de lozingen vinden plaats via het bedrijfsinterne riool dat vervolgens overgaat in het openbare gemeentelijke rioleringsstelsel.

De aangevraagde activiteiten zijn tevens Wvo-vergunningplichtig, waartoe ook een Wvo-vergunning is aangevraagd welke tezamen met de aanvraag voor de onderhavige vergunning gecoördineerd behandeld wordt.

Overeenkomstig de Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer van 15 maart 1996 (nr. MJZ96005089) en volgens bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS 27 juni 2000, M en R 2001, 18 en ABRS 2000, 385) dienen in Wet milieubeheervergunningen voor inrichtingen die bedrijfsafvalwater lozen op een openbaar riool enkel voorschriften te worden opgenomen ter bescherming van de riolering.

Uit de gegevens in de aanvraag blijkt dat het gehele inrichtingsterrein vloeistofdicht/vloeistofkerend en aldus verhard aangelegd wordt. Al het afvalwater binnen de inrichting watert af op het interne bedrijfsriool dat vervolgens, eventueel via een bufferbassin, via een bezinkput en een olie-, benzine- en slibafscheider op het gemeentelijke riool uitmondt. Afvalwater afkomstig van de sanitaire aangelegenheden en het niet verontreinigde hemelwater wordt direct op het gemeentelijke riool geloosd.

Voor de lozing van afvalwater op het gemeentelijke riool is, zoals reeds aangehaald, een vergunning in de zin van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren aangevraagd bij de waterkwaliteitsbeheerder (Waterschapsbedrijf Limburg/Waterschap Roer en Overmaas). Hierin zullen de kwaliteitseisen van afvalwater gereguleerd worden.

Ter bescherming van de riolering zullen wij aan dit besluit voorwaarden verbinden aangaande bepaalde bestanddelen in het te lozen afvalwater.

4.5. Bodem

4.5.1. Onderzoek nulsituatie van de bodem

In het kader van de Wet milieubeheervergunning dient de kwaliteit van de bodem van de inrichting te worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om - middels een eindsituatiebodemonderzoek - te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

De vastlegging van de bodemkwaliteit is reeds verricht in het kader van de door ons verleende Wm-vergunningen aan Trefil Bouwstaal BV. De vier onderzoeken dateren uit 1994, 1995 en 1996. Bij de aankoop van het terrein door aanvraagster heeft zij de bodemkwaliteit wederom laten onderzoeken en is er ook een vergelijking gemaakt met de eerdere onderzoeksresultaten. Onderdeel van de vergunningsaanvraag zijn twee onderzoeken van DVL Milieu en Techniek van 21 juli 2006 en 27 oktober 2006 met respectievelijk de nummers BB/EvM/B-061159/B-061173 (grondwateronderzoek) en BB/LG/B-061245 (eindnulsituatieonderzoek). De nulsituatie is vastgelegd in het door DVL opgestelde onderzoeksrapport van 27 oktober 2006. Het onderzoek is uitgevoerd conform NEN 5740. De NEN 5740 is de Nederlandse Norm voor verkennend bodemonderzoek. De norm schrijft voor hoe bij onderzoek naar eventuele bodemverontreiniging de onderzoeksstrategie moet worden opgesteld. In de NEN 5740 staan diverse strategieën beschreven.

Aangezien de inrichting deels is uitgebreid ten opzichte van de vergunde locatie van voormalig vergunninghoudster is ook de uitbreiding (nabij de havenarm in noordoostelijke richting) bodemkwaliteitskundig onderzocht. Er hebben zich sedert de onderzoeken uit 1995 en 1996 geen negatieve wijzigingen in de bodemkwaliteit voorgedaan. Op die plekken waar straks bodembedreigende activiteiten gaan plaats vinden is de bodemnulsituatie voldoende in kaart gebracht en het onderzoek van 27 oktober 2006 kan dan ook dienst doen als bodemnulsituatie.

4.5.2. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten.

Uitgangspunt van dit beleid is dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen en voorzieningen tot een verwaarloosbaar risico beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A). Alleen in bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een aanvaardbaar bodemrisico (bodemrisicocategorie A*).

In de NRB is een systematiek opgenomen waarmee het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten kan worden beoordeeld. Het bodemrisico is daarbij afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen en de getroffen maatregelen. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico - representeren de Best Beschikbare Technieken (BBT).

De NRB kent verschillende typen opvangvoorzieningen waarmee de bescherming van de bodem wordt aangegeven. De verschillende voorzieningen zijn respectievelijk vloeistofdichte voorzieningen (beton en asfaltvloeren) met CUR/PBV-Verklaring (voor enerzijds de aanleg en anderzijds het keuringsregime), vloeistofdichte voorzieningen (niet zijnde beton of asfalt), vloeistofkerende voorzieningen, lekbakken en bedrijfsrioleringen. Bovendien kunnen ook door het bedrijf genomen beheersmaatregelen bijdragen aan het verlagen van het risico van het ontstaan van een bodemverontreiniging. In de NRB genoemde beheersmaatregelen zijn respectievelijk reparatie en onderhoud, toezicht en inspectie en incidentenmanagement.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. De potentieel bodembedreigende activiteiten betreffen:

- Opslag dieselolie en HBO in bovengrondse tank;
- Afleverplaats dieselolie;
- Laad- en losactiviteiten van vloeistoffen;
- Opslag van stortgoed;
- Overslag stortgoed;
- Op- en overslag van vloeistoffen in emballage;
- (half)open proces en/of bewerking;
- Activiteiten in werkplaatsen;
- Eventueel afvalwaterbekken (bufferbassin).

In hoofdstuk 6 van de vergunningsaanvraag heeft aanvraagster al haar in potentie bodembedreigende activiteiten beschreven en deze getoetst aan de systematiek uit de NRB en de bodemrisico-checklist daar uit in concreto.

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit het document blijkt dat voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald. Dit neemt niet weg dat wij in de vergunningsvoorschriften bepaalde vereisten hebben opgenomen om dit besluit éénduidig handhaafbaar te maken en te waarborgen dat bodemverontreiniging daadwerkelijk voldoende wordt voorkomen.

4.5.3. Beëindiging activiteiten

Om te kunnen controleren of de bedrijfsactiviteiten tot bodemverontreiniging hebben geleid dient na beëindiging van de activiteiten de bodem van de inrichting opnieuw te worden onderzocht. Mogelijke bodemverontreinigingen kunnen dan worden verwijderd.

Hiertoe zullen voorschriften in de vergunning worden opgenomen. Een periodiek herhalingsonderzoek wordt, vanwege het te realiseren verwaarloosbare risico op bodemverontreiniging, derhalve niet nodig geacht.

4.5.4. Lozingenbesluit Bodembescherming

Er wordt geen afvalwater geloosd op de bodem.

4.5.5. Bodem of grondwaterbeschermingsgebied

De inrichting is niet gelegen in bodem/grondwaterbeschermingsgebied.

4.6. Energie

4.6.1. Niet MJA bedrijven

De beoordeling van de efficiëntie van het energieverbruik binnen de inrichting vindt plaats op basis van de "Circulaire energie in de milieuvergunning" (uitgegeven door het Ministerie van VROM en het Ministerie van Economische Zaken van oktober 1999). Volgens deze circulaire behoeft geen speciale beoordeling van het energieverbruik plaats te vinden indien jaarlijks minder dan 50.000 kWh aan elektriciteit of 25.000 m³ aan aardgas (of aardgasequivalenten) wordt verbruikt. Aangezien de inrichting feitelijk nog in gebruik moet worden genomen voor de aangevraagde activiteiten, is er geen inzicht in het daadwerkelijke energieverbruik. In de aanvraag is de ingevulde checklist energiebesparing gevoegd waarin het energieverbruik voor 2008 is geprognoseerd op basis het verbruik binnen de inrichting van aanvraagster in Haelen, welke qua aard, capaciteit en activiteiten heel goed vergeleken kan worden met de onderhavige. Hieruit blijkt dat de hierboven genoemde drempelwaarden ruim onderschreden worden (1.500 m³ aardgas en 3.000 kWh elektra) en dat verdere beoordeling niet noodzakelijk is. Binnen de inrichting zal het energieverbruik hoofdzakelijk bestaan uit huisbrand- en dieselolie ten behoeve van de mobiele installaties. Deze voldoen allemaal aan de stand der techniek en komen dan ook niet in aanmerking voor energiebesparing. Het verbinden van voorschriften aan dit besluit met betrekking tot energiebesparing achten wij gezien het hierboven is overwogen dan ook niet noodzakelijk.

4.7. Externe veiligheid en brandveiligheid

4.7.1. Brandveiligheid

Overeenkomstig artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (lvb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het wenselijk dat door de vergunninghouder een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld en dat dit vervolgens door de brandweer wordt goedgekeurd.

Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en -voorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden.

In bijlage XII van de vergunningsaanvraag is een door de brandweer van de gemeente Roermond goedgekeurd brandveiligheidsrapport gevoegd.

Vanwege de opslagen van brandbare (afval)stoffen is in de aanvraag een risicobepaling van de aangevraagde opslagen in dit rapport opgenomen, hetgeen is gebaseerd op de door VROM gepubliceerde "Bepalingsmethode warmtebelasting opslag van hout", waarbij tevens het eindrapport "Brandbeheersing bij opslag van afvalhout" van de Adviesgroep de AVIV d.d. april 1998 geraadpleegd is. Op grond van het brandveiligheidsrapport kan geconcludeerd worden dat de warmtestralingsbelasting op gebouwen, erfgrans en andere brandbare opslagen minder of gelijk aan 15 kW/m² bedraagt.

De maatregelen en voorzieningen welke aanvraagster in het brandveiligheidsrapport heeft aangegeven en welke de instemming hebben van degene die het best in staat is om deze voorzieningen en maatregelen te beoordelen, waarborgen de brandveiligheid voldoende. Het rapport maakt onderdeel uit van dit besluit en als zodanig zal hier ook op gecontroleerd en gehandhaafd kunnen worden.

Explosiegevaar

Binnen de inrichting worden afvalstoffen ingenomen welke op basis van hun Euralcodeomschrijving als explosiegevaarlijk zouden moeten worden beschouwd. Het betreft afvalmunitie en gastanks. Aangezien er binnen de inrichting enkel munitieafval wordt geaccepteerd dat door het ministerie van Defensie als niet-gevaarlijk wordt vrij gegeven, van de te accepteren airbags het ontstekingsmechanisme onschadelijk gemaakt is en de tanks vrij zijn van kranen, leidingen en de tanks in geopende toestand geaccepteerd worden, bestaat er geen explosiegevaar. Wij zullen hiertoe in de vergunning expliciet opnemen dat het te accepteren munitieafval alleen maar uit metaal mag bestaan, airbags ontdaan moeten zijn van een ontstekingsmechanisme alvorens ze geaccepteerd worden en de LPG-tanks en andere tanks voor vloeibaar gas geheel moeten zijn ontgast en definitief moeten onklaar zijn gemaakt en eveneens vrij dienen te zijn van kranen, leidingen en enkel in geopende toestand geaccepteerd mogen worden. Om de externe veiligheid te garanderen zal er eveneens een voorschrift opgenomen worden in dit besluit hetgeen aanvraagster verbiedt om de bovengenoemde afvalstoffen te bewerken.

Gevaarlijke stoffen

Voor het overige zal de externe veiligheid gewaarborgd worden door de opslag van milieugevaarlijke stoffen (gasflessen, metaalpoeders en brandstoffen) te koppelen aan de daartoe noodzakelijke opslagvoorzieningen (welke de best beschikbare technieken vertegenwoordigen, zoals PGS 15 en PGS 30). Hiertoe zullen voorschriften aan dit besluit verbonden worden.

4.8. Geluid

4.8.1. Normstelling

De inrichting is gelegen op het gezoneerd industrieterrein "Willem Alexander" in de gemeente Roermond. In de directe omgeving van de inrichting zijn enkele bedrijfswoningen op het industrieterrein gelegen. De dichtstbijzijnde bedrijfswoning is gesitueerd aan de Scheepvaartweg 13-15 op ca. 250 m van de inrichting. Binnen de geluidszone van het industrieterrein zijn meerdere woningen gelegen. De meest relevante woningen zijn gelegen aan de Venloseweg op ca. 150 m van de inrichting. Voor het bewaken van de geluidsgrenswaarden van het industrieterrein is door de gemeente Roermond een akoestisch rekenmodel opgesteld.

Middels een aantal daarin vastgelegde zonebewakingspunten wordt de geluidbelasting bewaakt op de zonegrens en op enkele (maatgevende) woningen binnen de zone.

Als toetsingskader voor de geluidvoorschriften geldt primair de Wet geluidhinder c.q. het Besluit geluidhinder (Staatsblad 532 d.d. 20 oktober 2006).

Omdat de inrichting gelegen is op een gezoneerd industrieterrein dient de geluidsimmissie van de inrichting, gecumuleerd met de geluidimmissie van andere op het industrieterrein gelegen bedrijven, getoetst te worden aan de vastgestelde 50 dB(A) zonegrens en aan de vastgestelde hogere waarden voor woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen die binnen de geluidszone zijn gelegen.

Maximale geluidniveaus ($L_{A,max}$) worden niet getoetst aan het Besluit geluidhinder. Maximale geluidniveaus bij woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen worden evenwel getoetst aan de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Als streefwaarde bij woningen geldt het $L_{A,r,LT} + 10$ dB(A). Maximaal zijn 70 dB(A) in de dag-, 65 dB(A) in de avond- en 60 dB(A) in de nachtperiode vergunbaar.

4.8.2. Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,LT}$):

De akoestische situatie van de inrichting is beschreven in het rapport "Akoestisch onderzoek Jos Menten Metaalrecycling te Roermond, rapportnummer 2006.0294-5 d.d. 13 september 2007, opgesteld door Caubergh-Huygen Raadgevende Ingenieurs B.V. Het rapport is opgesteld conform de Handleiding Meten en Rekenen industrielawaai 1999 (HMRI 1999).

De activiteiten van het bedrijf vinden hoofdzakelijk gedurende de dagperiode (7.00-19.00 uur) plaats. Gedurende de avond- en nachtperiode vinden er wel verkeersbewegingen van en naar de inrichting plaats en zijn shovels en twee hydraulische kranen op het terrein werkzaam in verband met los- en laadactiviteiten.

In het akoestisch onderzoek is de maximaal representatieve bedrijfssituatie beschouwd. In het akoestisch onderzoek is de bijdrage van de inrichting bepaald op de relevante zonepunten en woningen binnen de zone.

Uit de rekenresultaten is gebleken dat in de reguliere bedrijfssituatie de deelbijdrage van de inrichting op de vastgestelde zonebewakingspunten niet zal leiden tot overschrijding van de geluidszone voor de gecumuleerde geluidbelasting van het totale industrieterrein. Deze toets is uitgevoerd door de zonebeheerder, i.c. de gemeente Roermond. Reeds op 12 september en 28 september 2007 heeft de zonebeheerder aangegeven dat de te vergunnen geluidbelasting binnen de te bewaken geluidruimte van de zonebewakingspunten valt. De aangevraagde activiteiten kunnen derhalve worden vergund.

De bijdrage van de inrichting op de zonebewakingspunten is niet in deze vergunning vastgelegd. In het akoestisch rekenmodel zijn op ons verzoek een aantal vergunningsimmissiepunten opgenomen. Deze punten zijn mogelijk nog controleerbaar en met de vastlegging van de maximaal toelaatbare geluidbelasting op deze punten ligt de geluidsproductie van de inrichting vast en daarmee impliciet de geluidbelasting op de zonepunten.

Voor de meest dominante geluidsbronnen is een A-gewogen bronsterkte vastgelegd in de vergunning omdat dit waarschijnlijk het enige handhavingsinstrument zal zijn, gelet op de vele (stoor)lawaaibronnen in de omgeving.

Dit betreft in casu de metaalschaar (bronnr. 002) met een A-gewogen bronsterkte van 107 dB(A) en de hydraulische kranen (lijnbronnen 01, 02a, 02b en 05) met een A-gewogen bronsterkte van respectievelijk 113, 124, 124 en 111 dB(A).

4.8.3. Maximale geluidniveau (L_{Amax})

In het kader van de Wet geluidhinder worden geen maximale geluidniveaus beschouwd. Voor woningen in de nabijheid van de inrichting vormt de Wet milieubeheer, in casu de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening het toetsingskader.

Het maximaal geluidniveau (L_{max}) worden met name bepaald door de knipschaar en het vallen van metaaldelen tijdens de metaalhandling op het buitenterrein. Ter plaatse van de rekenpunten bedraagt het L_{max} ten hoogste 58,6-49,8-49,8 dB(A). De streefwaarde uit de circulaire industrielawaai ($L_{Aeq} + 10$ dB) wordt op de rekenpunten niet overschreden.

Voor vergunningimmissiepunt 1 zijn geen waarden in de voorschriften opgenomen omdat deze volgens het akoestisch rapport lager liggen dan de ondergrens voor L_{Amax} zijnde lager dan 50-45-40 dB(A).

4.8.4. Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting van woningen vanwege het wegverkeer van en naar de inrichting geldt de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de wet milieubeheer', d.d. 29 februari 1996.

Verkeer van en naar de inrichting zal via de Schipperswal naar de Wilhelminasingel (N280) rijden en daar in het heersende verkeersbeeld worden opgenomen. Langs deze route zijn geen woningen gelegen zodat in de onderhavige situatie geen sprake is van indirecte hinder.

4.9. Waterverbruik

Binnen de inrichting wordt jaarlijks in totaal minder dan 5.000 m³ aan water verbruikt. Om inzicht te krijgen in de omvang van het waterverbruik bij aanvrager, hebben wij het jaarverbruik getoetst aan de 'Checklist indicatie omvang afval en emissies' A2 van InfoMil uit juli 1996.

In deze checklist wordt een puntenscore gehanteerd om inzicht te krijgen in de hoedanigheid van het jaarlijks waterverbruik. Per 1000 m³ leidingwater per jaar worden 20 punten toegekend, per 1000 m³ grondwater gelden 10 punten als emissiescore.

De emissiescore bij aanvrager bedraagt circa 100 punten, hetgeen impliceert dat er sprake is van een score die als 'gering' moet worden gekwalificeerd. Derhalve hoeft er aan dit milieuaspect geen verdere noodzakelijke aandacht geschonken te worden.

4.10. Lucht

4.10.1. Wet Luchtkwaliteit

De Wet luchtkwaliteit is op 15 november 2007 (Stbld. 2007, 434) in werking getreden, samen met de algemene maatregel van bestuur "Niet in betekende mate bijdragen" (NIBM), de ministeriële regeling NIBM, de ministeriële regeling Projectsaldering en de ministeriële regeling Beoordeling luchtkwaliteit.

De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. Bovendien werkt de Minister van VROM nog aan een amvb Gevoelige bestemmingen. De Wet luchtkwaliteit vormt onderdeel van de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5).

Het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit) treedt naar verwachting in het voorjaar van 2009 definitief in werking. Projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de luchtverontreiniging, hoeven niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. Het Besluit NIBM omschrijft het begrip nader: een project dat minder dan 1% van de grenswaarden bijdraagt is NIBM. Dit komt overeen met 0,4 microgram/m³ voor fijn stof en NO₂. De definitie van "niet in betekenende mate" zal vermoedelijk nog verlegd worden van 1 % naar 3 % van de grenswaarde.

De nieuwe wet bevat een gebiedgerichte aanpak via het NSL. De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Het Rijk, provincies en gemeenten werken in het programma samen om in gebieden waar de normen voor luchtkwaliteit niet worden gehaald (overschrijdingsgebieden) de luchtkwaliteit te verbeteren. Het kabinet kiest in de strijd tegen luchtvervuiling voor vier 'sporen':

- maatregelen. Het kabinet wil onder andere roetfilters, biobrandstoffen en schoner openbaar vervoer stimuleren.
- wetten en regels. Aftrek van zeezout en saldering wordt mogelijk en zorgt voor een soepelere afweging tussen ruimte en luchtkwaliteit
- internationaal. Nederland wil vooral strengere EU-normen voor de uitstoot van auto's, vrachtwagens en vaartuigen.
- uitvoering. Overheden werken samen aan oplossingen voor bouwplannen en knelpunten.

Als bijlage VII heeft aanvraagster een luchtkwaliteitsonderzoek bijgevoegd. Voor het bepalen van de gevolgen voor de luchtkwaliteit en het toetsen van de concentraties fijn stof en NO₂ (andere parameters zijn niet relevant voor de onderhavige inrichting, daar de emissies louter mobiele (verkeers)bronnen betreffen) aan de grenswaarden uit de Wet luchtkwaliteit (bijlage 2 bij de Wm) zijn berekeningen uitgevoerd conform standaard rekenmethode 1 van het Meet- en rekenvoorschrift bevoegdheden luchtkwaliteit. Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat de bijdrage van de inrichting aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de onderhavige vergunning aangezien de grenswaarden voor beide parameters gerespecteerd worden.

4.10.2. Nederlandse Emissie Richtlijn (NeR)

Voor de toetsing van de emissies naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De NeR heeft betrekking op emissies naar de lucht, waarbij wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur). In het algemeen geeft de NeR de concentratie waarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht.

Binnen de inrichting zijn geen puntbronnen aanwezig, m.u.v. mobiele bronnen, zoals shovels en dergelijke. De gevolgen voor de luchtkwaliteit hiervan zijn hierboven reeds aan de orde gekomen. Voor het overige is er enkel sprake van de eventuele diffuse verspreiding van stof als gevolg van de op-, overslag en bewerking van grond, hout, straalgrit en assen.

Grof stof

Uitgaande van de stofgevoeligheid van een stof en de mogelijkheid om verstuiwing al dan niet door bevochtiging tegen te gaan wordt in de Nederlandse Emissierichtlijn (NeR) voor niet giftige en/of reactieve stoffen een stuifklasse indeling gehanteerd. Deze indeling loopt van S1 (sterk stuifgevoelig) tot en met S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig), waarbij een verschil wordt gemaakt in stoffen die wel of niet bevochtigbaar zijn.

Stofoverlast kan plaatsvinden als gevolg van het transport op aan- en afvoerwegen en op het terrein van de inrichting, de op- en overslag alsmede het bewerken van de verschillende stuifgevoelige afvalstoffen. Alle op grond van deze revisievergunning binnen de inrichting aanwezige en stuifgevoelige afvalstoffen vallen volgens de NeR onder de klassen S4 (licht stuifgevoelig, bevochtigbaar) en S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig). Alleen (vlieg)assen (klasse S1, sterk stuifgevoelig) zijn niet bevochtigbaar en worden derhalve inpandig op- en overgeslagen.

Ten aanzien van stofoverlast als gevolg van de op- en overslag en het bewerken van stuifgevoelige (afval)stoffen zal de inrichting overeenkomstig de NeR (hfst. 3.8.1) maatregelen nemen. Deze zijn uitgewerkt in hoofdstuk 7 van de vergunningsaanvraag.

Verder zijn enkele aanvullende maatregelen in de vergunning opgenomen, zodanig dat het optreden van stofemissie zoveel mogelijk wordt voorkomen en teniet moet worden gedaan en stofverspreiding buiten de inrichting en stofoverlast daardoor niet te verwachten is.

Asbest

De aanvraag omhelst ondermeer de opslag van asbesthoudend materiaal. In de aanvraag is in paragraaf 3.3 omschreven over welk materiaal het gaat. De asbesthoudende objecten worden separaat opgeslagen binnen de inrichting in gesloten containers.

Volgens het Asbest-verwijderingsbesluit moet degene die in het kader van de uitoefening van beroep of bedrijf voornemens is een object waarin zich asbest bevindt geheel of gedeeltelijk uit elkaar te nemen of te doen nemen en zich van dat asbest te ontdoen, verplicht het uit elkaar nemen op te dragen aan een deskundig bedrijf, voor zover het betrekking heeft op de delen waar het asbest zich in bevindt, en aan dat bedrijf mede te delen waar het asbest zich bevindt. Binnen de inrichting wordt op gezette tijden het asbest uit de asbesthoudende objecten verwijderd door een volgens BRL 5050 gecertificeerd bedrijf. In de BRL 5050 zijn procedures vastgelegd om het verspreiden van asbest, in welke minimale hoeveelheid ook, te voorkomen en is tevens een (na)controlemeting van de asbestconcentraties in de lucht voorgeschreven. Voor de verspreiding van asbestvezels behoeft dan ook niet te worden gevreesd. Het asbest-verwijderingsbesluit is een rechtstreeks werkend besluit zodat in deze vergunning geen voorschriften ten aanzien van de verwijdering van asbest zijn opgenomen.

4.10.3. Geur

Toetsingskader

Het geurbeleid is vastgelegd in de NeR. Dit beleid is gebaseerd op de circulaire van 30 juni 1995 van de minister van VROM en kent de volgende algemene uitgangspunten:

- als er geen hinder te verwachten is, zijn maatregelen niet nodig;
- als hinder te verwachten is, worden maatregelen op basis van het BBT-principe vastgesteld;

Daarbij geldt dat de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegde bestuursorgaan. Voor bedrijven die onder een bijzondere regeling van de NeR vallen, hoeft het acceptabele hinderniveau niet te worden bepaald. Daarnaast hebben wij in 1996 de nota "Provinciaal Geurhinderbeleid voor de doelgroep bedrijven" vastgesteld, waarin het landelijke geurbeleid nader is uitgewerkt. Ondermeer worden de maximaal toelaatbare geurconcentraties (MTGC) gedefinieerd. In dit begrip is ook meegenomen dat de hindergrens voor de verschillende bedrijfsspecifieke geuren niet bij dezelfde geurconcentratie hoeft te liggen. De MTGC is een 'gewogen' hindernorm die als toetsingskader in te onderscheiden specifieke situaties kan worden vastgesteld. De MTGC-waarden nabij geurgevoelige objecten zijn geformuleerd als 98 percentielwaarden. Voor de bedrijfsactiviteiten van aanvrager is er geen MTGC-waarde gedefinieerd.

Beoordeling geuremissie

De mogelijke geuroverlast als gevolg van deze activiteiten is nader beschouwd in hoofdstuk 7.3 van de vergunningsaanvraag. Binnen de inrichting worden een aantal afvalstromen geaccepteerd welke in potentie geur kunnen verspreiden. Het betreft groenafval, biomassa en eventueel textielafval. In deze afvalstromen zijn organische componenten aanwezig welke biologisch omgezet kunnen worden door een reactie met zuurstof uit de lucht. Om geurverspreiding te voorkomen wordt afval dat in staat van ontbinding verkeert niet geaccepteerd. Bovendien worden organische afvalstromen met uitzondering van structuurmateriaal zoals hout, takken en stobben, alleen overgeslagen en zijn derhalve maar maximaal drie dagen binnen de inrichting aanwezig. Biologische omzettingsprocessen kunnen in die korte duur in principe niet zodanig optreden dat daar hinderlijke geurverspreiding door op kan treden. Uit ervaring is echter gebleken dat de door aanvrager aangevraagde organische afvalstromen voordat ze de inrichting bereiken noodzakelijkerwijs al enige tijd in opslag zijn geweest bij de desbetreffende ontdoener en om die reden toch al in een bepaalde biologische omzettingsstaat verkeren. Verspreiding van onaangename geuren is dan ook niet te voorkomen. Geurgevoelige bestemmingen bevinden zich bovendien op relatief korte afstand van de inrichting, namelijk op 150 meter (woningen) en verder (Designer Outlet Center) van de inrichtingsgrens. Gezien de grote opslaghoeveelheid van 5.000 ton aan organische afvalstoffen zullen wij middelvoorschriften aan dit besluit verbinden die hinderlijke geurverspreiding en geuroverlast in voldoende mate zullen voorkomen. Aanvrager zal de afvalstoffen zoals genoemd in bijlage IIIb op pagina 3, welke geel zijn gearceerd, dienen te laden, lossen en over te slaan in een gesloten hal welke in onderdruk ten aanzien van de luchtdruk buiten gehouden dient te worden.

De poorten in de hal zullen slechts open mogen zijn als de inrichting in werking is en er laad- en losactiviteiten met betrekking tot de afvalstoffen zullen plaats vinden. De aanwezige lucht in de hal zal bovendien middels een luchtwasser (bevochtiging van de af te zuigen hallucht) en een biofilter (geur/hallucht (95 % relatieve vochtigheid) wordt door filterbed geleid dat is opgebouwd uit biologisch materiaal en een dunne waterfilm waarin micro organismen leven welke de geurmoleculen omzetten) naar de buitenlucht afgezogen dienen te worden. Hiertoe zullen voorschriften aan dit besluit worden verbonden. Tot aan het moment dat de hal inclusief deugdelijk werkend biofilter is gerealiseerd, zullen de genoemde afvalstoffen enkel in afgesloten containers binnen de inrichting aanwezig mogen zijn om hinderlijke geurverspreiding te voorkomen.

Overslag op de hierboven genoemde wijze zal niet tot hinderlijke geurverspreiding buiten de inrichting bij geurgevoelige objecten leiden.

4.11. Verkeer en vervoer

Het landelijke beleid ten aanzien van verkeer is gericht op de beperking van de uitstoot van stoffen, de verbetering van de bereikbaarheid van bedrijven en de beperking van ruimtebeslag.

Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen of waar grote stromen goederen vervoerd worden. Het door de provincies gehanteerde relevantiecriteria is hierbij meer dan 500 werknemers en het niet aannemelijk zijn dat het bedrijf alle maatregelen getroffen heeft om de nadelige gevolgen voor het milieu ten gevolge van vervoer door medewerkers tegen te gaan.

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan vervoermanagement is beschreven in de Handreiking en het bijbehorende Werkboek "Wegen naar preventie bij bedrijven" opgesteld en uitgegeven door Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil, respectievelijk uitgave december 2005 en april 2006). Uit deze documenten blijkt dat vervoermanagement in ieder geval relevant is bij bedrijven met:

- meer dan 100 werknemers en/of;
- meer dan 500 bezoekers per dag en/of;
- meer dan 2 miljoen transportkilometers per jaar voor verladers en uitbesteed vervoer en/of;
- meer dan 1 miljoen transportkilometers per jaar voor eigen vervoerders.

Er is geen sprake van overschrijding van het relevantiecriteria zoals dat door de provincies is gesteld. Verder zien wij ook geen directe mogelijkheden tot beperking van het verkeer. Aanvraagster beperkt haar transportbewegingen al behoorlijk door zo veel als mogelijk gebruik te maken van aan- en afvoer van afvalstoffen en producten middels schepen.

4.12. Visuele hinder

De vraag of eventuele visuele hinder kan optreden komt primair aan de orde in het kader van planologische regelingen. In het kader van het geldende bestemmingsplan en de te verlenen dan wel verleende bouwvergunningen zijn door Burgemeester en wethouders van de gemeente X, dan ook de voornaamste eisen ter voorkoming van visuele hinder gesteld.

Daarnaast blijft in het kader van vergunningverlening krachtens de Wet milieubeheer ruimte voor een aanvullende milieuhygiënische toets. Visuele hinder wordt in verband met het milieubelang slechts sporadisch gehonoreerd als argument om de vergunning te weigeren. De Afdeling wijst stelselmatig naar het primaat van het planologische regime, zoals o.a. in ABRS 18-6-2003, 200101389.

Binnen de inrichting, die is gevestigd op een daartoe bestemd industrieterrein, is sprake van opslagen van diverse (afval)stoffen. In het van toepassing zijnde bestemmingsplan is de bouw- en opslaghoogte niet gemaximaliseerd. Er is echter geen vrij zicht vanuit woningen op deze opslagen en van hinderlijke schaduw bij woningen daardoor is eveneens geen sprake. Woningen liggen op geruime afstand van de inrichting. Van visuele hinder kan dan ook geen sprake zijn.

5. Overwegingen m.b.t. onderdelen van de aanvraag die deel uitmaken van de beschikking en geldigheidsduur

De gehele aanvraag inclusief de aanvullingen maken onderdeel uit van dit besluit.

De vergunning heeft betrekking op een afvalstoffeninrichting als bedoeld in artikel 2.2 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Deze vergunning wordt derhalve verleend voor een periode van 10 jaar.

6. Ingekomen adviezen

Op 30 oktober 2007 hebben wij een advies ontvangen van B en W van Roermond in het kader van haar bevoegdheid als wettelijk adviseur in de zin van de Wm.

B en W is tegen het toestaan van de opslag van 5.000 ton aan groenafval/biomassa op het buitenterrein. Deze activiteit is volgens B en W milieuhygiënisch niet verantwoord omdat de overslag van de afvalstoffen tot geuroverlast zal leiden onder de bezoekers van het Designer Outlet Center in de nabijheid van de inrichting. Wij kunnen de bezorgdheid van B en W begrijpen en wij zullen de overslag van biomassa en groenafval in de open lucht dan ook niet toestaan. Deze activiteit zal in gesloten containers dan wel in een hal met biofilter uitgevoerd moeten worden. Onder 'geur' hebben wij dit nader gemotiveerd. De overslag van de genoemde afvalstoffen zal middels de bijbehorende vergunningsvoorwaarden niet tot geuroverlast kunnen leiden bij geurgevoelige objecten inclusief het Designer Outlet Centrum.

7. Proefnemingen/Proefladingen

Aanvraagster geeft aan dat zij op regelmatige tijdstippen proefladingen wil accepteren met Euralcodes die niet zijn opgenomen in de vergunningsaanvraag. Het accepteren van de proefladingen vindt plaats met het oog op onderzoek naar verdere verwerking binnen de inrichting dan wel bij afnemers.

Aanvraagster wil deze proefladingen met de bijbehorende bodembeschermende voorzieningen accepteren en ons twee weken voor acceptatie inlichten over de aard van de proeflading.

Één van de doelstellingen in het LAP is (doelstelling 5): "het realiseren van een gelijk Europees speelveld voor afvalbeheer, het bevorderen van marktwerking en het stimuleren van innovatie bij preventie en afvalbeheer." Als uitdaging wordt daarbij gezien het stimuleren van innovatie bij de be- en verwerking van afvalstoffen. Naar onze mening betekent dit dat op basis van deze doelstelling van het LAP de afval be- en verwerkende bedrijven in de Wm-vergunningen de mogelijkheid moet worden geboden om door proefnemingen nieuwe technieken te testen en de inzet van nieuwe afvalstoffen te kunnen uitproberen.

Daarbij is wél relevant dat de inzet van nieuwe afvalstoffen en nieuwe technieken op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze geschiedt. Om dit te kunnen beoordelen mogen de proefnemingen niet eerder plaatsvinden dan nadat hiervoor voorafgaande aan deze proefnemingen schriftelijk toestemming is verleend door ons college. Wij zullen hiertoe derhalve voorwaarden aan deze vergunning verbinden.

8. Besluit

Wij besluiten

- aan Jos Menten Metaalrecycling BV een revisievergunning in de zin van artikel 8.1, lid 1, onder b en c juncto artikel 8.4 van de Wet milieubeheer, te verlenen voor haar inrichting gelegen aan de Mijnheerkensweg 5 en 5a te Roermond;
- de vergunning te verlenen voor een periode van 10 jaar;
- dat de vergunningsaanvraag en de aanvulling deel uitmaken van de vergunning;

- dat aan deze vergunning de volgende voorschriften verbonden zijn, op basis waarvan van de vergunningsaanvraag mag of moet worden afgeweken.
- dat vergunningsvoorwaarden 6.3.1 tot en met 6.3.3. en 8.1.2 tot en met 8.1.4 van kracht blijven tot drie jaren nadat deze vergunning haar werking heeft verloren;

Gedeputeerde Staten van Limburg

namens dezen,

afdelingshoofd

Vergunningen en Subsidies

9. Slotbepaling:

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:

- het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Roermond;
- Jos Menten Metaalrecycling BV, Napoleonsweg 16, 6081 AD Haalen;
- Waterschap Roer en Overmaas, Unit vergunningen en handhaving, Postbus 314, 6040 AH Roermond;
- Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs B.V. t.a.v. Dr. F.L.H. Vanweert, Postbus 480 6200 AL Maastricht;
- Degene die zienswijzen hebben ingediend;
- belanghebbenden, niet zijnde de aanvrager, die kunnen worden aangemerkt als geadresseerden van het (ontwerp)besluit.

10. Beroep

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. U moet dan binnen een termijn van zes weken een beroepschrift indienen. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- de naam en het adres van de indiener;
- de datum;
- een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak

Postbus 20019

2500 EA DEN HAAG

Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens een verzoek om een voorlopige voorziening doen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op "OVER". Klik op "Bestuursrechtspraak". Klik op "werkwijze".

Bijlagen

Bijlage 1 : Voorschriften

Bijlage 2 : Begrippenlijst

VOORSCHRIFTEN

1. ALGEMEEN

1.1. Gedragsvoorschriften

1.1.1.

De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.

1.1.2.

De in de inrichting aangebrachte of gebruikte verlichting, moet zodanig zijn afgeschermd dat geen hinderlijke lichtstraling buiten de inrichting waarneembaar is.

1.1.3.

Daar waar in deze vergunning is voorgeschreven dat degene die de inrichting drijft, verplicht is metingen, keuringen en controles aan installaties of installatieonderdelen te verrichten of te doen verrichten, moeten de resultaten daarvan ten minste tot aan het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle in de inrichting worden bewaard en ter inzage worden gehouden voor de daartoe bevoegde ambtenaren, tenzij in deze vergunning anders is bepaald.

1.1.4.

Onderhoudswerkzaamheden waarvan redelijkerwijs moet worden aangenomen dat deze buiten de inrichting nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, dan wel dat hiervan in de omgeving meer nadelige gevolgen voor het milieu worden ondervonden dan uit de normale bedrijfsvoering voortvloeit, moeten ten minste 3 dagen voor de aanvang van de uitvoering aan de milieuklachtentelefoon (tel. 043 – 3617070) van de provincie Limburg worden gemeld.

1.1.5.

In geval van een langdurige onderbreking van de werkzaamheden (langer dan 6 maanden), bij bedrijfsbeëindiging of bij een faillissement moeten alle in de inrichting aanwezige afvalstoffen c.q. gevaarlijke (afval)stoffen volgens de hierop van toepassing zijnde wet- en regelgeving worden afgevoerd.

1.1.6.

De vergunninghouder moet direct na het inwerkingtreden van de vergunning schriftelijk naam, adres en telefoonnummer opgeven aan het afdelingshoofd van degene (en van diens plaatsvervanger) met wie in spoedeisende gevallen, ook buiten normale werktijden, contact kan worden opgenomen. Wanneer wijzigingen optreden in de gegevens van de bedoelde personen, moet dit vooraf onder vermelding van de wijzigingsdatum schriftelijk worden gemeld aan het afdelingshoofd.

1.1.7.

Alle handelingen met afvalstoffen moeten op zodanige wijze geschieden, dat het onbeheerd buiten de inrichting geraken van afvalstoffen wordt voorkomen.

1.1.8.

De melding van ongewone voorvallen als omschreven in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer dient zo spoedig mogelijk plaats te vinden aan het bevoegd gezag via de Milieumeld- en klachttelefoon (tel. 043 361 7070).

1.1.9.

Ter plaatse van de erfafscheiding van de inrichting dient een zodanige afscheiding aanwezig te zijn dat de toegang tot de inrichting voor onbevoegden redelijkerwijs niet mogelijk is.

1.2. Registratie keuringen, milieu-onderzoeken en dergelijke

1.2.1.

In de inrichting moet een centraal registratiesysteem aanwezig zijn waarin informatie omtrent onderhoud, metingen, keuringen, controles en gegevens van relevante milieu-onderzoeken worden bijgehouden. In het registratiesysteem moet ten minste de volgende informatie zijn opgenomen:

- a. De schriftelijke instructies voor het (leidinggevend) personeel;
- b. De resultaten van in de inrichting uitgevoerde milieucontroles, keuringen, inspecties en metingen;
- c. Registraties en onderzoeken (keuringen van brandblusmiddelen, ijking weegbrug, visuele inspectie van bodembeschermende voorzieningen, bodemonderzoek, CUR-VVV verklaringen, akoestisch onderzoek, keuringen van tanks, keuringen van stookinstallaties, etc);
- d. Meldingen van ongewone voorvallen, die van invloed zijn op het milieu, met vermelding van datum, tijdstip en de genomen maatregelen;
- e. Afgiftebewijzen van (gevaarlijke) afvalstoffen;
- f. Registratie van het energie- en waterverbruik;
- g. Het bedrijfsnoodplan;
- h. Registratie van klachten van derden omtrent milieu-aspecten en daarop ondernomen acties;
- i. Een afschrift van de vigerende milieuvergunning(en) met bijbehorende voorschriften en meldingen;
- j. Het advies van de brandweercommandant ten aanzien van aan te brengen blusmiddelen en brandwerende voorzieningen.

1.2.2.

Onverminderd het gestelde in voorschrift 1.1.3. moeten de registraties genoemd in voorschrift 1.2.1. onder d, e, f en h ten minste 3 jaar binnen de inrichting worden bewaard tenzij in een voorschrift daarvoor specifiek een andere termijn is gesteld.

1.2.3.

Degene die de inrichting drijft is verplicht aan een daartoe door het bevoegd gezag aangewezen ambtenaar op diens eerste verzoek het registratiesysteem ter inzage te geven.

2. OPLEIDING, INSTRUCTIE EN TOEZICHT

2.1. Instructie personeel

2.1.1.

Degene die de inrichting drijft, is verplicht aan alle in de inrichting werkzame verantwoordelijke en leidinggevende personen een schriftelijke instructie te verstrekken met het doel gedragingen van alle personeelsleden uit te sluiten die tot gevolg zouden kunnen hebben dat de inrichting niet overeenkomstig de vergunning in werking is. Een zodanige instructie behoort aan een daartoe aangewezen ambtenaar op diens verzoek te worden getoond.

2.2. Documentatie

2.2.1.

In de inrichting moeten een direct toegankelijk informatiesysteem en/of naslagwerken aanwezig zijn, welke ten minste recente informatie verschaffen over:

- de eigenschappen van de aanwezige gevaarlijke stoffen;
- het voorkomen van calamiteiten of onregelmatigheden met gevaarlijke stoffen;
- het bestrijden van de gevolgen van calamiteiten of onregelmatigheden met gevaarlijke stoffen.

Toelichting: handboeken, zoals het Chemiekaartenboek en het Handboek gevaarlijke stoffen kunnen hiervoor worden gebruikt.

3. GELUID EN TRILLINGEN

3.1. Geluidnormen in de buitenlucht

3.1.1.

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,L,T}$) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, mag ter plaatse van de immissiepunten zoals aangegeven in de onderstaande tabel, niet meer bedragen dan in onderstaande tabel is aangegeven:

Puntnr.	Omschrijving	Hoogte	$L_{A,r,L,T,dag}$ (07.00 – 19.00 u)	$L_{A,r,L,T,avond}$ (19.00–23.00 u)	$L_{A,r,L,T,nacht}$ (23.00–07.00u)
VEP 1	Vergunningimmissiepunt 1	5 m	40	32	27
VEP 2	Vergunningimmissiepunt 2	5 m	46	37	33
VEP 3	Vergunningimmissiepunt 3	5 m	56	52	47
VEP 4	Vergunningimmissiepunt 4	5 m	50	43	38
VEP 5	Vergunningimmissiepunt 5	5 m	44	35	31
VEP 6*	Vergunningimmissiepunt 6	5 m	56	55	50

Tabel: Toegestaan langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,r,L,T}$) in dB(A). De exacte ligging van

genoemde immissiepunten staat aangegeven in figuur 3 van de bij de aanvraag gevoegd akoestisch rapport (Cauberg-Huygen raadgevende ingenieurs BV rapport 2006.0294-5 d.d. 13 september 2007).

* De exacte ligging van dit punt betreft de volgende x- en y-coördinaten: (x) 197335, (y) 357110.

3.1.2.

Het maximale geluidniveau (L_{Amax}) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, mag op de in onderstaande tabel aangegeven beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Puntnr.	Omschrijving	Hoogte	$L_{Amax,dag}$ (07.00 – 19.00 u)	$L_{Amax,avond}$ (19.00–23.00 u)	$L_{Amax,nacht}$ (23.00– 07.00u)
VEP 2	Vergunningimmissiepunt 2	5 m	64	52	52
VEP 3	Vergunningimmissiepunt 3	5 m	76	55	55
VEP 4	Vergunningimmissiepunt 4	5 m	78	52	52
VEP 5	Vergunningimmissiepunt 5	5 m	62	62	62
VEP 6*	Vergunningimmissiepunt 6	5 m	73	62	62

Tabel: Toegestaan maximaal geluidsniveau (L_{Amax}) in dB(A).

* De exacte ligging van dit punt betreft de volgende x- en y-coördinaten: (x) 197335, (y) 357110.

3.1.3.

De A-gewogen bronsterkte ter bepaling van het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau mag van onderstaande bronnen niet meer bedragen dan:

- metaalschaar (bronn. 002): 107 dB(A)
- hydraulische kraan (bronn. 01): 113 dB(A)
- hydraulische kraan (bronn. 02a): 124 dB(A)
- hydraulische kraan (bronn. 02b): 124 dB(A)
- hydraulische kraan (bronn. 05): 111 dB(A)
- hydraulische kraan en metaalschaar 114 dB(A)
(bronn. 002 en 01)

De A-gewogen bronsterkte ter bepaling van het maximale geluidniveau mag van de onderstaande bronnen niet meer bedragen dan:

- metaalschaar (bronn. 002): 133 dB(A)
- metaalhandling middels
hydraulische kraan: 134 dB(A)

De bepaling van deze bronsterkte dient te geschieden overeenkomstig methode I.2, en indien methode I.2 niet toepasbaar is volgens methode II.2 van de Handleiding meten en rekenen industrielawaai (HMRI, uitgave 1999).

3.1.4.

Het meten en berekenen van de geluidniveaus, en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai (HMRI, uitgave 1999).

3.1.5.

- a. Tijdens het laden van schepen dient de afstand van tussen de grijper van de kraan welke de stoffen lost en de bodem van het laadruim dan wel de reeds beladen stoffen waarop gelost wordt zo laag als mogelijk gehouden te worden.
- b. Tijdens het laden en lossen van containers, bakken, de knipschaar, dan wel tijdens het storten van afvalstoffen op het maaiveld van de inrichting dient de afstand tussen de grijper van de kraan en de bodem van het opslagmedium, dan wel het maaiveld van de inrichting (bij het storten van afvalstoffen op dat maaiveld) maximaal 1 meter te bedragen.
- c. Het is verboden om de voorraadbak van de metaalschaar te vullen met grote metaaldelen (meterslange balken en dergelijke).

3.2. Transport & laden en lossen

3.2.1.

Verbrandingsmotoren van eigen materieel moeten zijn voorzien van doelmatige en in goede staat van onderhoud verkerende geluiddempers. Hiertoe dient een onderhoudsregistratie te worden bijgehouden en deze dient binnen de inrichting aanwezig te zijn.

3.2.2.

Gedurende het laden of het lossen mag de motor van het voertuig waarin wordt geladen of waaruit wordt gelost niet in werking zijn tenzij het in werking zijn van de motor noodzakelijk is voor het laden en het lossen.

3.2.3.

Het laden en lossen van goederen, met uitzondering van de situatie waarin die activiteit vanuit of naar schepen plaats vindt, mag uitsluitend plaatsvinden op het terrein van de inrichting.

4. AFVALSTOFFEN

4.1. Behandeling van afvalstoffen

4.1.1.

Afvalstoffen mogen niet in de inrichting worden verbrand, gestort of begraven.

4.1.2.

Afvalstoffen, waaronder met afvalstoffen verontreinigd water, mogen niet in de bodem worden gebracht of terecht kunnen komen. Het bewaren of bezigen van afvalstoffen op de bodem moet zodanig plaatsvinden dat geen verontreiniging van de bodem kan optreden.

4.2. Opslag van (afval)stoffen

4.2.1.

- a. Op in gebruik genomen opslagvoorzieningen (silo's, tanks, vaten e.d.) moet duidelijk d.m.v. een productnaam met hoofdbestanddelen of codering en gevaarscodering volgens het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen en preparaten (14 oktober 1987, Stbld. 516, zoals dat geldt op het moment van het van kracht worden van deze vergunning) of de opvolger van dit Besluit zijn aangegeven welke producten zij bevatten.
- b. Het bewaren van afvalstoffen moet op ordelijke en nette wijze plaatsvinden.

4.2.2.

De verpakking van gevaarlijk afval moet:

- Dicht en voldoende sterk zijn en geschikt zijn voor de desbetreffende stof;
- Zijn voorzien van een etiket, waarop, op een altijd duidelijk te onderscheiden wijze, is aangegeven welke categorie afvalstof zich in de verpakking bevindt.

4.2.3.

Vloeibare gevaarlijke afvalstoffen, zoals afgewerkte olie, moeten worden bewaard in doelmatige emballage of tanks. De emballage moet vloeistofdicht zijn, voldoende stevig, gesloten worden gehouden en bestand zijn tegen de opgeslagen vloeistoffen.

4.2.4.

Vloeibare afvalstoffen in emballage moeten zijn geplaatst in of boven een vloeistofdichte lekbak. Een vloeistofdichte lekbak moet, indien het (licht) ontvlambare vloeistoffen betreft, de gehele inhoud van de erin opgeslagen vloeistoffen kunnen bevatten. In de overige gevallen moet de bak een inhoud hebben van ten minste de grootste verpakking vermeerderd met 10% van de inhoud van de overige emballage. Boven een vloeistofdichte lekbak met vloeibare afvalstoffen in emballage moet, indien deze buiten het bebouwde deel van de inrichting ligt, een afdak aanwezig zijn. Het afdak moet zo groot zijn dat regenwater niet binnen de vloeistofdichte lekbak kan komen.

4.2.5.

Afvalstoffen moeten zodanig gescheiden van elkaar worden opgeslagen dat de verschillende soorten afvalstoffen ten opzichte van elkaar geen reactiviteit kunnen veroorzaken.

4.3. Afvalpreventie

4.3.1.

Bedrijfsafvalstoffen die binnen de inrichting ontstaan dienen met het oog op hergebruik en of verwijdering elders naar soort gescheiden te worden verzameld, opgeslagen en afgevoerd naar een bedrijf dat deze afvalstoffen conform de daarvoor geldende minimumstandaard kan verwerken.

Dit geldt in ieder geval voor:

- piepschuim;
- folie;
- plastic bekertjes;
- overige kunststoffen;

- houten pallets;
- overig houtafval;
- glazen verpakkingen.

5. AFVALWATER

5.1. Algemeen

5.1.1.

Bedrijfsafvalwater mag slechts in een openbaar riool worden gebracht, indien door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:

- De doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool, een door een bestuursorgaan beheerd zuiveringstechnisch werk of de bij dit openbaar riool of zuiveringstechnische werk behorende apparatuur;
- De verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool of een door een bestuursorgaan beheerd zuiveringstechnisch werk, en
- De nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater worden beperkt.

5.1.2.

Bedrijfsafvalwater waarvan in enig steekmonster:

- de concentratie aan sulfaat, bepaald volgens NEN 6487 hoger is dan 300 mg/l of;
- de zuurgraad, bepaald volgens NEN 6411 en uitgedrukt in pH-eenheden hoger is dan 10 of lager is dan 6,5 of;
- de temperatuur hoger is dan 30 °C of;
- waarvan de concentratie aan minerale olie in enig steekmonster hoger is dan 200 mg/l, bepaald volgens NEN-EN-ISO 9377;

mag niet in een openbaar riool worden geloosd.

5.2. Wasplaats

5.2.1.

Het wassen van voertuigen mag alleen plaatsvinden op de daarvoor bestemde wasplaats.

5.2.2.

De vloer van de wasplaats moet vloeistofdicht zijn uitgevoerd en afwaterend zijn gelegd naar één of meer schrobputten of afvoergoten die zijn aangesloten op de bedrijfsriolering die voorzien moet zijn van een slibvangput en een olie-afscheider.

5.2.3.

Een slibvangput en een olie-afscheider moeten zo vaak als voor de goede werking noodzakelijk is, worden schoongemaakt. Een slibvangput en een olie-afscheider moeten na het schoonmaken worden gevuld met schoon water en moeten altijd goed toegankelijk zijn. Van het schoonmaken van een slibvangput en een olie-afscheider moet een logboek worden bijgehouden.

5.3. Metingen en onderzoek

5.3.1.

Het te lozen bedrijfsafvalwater moet op eenvoudige wijze kunnen worden bemonsterd.

6. BODEM

6.1. Algemeen

6.1.1.

Het is verboden vloeistoffen op of in de bodem te brengen en afvalstoffen binnen de inrichting te verbranden.

Toelichting:

Oppervlaktewater, hemelwater of drinkwater zijn hiervan uitgezonderd, indien daaraan geen verontreinigende stoffen zijn toegevoegd, de concentratie verontreinigende stoffen niet door een bewerking van het water is toegenomen en indien daaraan geen warmte is toegevoegd.

6.2. Maatregelen en voorzieningen

6.2.1.

a. De vloer ter plaatse van:

- de losplaats, opslagplaats en sorteerplaats voor de volgende bodembedreigende materialen/afvalstoffen:
- niet gescheiden bodembedreigend bouw- en sloopafval⁵;
- koper, lood en zink en ertsen hiervan;
- oliehoudende metalen en kabels m.u.v. metalen, niet zijnde koper lood en zink, welke enkel biologisch afbreekbare vetten en oliën bevatten;
- slakken en assen, m.u.v. assen en slakken waartoe een bewijsmiddel op basis van het Bouwstoffenbesluit bodem- en grondwaterbescherming is afgegeven op basis waarvan de assen en slakken als categorie 1 bouwstoffen te kwalificeren zijn;
- steenkool;
- biomassa (zoals genoemd in bijlage IIIb van de vergunningsaanvraag) en groenafval;
- B-hout;
- textielafval (zoals genoemd in bijlage IIIb van de vergunningsaanvraag);
- categorie 2 grond in de zin van het Bouwstoffenbesluit bodem- en grondwater bescherming;
- de autowasplaats;
- het deel van de werkplaats waar oliehoudende afvalstoffen (metaal en kabels) worden bewerkt;
- de plaats waar tankende motorvoertuigen zich kunnen opstellen;
- Het eventueel aan te leggen afvalwaterbergbassin.

⁵ Dat wil zeggen BSA dat niet enkel bestaat uit de stromen: schoon steenachtig puin, beton, niet teerhoudend asfalt, onbehandeld hout, glas, metalen (niet zijnde koper, lood en zink) en kunststoffen.

- moet vloeistofdicht zijn uitgevoerd. De vloer moet zodanig zijn uitgevoerd dat (vloeistof)stoffen of verontreinigd hemelwater niet op of in de bodem kunnen geraken.
- b. Van het onder a gestelde mag in die zin afgeweken worden dat de losplaats, opslagplaats dan wel de sorteerplaats voor de aldaar genoemde bodembedreigende materialen/afvalstoffen ook vloeistofkerend mag zijn indien de materialen/afvalstoffen volledig overkapt of afgedekt worden gelost, gesorteerd dan wel opgeslagen worden en de materialen/afvalstoffen als droog stortgoed (uit de stof kan geen percolaatwater meer emitteren) beschouwd kunnen worden.
 - c. Zuurhoudende accu's, batterijen en oliehoudende kabels mogen in overeenkomst met sub b van dit artikel eveneens op een vloeistofkerende vloer worden opgeslagen dan wel gelost worden indien deze zich in vloeistofdichte en (voor accu's en batterijen) zuurbestendige emballage (bijvoorbeeld container) bevinden. Accu's dienen bovendien rechtop opgeslagen te worden. De zuurbestendige emballage dient tegen inregenen beschermd te zijn.
 - d. Van het onder a gestelde mag als volgt worden afgeweken in die zin dat in plaats van een vloeistofdichte voorziening of vloer ook sprake mag zijn van een vloeistofkerende voorziening of vloer bij de volgende activiteiten:
 - o De op- en overslag⁶ van alle onder de Euralcodes 02 01 03, 02 01 07, 02 01 09 vallende afvalstoffen voor zover het betreft onverkleind afvalhout, takken en stobben;
 - o De op- en overslag van afvalstoffen onder de Euralcode 19 12 07, voor zover dit geen B-hout is en de overslag van alle onder de Euralcodes 02 07 01, 02 07 04, 15 01 03, 19 12 12 vallende afvalstoffen voor zover dit geen organische afvalstoffen en afvalstoffen die organische componenten bevatten, zijn en ze als droog stortgoed te beschouwen zijn;
 - o De overslag van alle onder de Euralcodes 03 01 01, 03 01 05, 03 03 01, 03 03 08, 03 03 09 vallende afvalstoffen, niet zijnde afvalstoffen die bij acceptatie in staat van ontbinding zijn of die tot ontbinding kunnen overgaan gedurende de tijd dat deze binnen de inrichting aanwezig zijn.

6.2.2.

De vloeistofdichte vloer moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd, dat geen vloeistof van het vloeistofdichte vloergedeelte kan aflopen, anders dan naar de bedrijfsriolering die op het vloeistofdichte vloergedeelte is aangesloten.

6.2.3.

Doorvoeren van kabels en leidingen inclusief lekplaten en bevestigingspunten op of in een vloeistofdichte vloer of verharding moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd.

6.2.4.

Lekkages moeten direct worden verholpen en de verspreiding van lekkende (vloeistof)stof moet worden beperkt. Daartoe moeten bij opslagplaatsen voor bodembedreigende vloeistoffen de volgende voorzieningen aanwezig zijn:

- overmaatse vaten voor lekkende emballage;
- materiaal om lekkages te stoppen;
- de mogelijkheid om binnen redelijke termijn volgelopen opvangbakken/rioleringen leeg te pompen.

6.2.5.

Gemorste vloeistoffen moeten direct worden geabsorbeerd. Hiertoe moeten nabij opslagplaatsen voldoende absorptiemiddelen voor onmiddellijk gebruik aanwezig zijn. Gebruikte absorptiemiddelen moeten als gevaarlijke afvalstof worden behandeld.

6.2.6.

Vergunninghoudster is verplicht om bij constatering van een bodembelasting de bodem te herstellen gebruikmakend van hersteltechnieken overeenkomstig de Stand der Techniek.

6.2.7.

Lege verontreinigde emballage moet worden behandeld als gevulde emballage. Voor de bepaling van de opvangcapaciteit van een vloeistofdichte bak hoeft de opslagcapaciteit van de lege emballage niet meegerekend te worden.

6.2.8.

Indien op enig moment na definitieve vastlegging van de referentie (nulsituatie bodem: rapportnummer BB/LG/B-061245 van DVL d.d. 27 oktober 2006) de verontreinigings situatie van de bodem wordt gewijzigd - door bijv. sanerende maatregelen - dienen deze wijzigingen middels een evaluatierapport aan het afdelingshoofd te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen 3 maanden - nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

6.2.9.

Voor vloeistofdichte vloeren/ -verhardingen gelden de volgende voorwaarden:

- a. Ontwerp en aanleg van een vloeistofdichte vloer/ -verharding dient plaats te vinden overeenkomstig CUR/PBV-Aanbeveling 65 (Ontwerp en aanleg van bodembeschermende voorzieningen).
- b. De vloeistofdichte vloer/ -verharding moet binnen een termijn van 6 maanden na aanleg door een deskundige overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44 derde herziene uitgave (Beoordeling vloeistofdichte voorzieningen) worden beoordeeld op vloeistofdichtheid. De deskundige die de beoordeling heeft uitgevoerd dient tevens een herkeuringstermijn vast te stellen. De vergunninghoudster is verplicht de herkeuring binnen de door de deskundige vastgestelde termijn uit te voeren.
- c. De vergunninghoudster moet overeenkomstig de frequentie aangegeven in de PBV-Verklaring Vloeistofdicht Voorziening een inspectie laten uitvoeren overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44 derde herziene uitgave (Beoordeling vloeistofdichte voorzieningen) op de vloeistofdichtheid van de vloeren/ verhardingen.
- d. Één maal per kalenderjaar dient vergunninghoudster een bedrijfsinterne controle op de vloeistofdichtheid van de vloeren uit te voeren waarvan de bevindingen binnen de inrichting aanwezig dienen te zijn.

6.2.10.

Voor vloeistofkerende vloeren/verhardingen gelden de navolgende voorwaarden:

- a. De vloer/verharding moet voldoende sterkte bezitten voor de activiteiten die in de inrichting worden uitgevoerd.

- b. De vloer/verharding moet bestand zijn tegen de stoffen waarmee ze in aanraking kan komen; de eventueel aanwezige coating ten behoeve van de vloeistofdichtheid mag geen gebreken vertonen waardoor de vloeistofkerendheid wordt aangetast.
- c. De vloer/verharding moet zodanig zijn aangebracht dat scheuren in de vloer/verharding worden voorkomen.
- d. De vloer/verharding moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd of op afschot zijn gelegd, dat geen vloeistof buiten de vloer/verharding kan treden. De op de vloer/verharding opgevangen vloeistof moet naar een bedrijfsriolering worden afgevoerd.
- e. Eventuele dilatatievoegen moeten vloeistofkerend zijn afgewerkt met daartoe geschikt voegvullingsmateriaal.
- f. Doorvoeringen van kabels en leidingen moeten vloeistofkerend zijn afgewerkt.

6.2.11.

De vloeistofkerende vloeren/verhardingen moeten regelmatig worden geïnspecteerd. Daartoe dient binnen 6 maanden na het vankrachtworden van de vergunning een interne procedure te worden opgesteld, waarin in ieder geval moet worden vastgelegd:

- welke voorzieningen moeten worden geïnspecteerd;
- de inspectiefrequentie (periodiek, toezicht op specifieke handelingen);
- de wijze van inspectie (visueel, monsternamen, metingen etc.);
- welke deskundigheid daarvoor nodig is;
- wie voor de inspectie verantwoordelijk is;
- welke middelen daarvoor nodig zijn;
- hoe de resultaten worden gerapporteerd en geregistreerd;
- welke acties bij geconstateerde onregelmatigheden zullen worden genomen.

6.2.12.

- a. Nieuw aan te leggen bedrijfsriolering of onderdelen daarvan dienen overeenkomstig de CUR / PBV-Aanbeveling 51 'Milieutechnische ontwerpcriteria voor bedrijfsrioleringen' te zijn ontworpen en aangelegd.
- b. De nieuwe bedrijfsriolering voor bedrijfsafvalwater dient dusdanig te zijn uitgevoerd, dat het gevaar voor emissies naar de bodem is teruggebracht naar een verwaarloosbaar risico in de zin van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (vloeistofdichtheidsklasse A, zoals vastgelegd in CUR/PBV-Aanbeveling 51 'Milieutechnische ontwerpcriteria voor bedrijfsrioleringen').
- c. De nieuwe bedrijfsriolering dient binnen 6 maanden na datum van ingebruikname door een aangewezen deskundige overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44 derde herziene uitgave (Beoordeling vloeistofdichte voorzieningen) worden beoordeeld op vloeistofdichtheid. De deskundige die de beoordeling heeft uitgevoerd dient tevens een herkeuringstermijn vast te stellen. De vergunninghoudster is verplicht de herkeuring binnen de door de deskundige vastgestelde termijn uit te voeren.
- d. De bestaande bedrijfsriolering dient dusdanig te zijn uitgevoerd dat het gevaar voor emissies naar de bodem is teruggebracht naar een aanvaardbaar risico in de zin van de NRB bedrijfsmatige activiteiten.
- e. De bestaande bedrijfsriolering dient binnen 6 jaar na datum van ingebruikname of laatste controle te worden gecontroleerd volgens NPR 3220, NEN 3398 en NEN 3399.
- f. Van de controle van de bestaande bedrijfsriolering dient een rapportage te worden

gemaakt, waarin ten minste de volgende gegevens zijn opgenomen:

- de datum en de plaats van de inspectie;
- de aard van de bedrijfsvoering;
- situatietekening of foto's van de situatie en een beschrijving van de gevolgde werkwijze;
- de resultaten van de reiniging en de inspectie;
- evaluatie van de resultaten;
- richtinggevend advies waarbij wordt aangegeven op welke wijze en binnen welk tijdsbestek de geconstateerde onvolkomenheden worden hersteld.

6.2.13.

De installatie voor het afleveren van brandstoffen aan motorvoertuigen dient te voldoen aan voorschrift 7.7 van PGS 28. Nabij de opstelplaats van een tankend voertuig en bij een tankwagen die wordt gelost of geladen dient voldaan te worden aan voorwaarde 9.3 uit PGS 28.

6.3. Bedrijfsbeëindiging

6.3.1.

Binnen 3 maanden na het beëindigen van de activiteiten of een gedeelte van de activiteiten binnen de inrichting dient een bodemonderzoek, waarin de bodemkwaliteit - op die plaatsen van de inrichting waar bodembedreigende handelingen hebben plaatsgevonden - is vastgelegd, te zijn uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op de stoffen die door de werkzaamheden ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit hebben gevormd. Voor de onderzoeksstrategie moet gebruik worden gemaakt van:

- de methodiek zoals omschreven in de publicatie "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek"; of:
- de Nederlandse voornorm NEN 5740 "Bodem, Onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek".

De resultaten van het bodemonderzoek dienen binnen 3 maanden na uitvoering van het onderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

6.3.2.

Bij geconstateerde verontreiniging van de bodem boven de nulsituatie (rapportnummer BB/LG/B-061245 van DVL d.d. 27 oktober 2006) dient de vergunninghoudster deze toename van de verontreiniging van de bodem - voor zover deze is ontstaan ten gevolge van het inwerking zijn van de inrichting - in overleg met het bevoegd gezag te verwijderen of te behandelen.

6.3.3.

Het eindsituatieonderzoek moet worden verricht op de tijdens het nulsituatie-bodemonderzoek onderzochte locaties en op alle overige locaties in de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Monsterneming moet direct na beëindiging van de activiteiten plaatsvinden.

Ter plaatse van de tijdens het nulsituatie-bodemonderzoek onderzochte locaties moet het eindsituatieonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatie-bodemonderzoek.

7. BRANDVEILIGHEID

7.1. Blusmiddelen algemeen

7.1.1.

Blusmiddelen moeten voor een ieder duidelijk zichtbaar en gemakkelijk bereikbaar zijn, voor direct gebruik gereed zijn en in goede staat van onderhoud verkeren.

7.1.2.

In de buitenlucht aanwezige brandblusmiddelen moeten doelmatig tegen weersinvloeden zijn beschermd.

7.1.3.

De in de aanvraag en in de daarbij overgelegde stukken aangegeven blusmiddelen moeten aanwezig zijn.

7.1.4.

Brandblusmiddelen, waaronder slanghaspels, moeten ieder kalenderjaar op deugdelijkheid zijn gecontroleerd en in orde zijn bevonden. Het onderhoud van draagbare blustoestellen moet overeenkomstig NEN 2559, NEN-EN 671-1 en ISO 11602-2 plaatsvinden. Onderhoud en inspectie moeten plaatsvinden door bedrijven die beschikken over een REOB-erkenning. Na inspectie moeten blusmiddelen en slanghaspels worden voorzien van een label of sticker met datum. Draagbare blustoestellen moeten bovendien worden voorzien van een zegel.

Toelichting:

Een lijst van erkende onderhoudsbedrijven is te vinden op de site van het Nationaal Centrum voor Preventie (www.ncpreventie.nl, onder brandbeveiliging/kleine blusmiddelen.)

7.1.5.

Van elke laatste uitgevoerde controle moet een aantekening worden gemaakt op een bij elk toestel ter inzage aanwezige registratie.

7.1.6.

Een draagbaar blustoestel moet zijn voorzien van een rijkskeurmerk met rangnummer.

7.1.7.

De procedures die zijn opgenomen in het bedrijfsnoodplan dienen minimaal eenmaal per kalenderjaar te worden geoefend, met het oog op het controleren van de werking van de procedures, het kunnen doorvoeren van verbeteringen of het kunnen doorvoeren van wijzigingen. Hiervan dient een registratie bijgehouden te worden welke binnen de inrichting aanwezig dient te zijn.

8. FINANCIËLE ZEKERHEID

8.1. Nakoming van de vergunningverplichtingen

8.1.1.

De vergunninghouder dient, voordat afvalstoffen binnen de inrichting worden gebracht, financiële zekerheid te stellen voor het opslaan van in de vergunning aangegeven afvalstoffen en ten aanzien van het beheer van afvalstoffen na het beëindigen van activiteiten in de inrichting.

8.1.2.

De te stellen financiële zekerheid bedraagt in zijn totaliteit € 472.956,25 en is ter dekking van de kosten van het opslaan van in de vergunning aangegeven afvalstoffen en van het beheer van afvalstoffen na het beëindigen van activiteiten in de inrichting. Financiële zekerheid dient pas gesteld te worden als afvalstoffen waarvoor deze geldt (zie onderstaande tabel) geaccepteerd worden en binnen de inrichting aanwezig zijn. De hoogte van de te stellen zekerheid⁷ is per afvalstroom in de onderstaande tabel weergegeven.

Soort afvalstof	Maximaal aanwezige hoeveelheid [ton]	Verwijderingsstarief [€ per ton]	Negatieve waarde van de maximale opslag
Afvalhout (B-kwaliteit) en groenafval/biomassa ⁸	5.000	50	250.000
Bouw- en sloofafval gemengd	200	140	28.000
Restafval (incl. glas)	1	160	160
Kunststofafval	30	125	3.750
Afgewerkte olie	1	165	165
Asbestverontreinigd afval	21	75	1.575
Autobanden	50 m ³ (= 5 ton)	93	465
Zandafval	50	75	3.750
Overig (m.u.v. loodaccu's)	20	150	3.000
Categorie 2 Bsb grond	2.500	35	87.500

8.1.3.

De financiële zekerheid moet worden gesteld in de vorm van:

- een borgtocht of een bankgarantie.
- een hypotheek of pandrecht.

⁷ Concreet betekent dit ter illustratie dat indien er alleen gemengd bouw- en sloofafval geaccepteerd wordt, er een zekerheid van € 28.000 + 25 % gesteld moet worden. Wordt er alleen maar categorie 2 grond en biomassa/B-hout/groenafval geaccepteerd, dient er een zekerheid gesteld te worden ter waarde van (€ 250.000,- + € 87.500,-) + 25 % gesteld te worden.

⁸ Onder biomassa worden een groot aantal afvalstromen aangevraagd. Voor de tariefstelling is uitgegaan van de meest negatieve stromen, zoals keuken- en kantineafval en fracties van huishoudelijk en dierlijk afval.

- c. het deelnemen aan een daartoe ingesteld fonds dat naar het oordeel van het bevoegd gezag voldoende waarborg biedt dat de kosten van nakoming zijn gedekt.
- d. het treffen van een andere voorziening waarbij de financiële zekerheid naar het oordeel van het bevoegd gezag gelijkwaardig is aan een vorm van financiële zekerheid als bedoeld in de onderdelen a tot en met c.

8.1.4.

De financiële zekerheid moet in stand worden gehouden tot het moment waarop degene die de inrichting drijft, na het beëindigen van de activiteiten waarop financiële zekerheid is gesteld, dan wel na het beëindigen van alle activiteiten in de inrichting, op een naar het oordeel van het bevoegd gezag toereikende wijze de afvalstoffen nuttig heeft toegepast of verwijderd.

9. HOUTOPSLAG

9.1. Opslag van hout

9.1.1.

- a. De opslag van afvalhout en houtachtig groenafval moet zodanig plaatsvinden, dat brandbestrijding niet wordt belemmerd.
- b. Het hout/groenafval wordt in maximaal twee of drie opslagvakken van maximaal 500 m² opgeslagen.

9.1.2.

Het hout mag niet hoger zijn opgeslagen dan 9 meter boven het maaiveld.

9.1.3.

De afstand tussen de open opslag van de onder voorschrift 9.1.1. genoemde stoffen op het terrein en erfscheiding, gebouwen en brandbare opslagen moet ten minste 20 m bedragen. Voor met hout gevulde containers of de opslag van hout en houtachtig groenafval tegen een brandmuur met een WBDO van 60 minuten mag genoemde afstand worden teruggebracht tot 6 m.

10. LASSEN

10.1. Algemeen

10.1.1.

Laskabelisolaties moeten regelmatig, doch ten minste eenmaal per maand worden gecontroleerd op slijtage. Defecte laskabels moeten worden vervangen of worden gerepareerd.

10.1.2.

Ter voorkoming van lichthinder buiten de inrichting moet de plaats waar laswerkzaamheden plaatsvinden, worden afgeschermd met bijvoorbeeld schotten, schermen of gordijnen.

10.1.3.

- a. Binnen een straal van 10 m van las- en snijwerkzaamheden mogen zich geen licht ontvlambare (vloeistoffen) of brandgevaarlijke stoffen bevinden.
- b. Het is binnen de inrichting verboden om olie- of emulsieverontreinigde metalen te lassen dan wel d.m.v. een snijbrander te bewerken.

11. GASSEN

11.1. Gasflessen, gebruik

11.1.1.

Het is verboden gasflessen die zijn gevuld met autogas (LPG) voorhanden te hebben en te gebruiken. Tevens is het verboden vloeibaar gas in autotanks voorhanden te hebben en te gebruiken anders dan voor de tractie van motorvoertuigen.

11.1.2.

De afstand van gasflessen tot de inrichtingsgrens, een bouwwerk of een brandbaar object binnen de inrichting dient te voldoen aan de afstanden in tabel 8 van hoofdstuk 6 van PGS 15.

11.1.3.

Gasflessen moeten steeds gemakkelijk bereikbaar zijn en er moeten voorzieningen zijn getroffen dat ze niet kunnen omvallen.

11.1.4.

Van een gasfles die in gebruik is moet de sleutel voor het openen en sluiten op de afsluiter aanwezig zijn.

11.1.5.

Van een gasfles die niet in gebruik is moet de afsluiter zijn gesloten.

11.2. Opslag- of opstelplaats van gasflessen

11.2.1.

Opslag van gasflessen (Argon, Propaan en Zuurstof) dient plaats te vinden conform de Hoofdstuk 6 van de richtlijn PGS 15.⁹

12. OPSLAG AARDOLIEPRODUKTEN (INCL. AFGEWERKTE OLIE) IN EEN BOVENGRONDSE TANK IN DE BUITENLUCHT

⁹ Op basis hiervan is een opslag van meer dan 3.000 liter (waterinhoud van flessen) niet toegestaan. Dit impliceert dat er bij de maximaal aangevraagde opslaghoeveelheid sprake zal zijn van twee opslagvoorzieningen welke aan vergunningsvoorschrift 11.2.1. voldoen.

12.1. Algemeen

12.1.1.

In de inrichting moeten vloeibare (aardolie)producten met een vlampunt dat hoger ligt dan 55°C, zoals bijvoorbeeld dieselolie, huisbrandolie, en afgewerkte olie in de buitenlucht worden opgeslagen in uitsluitend hiertoe bestemde bovengrondse tanks.

12.2. Constructie, installatie, gebruik, inspectie en onderhoud

12.2.1.

Een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages moeten voldoen aan hoofdstuk 4 van PGS 30.

12.2.2.

Opslag van hydraulische olie, smeerolie en afgewerkte olie (allen vlampunt tussen de 61 en 100 graden Celcius), in vaatwerk

- a. Voornoemde stoffen moeten worden opgeslagen in vloeistofdicht, deugdelijk en goed gesloten vaatwerk. Het vaatwerk moet bestand zijn tegen de erin opgeslagen vloeistoffen.
- b. Het vaatwerk moet zijn opgeslagen in of boven een vloeistofdichte opvangbak met een inhoud van ten minste de inhoud van het grootste vat, vermeerderd met 10 % van de gezamenlijke inhoud van de overige vaten.
- c. Indien de opslag buiten plaatsvindt dient de opvangbak tegen inregenen zijn beschermd.

13. REINIGEN VAN VOERTUIGEN, WERKTUIGEN EN CONTAINERS

13.1. Reinigen of deconserveren van voertuigen en werktuigen

13.1.1.

Het reinigen met stoom of met water van voertuigen, werktuigen en/of containers moet plaatsvinden op een speciaal daarvoor bestemde wasplaats. Het reinigen moet op een zodanige wijze plaatsvinden dat zich geen waternevel buiten de inrichting kan verspreiden.

13.1.2.

De vloer van een wasplaats moet vloeistofdicht zijn, afwaterend zijn gelegd en vloeistofdicht aansluiten op een of meer afvoerputten of afvoergoten, die zijn aangesloten op de bedrijfsriolering. Doorvoeringen van kabels en leidingen moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd.

13.1.3.

Oliën, vetten, modder of verontreinigd water mogen niet over de rand van de vloer van een wasplaats of een wasruimte worden geschrobd of gespoten.

13.1.4.

Vloeibare brandstof voor een hogedrukreiniger moet zijn opgeslagen in een tank, die constructief deel uitmaakt van de hogedrukreiniger. De brandstoftank mag geen grotere inhoud hebben dan 50 liter, moet van een doelmatige constructie zijn en zodanig zijn afgeschermd, dat de inhoud onder normale omstandigheden geen hogere temperatuur kan krijgen dan 40 °C.

13.1.5.

Een branderinstallatie voor vloeibare brandstof van een hogedrukreiniger moet zodanig zijn ingericht en worden onderhouden, dat over het gehele regelbereik een nagenoeg rookloze verbranding wordt verkregen. Als vloeibare brandstof mag slechts gasolie, dieselolie of petroleum worden gebruikt.

13.1.6.

Een brandstoftank van een hogedrukreiniger mag voor ten hoogste 95 % zijn gevuld.

14. TRANSPORTMIDDELEN

14.1. Algemeen

14.1.1.

De verbrandingsmotor van een kraan of heftruck moet zodanig zijn afgesteld en onderhouden worden dat de uitlaatgassen nagenoeg roet- en rookloos zijn.

15. WERKPLAATS VOOR MOTORVOERTUIGEN/WERKTUIGEN

15.1. Constructie

15.1.1.

De vloer van een ruimte waar onderhoud- of herstelwerkzaamheden worden uitgevoerd moet vloestofdicht zijn en van onbrandbaar en oliebestendig materiaal zijn vervaardigd. Doorvoeringen van kabels of leidingen door de vloer moeten vloestofdicht zijn afgewerkt.

Toelichting:

De vloestofdichtheid moet worden beoordeeld overeenkomstig het gestelde in de CUR/PBV-Aanbeveling 44. Als bewijs van vloestofdichtheid moet de Verklaring Vloestofdichte Voorziening kunnen worden getoond.

15.1.2.

Oliën, vetten of water mogen niet van de vloer van een ruimte waar herstelwerkzaamheden worden uitgevoerd naar buiten worden geschrobd of gespoten. De vloer mag niet afwaterend naar een uitgang zijn gelegd.

15.2. Gedragsregels

15.2.1.

Het is verboden in de inrichting:

- werkzaamheden te verrichten, waarbij vuur wordt gebruikt in de onmiddellijke nabijheid van een brandstofreservoir en andere delen van een motorvoertuig of werktuig, die brandstof bevatten of kunnen bevatten;
- motorvoertuigen, werktuigen of onderdelen schoon te branden;
- afvalstoffen die binnen de inrichting ontstaan zoals gebruikte poetsdoeken en lege verfblikken anders te bewaren dan in gesloten bussen, vaten of bakken van onbrandbaar materiaal.

15.2.2.

In een ruimte waar herstelwerkzaamheden worden uitgevoerd alsmede in enig ander gebouw van de inrichting mogen geen brandstofreservoirs van motorvoertuigen of werktuigen worden bijgevuld.

15.2.3.

De opslag van accu's en batterijen moet rechtop plaatsvinden in een vloeistofdichte bak die bestand is tegen het in de accu's aanwezige elektrolyt. Indien de bak buiten is opgesteld, moet deze tegen invallen zijn beschermd.

15.2.4.

Het elektrisch opladen van accu's moet plaatsvinden op een vloeistofdichte vloer en op een goed geventileerde plaats.

15.2.5.

Het schoonmaken van onderdelen of spuitapparatuur met behulp van organische oplosmiddelen, moet plaatsvinden in een afsluitbare bak of in een afsluitbaar vat, dan wel in een speciaal reinigingssysteem, waarbij de vloeistof wordt gerecirculeerd en in een gesloten vat wordt bewaard. Een deksel van een dergelijke bak of vat mag alleen worden geopend voor het vullen of leeghalen van de reinigingsvloeistof of voor het in- en uithalen van de te reinigen materialen.

15.2.6.

Voor de opslag van LPG tanks (van de heftruck(s)) geldt het voorschrift 15.2.5. voor de opslag van gasflessen, met uitzondering van 6.2.1, 6.2.6, 6.2.7, 6.2.9 en 6.2.12.

16. ELEKTRISCHE INSTALLATIE

16.1. Algemeen

16.1.1.

De elektrische installatie in de inrichting moet voldoen aan NEN 1010.

16.1.2.

De plaats van de hoofdschakelaar van de elektriciteitsvoorziening moeten in onuitwisbaar schrift duidelijk zijn aangegeven op de toegangsdeur of het toegangsluik van de ruimten waarin deze zich bevinden.

17. VERWARMING

17.1. Algemeen

17.1.1.

Stook- en verwarmingstoestellen moeten zodanig zijn afgesteld dat een zo optimaal mogelijke verbranding plaatsvindt.

17.1.2.

Een stookruimte moet voldoen aan NEN 3028.

17.1.3.

Aan een stook- of verwarmingsinstallatie en een verbrandingsgasafvoersysteem moet ten minste eenmaal per jaar onderhoud worden verricht.

Op een stook- of verwarmingsinstallatie met een nominale belasting op bovenwaarde van 130 kW of hoger, moet bij ingebruikname en vervolgens ten minste eenmaal per twee jaar een beoordeling worden uitgevoerd op noodzakelijke afstelling en onderhoud teneinde een optimale verbranding te laten plaatsvinden. Beoordeling, afstelling, onderhoud en reparaties moeten geschieden door:

- een voor die activiteit of activiteiten gecertificeerde rechtspersoon, of
- een andere rechtspersoon die over aantoonbare gelijkwaardige deskundigheid beschikt voor die activiteit of activiteiten.

17.1.4.

De verwarming van een ruimte waar werkzaamheden worden verricht met (licht-)ontvlambare stoffen en van de ruimten die hiermee in directe verbinding staan of kunnen worden gebracht, moet plaatsvinden door een centrale verwarmingsinstallatie of door verwarmingstoestellen waarvan de verbrandingsruimte niet in open verbinding staat of kan worden gebracht met de bedoelde ruimten. De delen van de toestellen die in direct contact staan of kunnen worden gebracht met de bedoelde ruimten mogen geen hogere oppervlaktetemperatuur hebben dan 250 °C, tenzij in de ruimten voornoemd geen hogere concentratie aan brandbare stoffen kan worden bereikt dan 20% van de onderste explosiegrens.

Toelichting:

Aan dit voorschrift wordt voldaan als de verwarmingstoestellen voldoen aan NEN 1078 en aan NPR 3378-23 (nl). NPR 3378-23 (nl) is een leidraad bij NEN 1078 - Deel 23: Type C (gesloten) met gasgestookte luchtverwarmers in bedrijfsmatige opstelplaatsen en herstelrichtingen voor motorvoertuigen.

17.2. Aardgas

17.2.1.

Een gasinstallatie moet voldoen aan de Model Aansluitvoorwaarden Gas.

Toelichting:

Volgens de Model Aansluitvoorwaarden Gas moet een gasinstallatie voldoen aan NEN 1078 en NEN 2078

18. ACCEPTATIE EN REGISTRATIE

18.1. Algemeen

18.1.1.

- a. In de inrichting mogen uitsluitend, met in achtneming van voorschrift 21.1, de in bijlage III van de vergunningsaanvraag (indeling overeenkomstig de Eural) genoemde afvalstoffen worden geaccepteerd.
- b. De acceptatie van airbags is enkel toegestaan als het ontstekingsmechanisme daarvan onschadelijk gemaakt is.
- c. Asbesthoudende afvalstoffen, mogen uitsluitend worden geaccepteerd als dit bij acceptatie conform de daarvoor geldende wettelijke bepalingen verpakt is.
- d. In uitzondering op sub a van dit voorschrift mogen aangevraagde afvalstoffen met Euralcodes eindigend op '99' pas geaccepteerd worden als is aangetoond dat deze geen andere of grotere gevolgen voor het milieu hebben dan de toegestane te accepteren afvalstoffen en desbetreffende afvalstof(fen) bovendien in de acceptatie- en verwerkingsprocedure als bedoeld in 18.2.1. is/zijn verwerkt.

18.1.2.

De opslag en jaardoorzet van de binnen de inrichting te accepteren afvalstoffen dient aan de in de hieronder weergegeven tabel genoemde hoeveelheden te voldoen:

Afvalstof	Maximale opslag op enig moment [ton]	Maximale doorzet [ton/jaar]
Ferro en non-ferro metalen, schroot, BSA dat uit metaal en/of staal bestaat, accu's inclusief kabels en voor 100 % uit metaal ontstane autowrakken	270.000	90.000
Restafval en glas	1	45
kunststof	30	500
Afgewerkte olie	1.000 (liter)	5.000 (liter)
Asbest verontreinigd metaal/BSA	1	variabel
Afgedankte autobanden	50 m ³	variabel
(zandafval) van ijzerslakken	50	variabel
BSA	200	20.000
Groenafval/biomassa en A- en B-hout	5.000	20.000
Grond (schoon t/m cat. 2 Bsb)	2.500	50.000
Overig (incl. asbestverontreinigd BSA)	20	10.000

18.1.3.

Acceptatie van afvalstoffen is slechts toegestaan indien de vergunde maximale opslagcapaciteit en/of maximale doorzetcapaciteit per jaar van de te accepteren afvalstoffen zoals genoemd in voorschrift 18.1.2. niet wordt overschreden.

18.1.4.

Gevaarlijke afvalstoffen (waaronder kga) mogen niet worden geaccepteerd, met uitzondering van de aangevraagde Eural codes met de aanduiding "*" (gevaarlijk) en "c" (complementair). Indien gevaarlijk afval niettemin onverhoopt in de reeds geaccepteerde vrachten (dus na visuele inspectie) wordt aangetroffen, moet het onmiddellijk uit de vracht worden verwijderd en naar soort gescheiden in een doelmatige verpakking worden opgeslagen.

18.1.5.

Verontreinigd bouw- en sloopafval mag niet worden geaccepteerd. Indien deze afvalstoffen niettemin onverhoopt worden aangetroffen, mogen ze tijdelijk in de inrichting, gescheiden van alle andere in de inrichting aanwezige afvalstoffen, worden opgeslagen in afwachting van afvoer naar een erkende verwerker. Een uitzondering hierop betreft de aangevraagde Eural codes met de aanduiding "*" (gevaarlijk) en "c" (complementair) uit de 17 serie.

18.1.6.

(H)CFK-houdende en/of andere koudemiddelen bevattende koel- en vriesapparatuur mag niet worden geaccepteerd.

18.1.7.

Het niet is toegestaan (afval)munitie met een (explosieve) lading binnen de inrichting aanwezig te hebben.

18.1.8.

Het is niet toegestaan afgedankte LPG-tanks en andere tanks voor vloeibaar gas binnen de inrichting aanwezig te hebben tenzij deze geheel ontgast en definitief onklaar zijn gemaakt. Afgedankte gasflessen mogen enkel geaccepteerd worden als deze zijn ontdaan van kranen, doorboord zijn en/of in open toestand worden aangeboden.

18.1.9.

Metaal waar visueel aanhangende olie of emulsie op aanwezig is, dient gescheiden te worden van metaal dat (visueel) vrij is van olie of emulsie, alvorens het metaal verder wordt be- of verwerkt.

18.1.10.

Het in de vracht onverhoopt aangetroffen huishoudelijk afval dient onmiddellijk uit de vracht te worden verwijderd en in een doelmatige verpakking te worden opgeslagen.

18.1.11.

De in een geaccepteerde vracht onverhoopt aangetroffen overige ongewenste (afval)stoffen moeten eveneens onmiddellijk uit de vracht worden verwijderd en naar soort gescheiden in een doelmatige verpakking worden opgeslagen.

18.1.12.

Bij acceptatie van een autowrak dient visueel gecontroleerd te worden of alle in de voorschriften C.1 en C.6 van het Besluit Beheer Autowrakken (Besluit van 24 mei 2002) genoemde en/of bedoelde stoffen, preparaten en andere producten gedemonteerd zijn. Het te accepteren autowrak dient volledig te bestaan uit ferrometaal en mag op geen enkele wijze aan het autowrak gerelateerd restafval bevatten.

18.2. Acceptatieplan

18.2.1.

Acceptatie en verwerking van de te accepteren afvalstoffen dient plaats te vinden conform een schriftelijk vastgelegde acceptatie- en verwerkingsprocedure. Deze acceptatie- en verwerkingsprocedure dient, zoals die in bijlage IV van de vergunningsaanvraag inclusief de aanvullende gegevens van 19-11-2007 daaraan voldoet, te voldoen aan de "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid" zoals opgenomen in bijlage VIII van het eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002).

18.2.2.

De administratie organisatie en interne controle ten behoeve van de acceptatie en verwerking van afvalstoffen dient, zoals die in bijlage IV van de vergunningsaanvraag inclusief de aanvullende gegevens van 19-11-2007 daaraan voldoet, te voldoen aan de randvoorwaarden zoals vastgelegd in de "Richtlijn opstellen administratie organisatie en interne controle" uit bijlage IX van het eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002).

18.2.3.

De vergunninghouder is verplicht te werken volgens de bij de aanvraag gevoegde acceptatieprocedure inclusief, voorzover van toepassing, de goedgekeurde wijzigingen.

18.2.4.

Wijzigingen in de acceptatieprocedure mogen niet worden doorgevoerd voordat zij schriftelijk goedgekeurd zijn door het afdelingshoofd.

18.2.5.

- a. Partijen afvalstoffen mogen niet worden samengevoegd, tenzij dit expliciet is vergund. Uitsluitend partijen die tot dezelfde afvalcategorie behoren en waarvan de verontreiniging van dezelfde aard (verontreinigingsparameters) en omvang (concentratie afzonderlijke verontreinigingen) is, mogen worden samengevoegd.
- b. Het is verboden gevaarlijke afvalstoffen als niet-gevaarlijk afval af te geven indien deze gevaarlijke afvalstoffen zijn vermengd met andere afvalstoffen en/of grondstoffen met het effect dat de concentratiegrenzen zodanig zijn gewijzigd, dat de stof niet langer wordt aangemerkt als gevaarlijke afvalstof. Het is uitsluitend toegestaan deze stoffen als gevaarlijke afvalstof af te voeren.
- c. Het is verboden grond, assen en slakken en steenachtige (afval)stoffen samen te voegen die op grond van het Bouwstoffenbesluit niet tot dezelfde categorie bouwstof behoren.
- d. Afvalstoffen mogen binnen de inrichting niet zodanig verdicht worden opdat noodzakelijke scheiding daarvan bij een vergunninghoud(st)er elders wordt bemoeilijkt.

18.2.6.

- a. De ter acceptatie aangeboden afvalstoffen dienen binnen de inrichting gewogen te worden. Een weeginrichting dient overeenkomstig de daarvoor geëigende voorschriften van het IJkwezen geijkt te zijn.
- b. De per schip aangeboden afvalstoffen dienen eveneens per kubieke meter dan wel per ton (1.000 kg) geregistreerd te worden.
- c. Van per schip geaccepteerde partijen afvalstoffen dienen bewijsmiddelen aangaande het gewicht dan wel het volume aanwezig te zijn.

18.2.7.

Proefladingen

- a. Bij wijze van proef mogen binnen de inrichting afvalstoffen worden op- en/of overgeslagen dan wel worden be- of verwerkt die op basis van deze vergunning niet mogen worden be-/verwerkt. Be-/verwerking van deze afvalstoffen is uitsluitend toegestaan mits hiervoor vooraf door het Afdelingshoofd schriftelijke toestemming is verleend. Ter verkrijging van deze toestemming dienen de volgende gegevens voorafgaand aan de proefneming schriftelijk te worden verstrekt:

- Afvalnaam (Euralcode), samenstelling en fysisch/chemisch/toxicologische specificaties van de afvalstof (onder meer of het een gevaarlijke afvalstof betreft);
 - de bron van herkomst (type bedrijf en soort proces) en de te behandelen hoeveelheid van de afvalstof;
 - de parameters waarop de betreffende afvalstof afwijkt ten opzichte van de vigerende acceptatiecriteria voor de betreffende be- en/of verwerkingsmethode;
 - de wijze waarop de te behandelen afvalstof wordt be- en/of verwerkt;
 - de wijze waarop bij de uitvoering van de proef door middel van metingen en registraties de procesvoering en de emissies worden gecontroleerd en beheerst;
 - de verwachte massabalans waarin aandacht voor de emissies naar de verschillende milieucompartimenten, energieverbruik en reststromen;
 - de verwachte bestemming van de reststromen, met vermelding van de fysische /chemische/toxicologische specificaties en eventuele hergebruiksmogelijkheden;
 - een opgave van de geplande aanvangsdatum, alsmede van de duur van de proefneming;
 - een beschrijving van de huidige be- en/of verwerkingswijze en bestemming van de te beproeven afvalstof;
 - de wijze waarop de resultaten van de proef worden gerapporteerd.
- b. Met betrekking tot een onderzoeksopzet zoals bedoeld onder a kan het Afdelingshoofd toestemming onthouden dan wel nadere eisen stellen aan de proefneming. Deze nadere eisen kunnen een beperking van duur of een beperking van de bij de proefnemingen te verwerken hoeveelheid materiaal betekenen. Tevens kan het Afdelingshoofd nadere eisen stellen aan de milieuhygiënische randvoorwaarden van de proefnemingen.
- c. Vergunninghoudster mag niet eerder aanvangen met een proefneming dan nadat de schriftelijke toestemming van het Afdelingshoofd is ontvangen.
- d. De resultaten van het onderzoek moeten na beëindiging van de proefneming aan het Afdelingshoofd worden overgelegd. Indien de proefneming voor vergunninghoudster aanleiding geeft tot wijziging van de bedrijfsvoering dan dient vergunninghoudster tevens te rapporteren over de door vergunninghoudster te nemen acties.

19. BEDRIJFSVOERING

19.1. Algemeen

19.1.1.

De termijn van opslag van partijen afvalstoffen mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen indien de vergunninghouder ten genoegen van het bevoegd gezag aantoont dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.

In afwijking van de vorige volzin bedraagt de opslagtermijn van autobanden in ieder geval maximaal één jaar.

19.1.2.

In het sorteerproces dienen minimaal de volgende fracties te worden afgescheiden en gescheiden van elkaar te worden opgeslagen en verwijderd:

- steenachtig materiaal,
- hout,

- zand,
- (non-)ferrometalen,
- papier en karton,
- kunststof,
- banden,
- glas,
- met olie verontreinigd afval,
- asbest en asbesthoudend materiaal,
- restfracties voorzover die fracties in de integrale afvalstroom aanwezig zijn.

19.1.3.

Reeds in categorieën gescheiden aangeboden afvalstoffen dienen gescheiden te worden gehouden.

19.1.4.

Voordat een partij (sorteerzeef)zand, puin of ander steenachtig materiaal wordt afgevoerd ten behoeve van nuttige toepassing als bouwstof, moet de partij worden getoetst aan het Bouwstoffenbesluit. Deze toetsing moet plaatsvinden volgens de protocollen (monsternamen en analyse) van het Bouwstoffenbesluit (AP04). Indien uit de toetsing blijkt dat niet wordt voldaan aan de eisen van het Bouwstoffenbesluit, dan moet de partij gescheiden worden afgevoerd naar een daartoe vergunde verwerkingsinrichting.

De datum en tijdstip van de bemonstering alsmede de verkregen analyseresultaten (volgens Bouwstoffenbesluit AP04) van elke partij sorteerzeefzand die als bouwstof worden afgevoerd, moeten worden geregistreerd. De geregistreerde gegevens moeten ten minste 3 jaar worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op aanvraag ter inzage worden gegeven.

19.1.5.

De afgescheiden fractie kunststoffen dient vrij te zijn van chemische verontreinigingen en andere materialen. De afgescheiden kunststoffractie dient schoon te worden afgezet ten behoeve van hergebruik dan wel nuttige toepassing.

19.1.6.

Gevaarlijke afvalstoffen, waaronder kga en kca, (inclusief verpakkingen) dienen overeenkomstig de daarvoor geldende wettelijke bepalingen ten minste éénmaal per jaar te worden afgevoerd naar een erkende verwerker.

19.1.7.

Het uitvoeren van bewerkingen aan accu's is niet toegestaan.

19.1.8.

Niet voor producthergebruik geschikte stoffen, preparaten of andere producten, waarvoor wel een mogelijkheid van materiaalhergebruik of nuttige toepassing bestaat, worden gescheiden gehouden en gescheiden afgevoerd naar een inrichting met een milieuhygiënisch verantwoorde en doelmatige verwerkingsmogelijkheid.

19.1.9.

De afgetapte (afgewerkte) olie mag niet als brandstof worden toegepast.

19.1.10.

- a. Wanneer door meteorologische omstandigheden stofverspreiding kan ontstaan of ontstaat van opgeslagen stuifgevoelige goederen, dient deze door besproeiing en/of afdekking of anderszins voorkomen of opgeheven te worden.
- b. Sproeien dient zodanig te geschieden dat daarbij geen overlast, zoals verspreiding van nevel, voor de directe omgeving van de inrichting ontstaat.
- c. Het laden en/of lossen door middel van grijpers in stortvakken en/of vulbunkers is uitsluitend toegestaan indien de storthoogte, gemeten aan de onderzijde van de grijper tot aan het reeds gestorte materiaal c.q. de bodem niet meer bedraagt dan 1 m.
Het laden en/of lossen door middel van grijpers in schepen dient zo veel als mogelijk plaats te vinden zodanig dat de storthoogte, gemeten aan de onderzijde van de grijper tot aan het reeds gestorte materiaal c.q. de bodem niet meer bedraagt dan 1 m.
- d. Het laden en lossen en het transport binnen de inrichting van stuifgevoelige goederen moet zodanig geschieden, dat geen hinderlijke stofverspreiding buiten de inrichting kan optreden.
- e. Indien de inrichting niet in bedrijf is moeten voorzieningen zijn getroffen om verspreiding van zand, stof of ander fijnkorrelig materiaal buiten de inrichting te voorkomen.
- f. Zo vaak als nodig, dient het verharde deel van de inrichting te worden geveegd.
- g. Om stofverspreiding bij opslag ten gevolge van windinvloeden tegen te gaan, dienen (afval)stoffen behorende tot de klasse S2 ((vlieg)assen e.d.) in gesloten ruimtes (silo's, loodsen of overkappingen) te worden opgeslagen. Indien geen aan- en afvoer plaatsvindt moet de opslagruimte goed zijn afgesloten. Overslag hiervan naar een transportmiddel en vice versa dient middels een afgesloten systeem, dan wel in pandig plaats te vinden.
- h. Het lossen en verplaatsen van verwaaibaar fijnkorrelig materiaal in de buitenlucht is niet toegestaan bij een windsnelheid welke hoger is dan vermeld in onderstaande tabel:

Stofklasse stuifgevoelige stoffen (klasse-indeling conform bijlage 4.6 van de NeR)	Windsnelheid in m/s
S4	20
S5	20

- i. Indien stofhinder, bijvoorbeeld ten gevolge van bepaalde weersinvloeden, niet kan worden voorkomen door het treffen van adequate maatregelen dienen alle handelingen met stuifgevoelige (afval)stoffen tijdelijk worden gestaakt tot het moment dat de omstandigheden zodanig zijn gewijzigd dat de stofhinder niet meer op kan treden c.q. adequaat bestreden kan worden.
- h. Om de windsnelheid en de windrichting te kunnen meten dient in de inrichting een goed functionerende en digitaal afleesbare windsnelheidsmeter en een windrichtingswijzer aanwezig te zijn.

19.1.11

Opslag van asbesthoudende materialen dat wordt aangetroffen in het aangeboden afval moet plaatsvinden in een speciaal daarvoor bestemde dichte container of opslaglocatie. Het afval dient te worden verpakt overeenkomstig de richtlijnen van het Asbestverwijderingsbesluit.

Het afval dient tenminste één maal per jaar naar een daartoe erkend vergunninghouder te worden afgevoerd.

19.1.12

Intern transport en verkeer

Teneinde hinderlijke verspreiding van stof buiten de inrichting te voorkomen als gevolg van de transportactiviteiten moet onmiddellijk kunnen worden voorzien in - en - indien noodzakelijk - gebruik worden gemaakt van een veegmachine en/of sproeiwagen die, zo vaak als nodig is, het gedeelte van de inrichting waarop transportverkeer plaatsvindt schoon veegt en/of besproeit met water.

20. REGISTRATIE AFVALSTOFFEN

20.1. Algemeen

20.1.1.

- a. Vergunninghoudster is verplicht een overzichtelijke registratie bij te houden van:
 - de geaccepteerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, Eural-code, hoeveelheid, ontdoener, plaats van herkomst en transporteur);
 - de aangevoerde maar geweigerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, Eural-code, hoeveelheid, ontdoener, plaats van herkomst, transporteur en reden van weigering);
 - de afgevoerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, Eural-code, hoeveelheid, afleveradres en transporteur);
 - de hoeveelheid en aard van de geproduceerde reststromen alsmede de wijze waarop deze zijn verwijderd.
- b. Daar waar onder a een hoeveelheid dient te worden geregistreerd, dient deze te worden uitgedrukt in kilogrammen.
- c. Vergunninghoudster dient de registratie gedurende tenminste 3 jaar te bewaren. Per kalenderjaar dient vergunninghoudster binnen 3 maanden na afsluiting van het kalenderjaar aan het afdelingshoofd de getotaliseerde gegevens als bedoeld onder a te rapporteren. In deze rapportage dient verder een vergelijking te worden opgenomen van de op grond van onder a geregistreerde gegevens en de in het voorgaande jaar geregistreerde gegevens.

20.1.2.

De volledige administratie van de registratie dient binnen de inrichting aanwezig te zijn tenzij hiervoor met bevoegd gezag een andere locatie is overeengekomen.

20.1.3.

Indien de opslag, de bewerking en/of de afvoer van de afvalstoffen door bepaalde oorzaken stagneert, dient de vergunninghouder dit onverwijld schriftelijk te kennen te geven aan het afdelingshoofd.

Deze mededeling dient gegevens te bevatten over:

- de oorzaak waardoor die stoffen niet kunnen worden afgevoerd;
- de tijdsduur van de stagnatie;
- maatregelen die de vergunninghouder neemt om de stagnatie op te lossen of in de toekomst te voorkomen.

21. GEUR

21.1.

- a. De afvalstoffen genoemd in bijlage III b onder 'hout', 'groenafval', 'biomassa' en 'textielafval' mogen voor zover het de volgende Euralcodes betreft niet worden geaccepteerd:
 - Alle Euralcodes onder de hoofdgroepen 19 05, 19 06, 20 01, 20 02 en 20 03 met uitzondering van 20 01 01, 20 01 10, 20 01 11, 20 01 36 en 20 01 40;
 - De Euralcodes 02 03 04, 02 06 01 en 16 03 06.
- b. Textielafval uit bijlage III b van de vergunningsaanvraag en afvalstoffen met de Euralcode 15 01 09 mogen enkel in volledig dichte containers worden opgeslagen en geladen en gelost worden.
- c. Afvalstoffen welke in staat van ontbinding zijn of die tot ontbinding kunnen overgaan gedurende de tijd dat ze binnen de inrichting aanwezig zijn, mogen niet geaccepteerd worden.
- d. In aanvulling op sub a mogen de overige afvalstoffen genoemd in bijlage III b van de vergunningsaanvraag onder "Biomassa", "Groenafval" en "Hout" uitsluitend als volgt worden geaccepteerd:
 - o alle onder de Euralcodes 02 01 03, 02 01 07, 02 01 09 vallende afvalstoffen voor zover het betreft onverkleind afvalhout, takken en stobben;
 - o alle onder de Euralcodes 02 07 01, 02 07 04, 15 01 03, 19 12 07, 19 12 12 vallende afvalstoffen met uitzondering van organische afvalstoffen en afvalstoffen die organische componenten bevatten;
 - o alle onder de Euralcodes 03 01 01, 03 01 05, 03 03 01, 03 03 08, 03 03 09 met uitzondering van afvalstoffen die bij acceptatie in staat van ontbinding zijn of die tot ontbinding kunnen overgaan gedurende de tijd dat deze binnen de inrichting aanwezig zijn;
- e. De in bijlage III b van de vergunningsaanvraag onder 'Groenafval' en 'Biomassa' genoemde afvalstoffen welke met in acht neming van dit artikel geaccepteerd mogen worden, m.u.v. onverkleind afvalhout, takken en stobben, dienen binnen 72 uur na binnenkomst de inrichting te hebben verlaten. Hiervan dient een registratie binnen de inrichting aanwezig te zijn.

21.4.

Insecten, knaagdieren en ander ongedierte moeten zo vaak als nodig is, worden bestreden.

22. Opslag van ferro en non ferro metaalstof en -deeltjes

22.1

De opslag van metaalstof/-poeder of -deeltjes (ADR-klasse 4.1, verpakkingsgroep 3) met een hoeveelheid van minder dan 10 ton dient aan de volgende voorwaarden uit PGS 15 te voldoen:

- Paragrafen 8.5.1.1 en 8.5.2.1;
- Paragrafen 3.2.1, 3.2.4, 3.4, 3.5, 3.6, 3.7, 3.11, 3.12, 3.13, 3.14, 3.15, 3.16, 3.17, 3.18, 3.20, 3.21 en 3.22.

BIJLAGE: BEGRIPPEN

Voor zover een DIN-, DIN-ISO-, NEN-, NEN-ISO-, NEN-EN, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR of NPR, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen, werktuigen en installaties, wordt bedoeld de norm, BRL, CPR, NPR of het AI-blad die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voorzover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties betreft - de norm, BRL, CPR, NPR of het AI-blad die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

BESTELADRESSEN:

publicaties zijn in ieder geval verkrijgbaar bij de onderstaande instanties:

- overheidspublicaties zoals AI-bladen en CPR-richtlijnen bij:

SDU Service, afdeling Verkoop

Postbus 20014

2500 EA DEN HAAG

telefoon (070) 378 98 80

telefax (070) 378 97 83

- DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen bij:

Nederlands Normalisatie-instituut (NEN), Afdeling verkoop

Postbus 5059

2600 GB DELFT

telefoon (015) 269 03 91

telefax (015) 269 02 71

www.nen.nl

- BRL-richtlijnen bij:

KIWA Certificatie en Keuringen

Postbus 70

2280 AB RIJSWIJK

telefoon (070) 414 44 00

telefax (070) 414 44 20

AFDELINGSHOOFD

Het hoofd van de afdeling Vergunningen van de provincie Limburg.

AFGEWERKTE OLIE:

Smeer- en systeemolie in de bijlage bij de regeling Europese afvalstoffenlijst (Eural) aangeduid met een van de afvalstoffencodes 13 01 01* tot en met 13 01 13*, 13 02 04* tot en met 13 02 08* en 13 03 01* tot en met 13 03 10*, op minerale of synthetische basis, die hetzij door vermenging met andere stoffen hetzij op andere wijze onbruikbaar is geworden voor het doel waarvoor zij oorspronkelijk was bestemd.

AFVALSTOFCODE:

Een zevencijferig nummer uit de afvalstoffencodelijst, waarvan de eerste twee cijfers de categorie aanduiden, de volgende twee cijfers de hoofdgroep en het cijfer op de vijfde positie een subgroep en de laatste twee cijfers het volgnummer zijn van de concrete afvalstofnaam.

080208-0129

AFVALSTROOMNUMMER:

Een zescijferig nummer uit de Afvalstoffenlijst.

ASBESTHOUDEND AFVAL:

Afval waarin zich asbest bevindt met een concentratie van meer dan 100 mg/kg gewogen (serpentijnasbestconcentratie vermeerderd met tienmaal amfiboolasbestconcentratie). Tevens wordt onder asbesthoudend afval begrepen al het afval dat als asbesthoudend afval in de inrichting is geaccepteerd.

Toelichting

De norm voor asbest ten behoeve van hergebruik van puingranulaat of grond is met een brief van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) (Stb. 1999-2000, 25834, nr. 17) op 10 mg/kg hechtgebonden asbest gesteld. Deze norm is het gevolg van de resultaten van onderzoeken, waaruit gebleken is dat regulier bouw- en sloopafval verontreinigd is met asbest. De ARBO-norm voor asbest staat op dit moment op 100 mg/kg, dus er is een ruime veiligheidsmarge in acht genomen.

BEDRIJFSRIOLERING:

Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar een openbaar riool of naar een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, inclusief de daarbijbehorende verbindingen, putten en overige voorzieningen.

BOUW- EN SLOOPAFVAL:

Afval bestaande uit bouwafval, renovatie- en sloopafval dat vrijkomt bij het bouwen, onderhouden, renoveren en slopen van bouwwerken en wegen.

BRANDWERENDHEID VAN BOUWDELEN:

De tijd uitgedrukt in minuten, gedurende welke enig bouwkundig onderdeel van een gebouw zijn functie moet kunnen blijven vervullen bij verhitting, bepaald volgens NEN 6069.

BSB:

Bodemsanering in gebruik zijnde Bedrijfsterreinen.

CPR:

Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen.

CPR 9-6:

Richtlijn 9-6 van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen. 'Buiten-opslag van K3-produkten in bovengrondse stalen tanks (0,2 tot 150 m³)'.

CUR/PBV:

Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving/Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

CUR/PBV-AANBEVELING 44:

Beoordelingscriteria van vloeistofdichte voorzieningen (Stichting CUR).

CUR/PBV-AANBEVELING 51:

Milieutechnische ontwerpcriteria voor bedrijfsrioleringen.

DAKAFVAL:

Afval van daken dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit dakgrind en dakleer en/of teermastiek.

EINDSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, een en ander door het nemen van grond(water)monsters.

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

EURAL:

De regeling Europese afvalstoffenlijst (Stcrt. 28 mrt 2002). Aanwijzing van gevaarlijke afvalstoffen.

FEESTDAGEN:

Nieuwjaarsdag, tweede Paasdag, Koninginnedag, Hemelvaartsdag, tweede Pinksterdag en eerste en tweede Kerstdag.

GASFLES:

Een voor meervoudig gebruik bestemde, cilindrische metalen drukhouder die voorzien is van een aansluiting met klep- of naaldafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 liter.

GELUIDNIVEAU IN DB(A):

Het gemeten of berekende momentane geluidniveau, uitgedrukt in dB(A) overeenkomstig de door IEC ter zake opgestelde regels.

GEVAARLIJKE AFVALSTOFFEN:

In de Regeling Europese afvalstoffenlijst (Regeling Eural; Stb. 2002, 62) als zodanig aangewezen afvalstoffen met inachtneming van ter zake voor Nederland verbindende verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties (voorheen: chemische afvalstoffen en afgewerkte olie).

GEVAARLIJKE STOFFEN:

Stoffen die op basis van het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Wms) als zodanig worden aangemerkt.

GEVEL:

Een bouwkundige constructie die een ruimte in een woning of gebouw scheidt van de buitenlucht, daaronder begrepen het dak.

GEWEIGERDE PARTIJEN AFVALSTOFFEN:

Afvalstoffen die reeds zijn ingewogen, maar vervolgens op grond van de acceptatievoorschriften van deze vergunning alsnog geweigerd worden.

HERHALINGSONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en/of grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en/of het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, een en ander door het nemen van grond(water)monsters.

K3-VLOEISTOFFEN:

Brandbare vloeistoffen waarvan het vlampunt 55 °C of hoger is, bepaald volgens NEN-ISO 2719, of een verproduct waarvan het vlampunt 55 °C of hoger is, bepaald volgens NEN-EN 57.

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU (LAr,LT):

Gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, gemeten in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

LICHT ONTVLAMBARE STOFFEN:

Stoffen die:

- Bij normale temperatuur aan de lucht blootgesteld, zonder toevoer van energie, in temperatuur kunnen stijgen en tenslotte kunnen ontbranden;
- In vaste toestand, door kortstondige inwerking van een ontstekingsbron, gemakkelijk kunnen worden ontstoken en na verwijdering van de ontstekingsbron blijven branden of gloeien;
- In vloeibare toestand, een vlampunt beneden 21 °C hebben;
- In gasvormige toestand, bij normale druk, met lucht ontvlambaar zijn;
- Bij aanraking met water of vochtige lucht, licht ontvlambare gassen in een gevaarlijke hoeveelheid ontwikkelen (stoffen die in aanraking met water licht ontvlambare gassen ontwikkelen).

LR-STOOMWEZEN:

LLoyd's Register Stoomwezen.

MAXIMALE GELUIDNIVEAU (LAmax):

Het maximaal gemeten A-gewogen geluidniveau, meterstand "fast" gecorrigeerd met de meteorocorrectieterm Cm.

NCP:

Nationaal Centrum voor Preventie
Postbus 261; 3990 GB Houten

t: (030) 229 60 00

f: (030) 2296010

e: info@ncpreventie.nl

i: www.ncpreventie.nl

NEN:

Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

NEN 1010:

Veiligheidsvoorschriften voor laagspanningsinstallaties.

Deel 1: Onderwerp, toepassingsgebied en fundamentele uitgangspunten

Deel 2: Termen en definities

Deel 3: Algemene kenmerken

Deel 4: Beschermingsmaatregelen

Deel 5: Keuze en installatie van elektrisch materieel

Deel 6: Inspectie

Deel 7: Bepalingen voor bijzondere installaties, ruimten en terreinen

NEN 1078:

Eisen en bepalingmethoden voor huishoudelijke gasleidingsinstallaties.

NEN 2559:

Onderhoud van draagbare blustoestellen.

NEN 3011:

Veiligheidskleuren en -tekens (algemeen).

NEN 5740:

Bodem; onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek.

NEN 6411:

Water -bepaling van de pH.

NEN 6487:

Water - titrimetrische bepaling van de concentratie aan sulfaat.

NEN-EN:

Een door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm.

NEN-EN 671 deel 1:

Vaste brandblusinstallaties - Brandslangsystemen - Deel 1: Brandslanghaspels met vormvaste slang.

NEN-EN-IEC 60079-14:

Installatievoorschriften voor elektrisch materieel in gebieden met gasontploffingsgevaar (vervangt NEN 3410).

NPR:

Nederlandse Praktijk Richtlijn, uitgegeven door het Nederlands Normalisatie-Instituut (NNI).

NPR 7910:

Toelichting bij NEN 10079-10.

Gevarenzone-indeling met betrekking tot gasontploffingsgevaar (voorheen P 182 van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid).

NRB:

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten.

NULSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten plaatsvinden of zullen plaatsvinden en dat is gericht op die verontreinigende stoffen die ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting in de bodem kunnen geraken.

ONBRANDBAAR:

Onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 6064, Bepaling van de onbrandbaarheid van bouwmaterialen'.

OPENBAAR RIOOL:

Voorziening voor de inzameling en transport van afvalwater, als bedoeld in artikel 10.30 van de Wet milieubeheer.

OPSLAAN (VAN AFVALSTOFFEN):

Het tijdelijk in bezit hebben van afvalstoffen, alsmede het samenpakken, samenvoegen of sorteren hiervan ten behoeve van het in bezit hebben.

OPSLAGPLAATS:

Een losse kast, een bouwkundige kast, een kluis, een opslaggebouw of een vatenpark, bestemd voor de bewaring van gevaarlijke stoffen.

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen

PMV:

Provinciale milieuverordening.

REOB:

Regeling voor de Erkenning van Onderhoudsbedrijven kleine Blusmiddelen, bijgehouden door het NCP; voor informatie over en erkende onderhoudsbedrijven zie ook internet: (<http://www.ncpreventie.nl>)

REPRESENTATIEVE BEDRIJFSSITUATIE:

Toestand waarbij de voor de geluidproductie relevante omstandigheden kenmerkend zijn voor een bedrijfsvoering bij volledige capaciteit in de te beschouwen etmaalperiode.

RIOLERING:

Bedrijfsriolering, openbaar riool of een andere - niet gemeentelijke - voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater (bedrijfsriolering van derden).

SCIOS:

Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud Stookinstallaties. Meer informatie over SCIOS en de gecertificeerde bedrijven is te verkrijgen via internet: (<http://www.ppcs.nl/scios>).

SORTEERZEEFZAND:

De fractie 0-10 mm groot die vrijkomt bij het afzeven van bouw- en sloopafval en/of bedrijfsafval vóór het sorteerproces.

STOOK- OF VERWARMINGINSTALLATIE:

Toestellen waarin aardgas, butaan, propaan of gasolie wordt verstoekt en die dienen voor de verwarming van één of meer gebouwen. Het gaat hierbij om cv-ketels of luchtverwarmers, zuigermotoren in een warmtekrachtinstallatie en een veelheid van toestellen voor het behandelen van producten in industrie en nijverheid.

STORTEN:

Het op of in de bodem brengen van afvalstoffen, al dan niet verpakt, om deze stoffen daar te laten.

VERGUNNIGHOUDSTER

Jos Menten Metaalrecycling B.V. en Jos Menten Metaalhandel B.V. dan wel hun rechtsverkrijgende(n).

VERONTREINIGD BOUW- EN SLOOPAFVAL:

Bouw- en sloopafval dat zodanig is verontreinigd, dat be- of verwerking met de hoofdstroom van het reguliere bouw- en sloopafval niet milieuhygiënisch verantwoord is, dan wel het teruggewonnen granulaat niet milieuhygiënisch verantwoord hergebruikt kan worden. Te denken valt aan bouw- en sloopafval dat is verontreinigd met olieresten, asbest, verbrandingsresten, roet en dakafval.

VERWIJDERING:

Het totaal van handelingen met afvalstoffen vanaf het moment van ontstaan tot en met nuttige toepassing dan wel definitieve verwijdering.

VLG:

Reglement betreffende het vervoer over land van gevaarlijke stoffen.

VLOEISTOFDICHTTE VOORZIENING:

Effectgerichte voorziening die waarborgt dat, onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking, geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde kan komen.

VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING:

Een niet vloeistofdichte voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen tijdelijk zo lang tegen te houden dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.

VPT:

Procedures en technieken die worden toegepast om de verspreiding van planten of plantendelen te beperken.

WEERSTAND TEGEN BRANDDOORSLAG EN OVERSLAG (WBDBO):

De tijd, uitgedrukt in minuten, gedurende welke geen uitbreiding van brand naar andere ruimten mag plaatsvinden, bepaald volgens NEN